

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

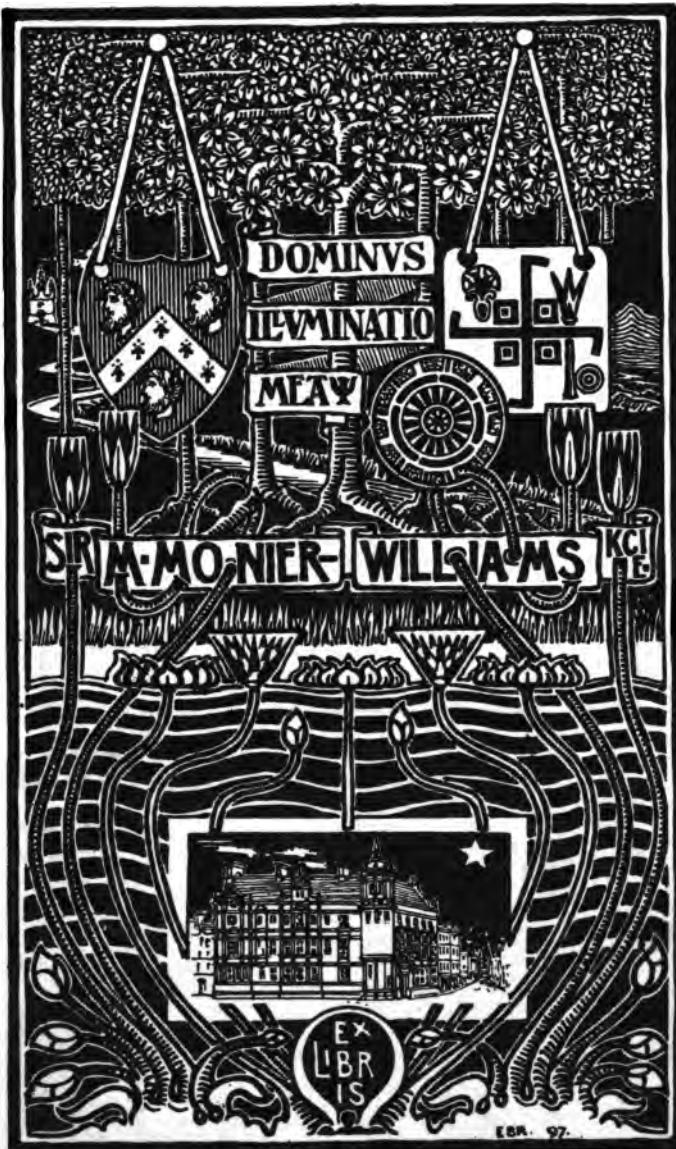
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

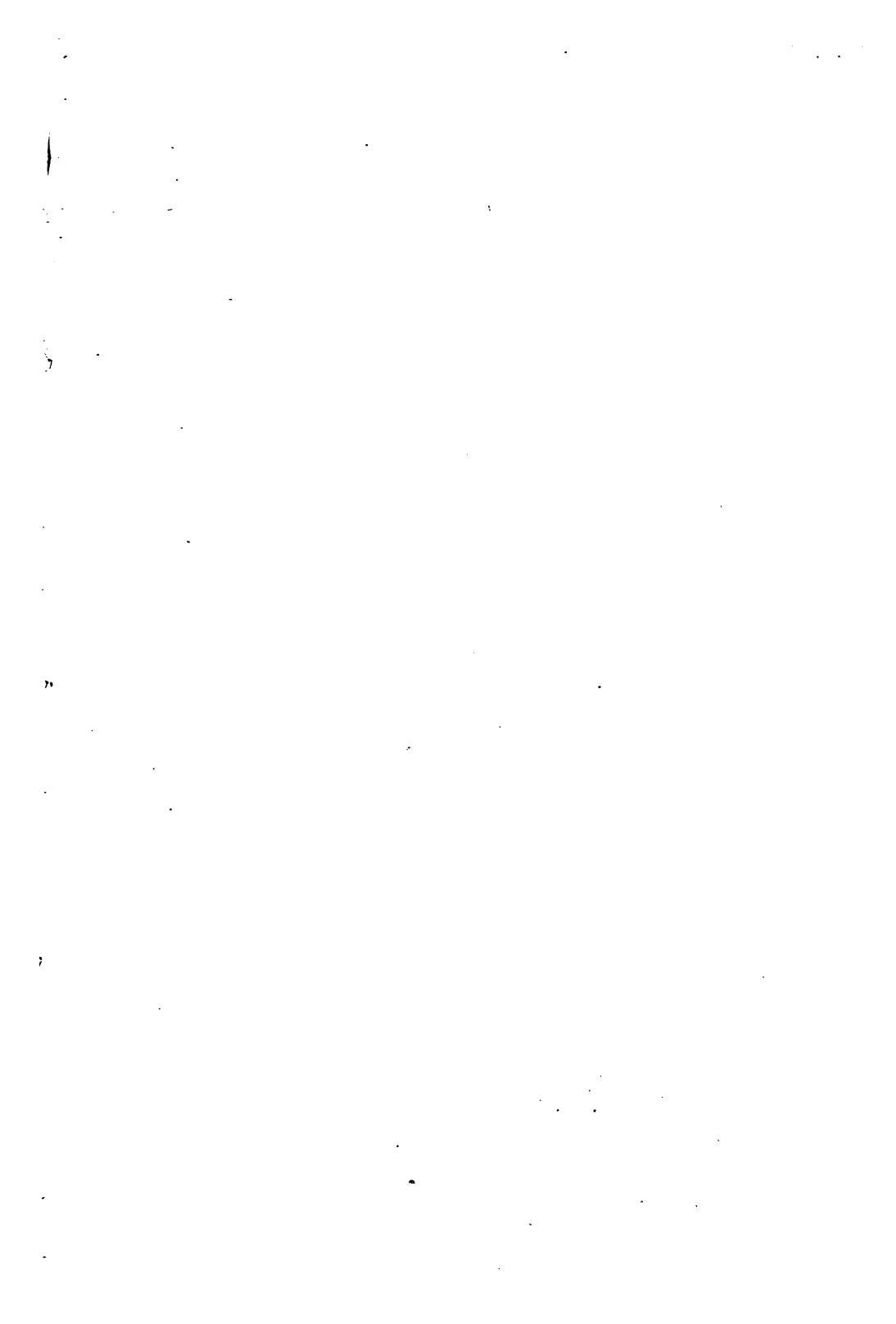
About Google Book Search

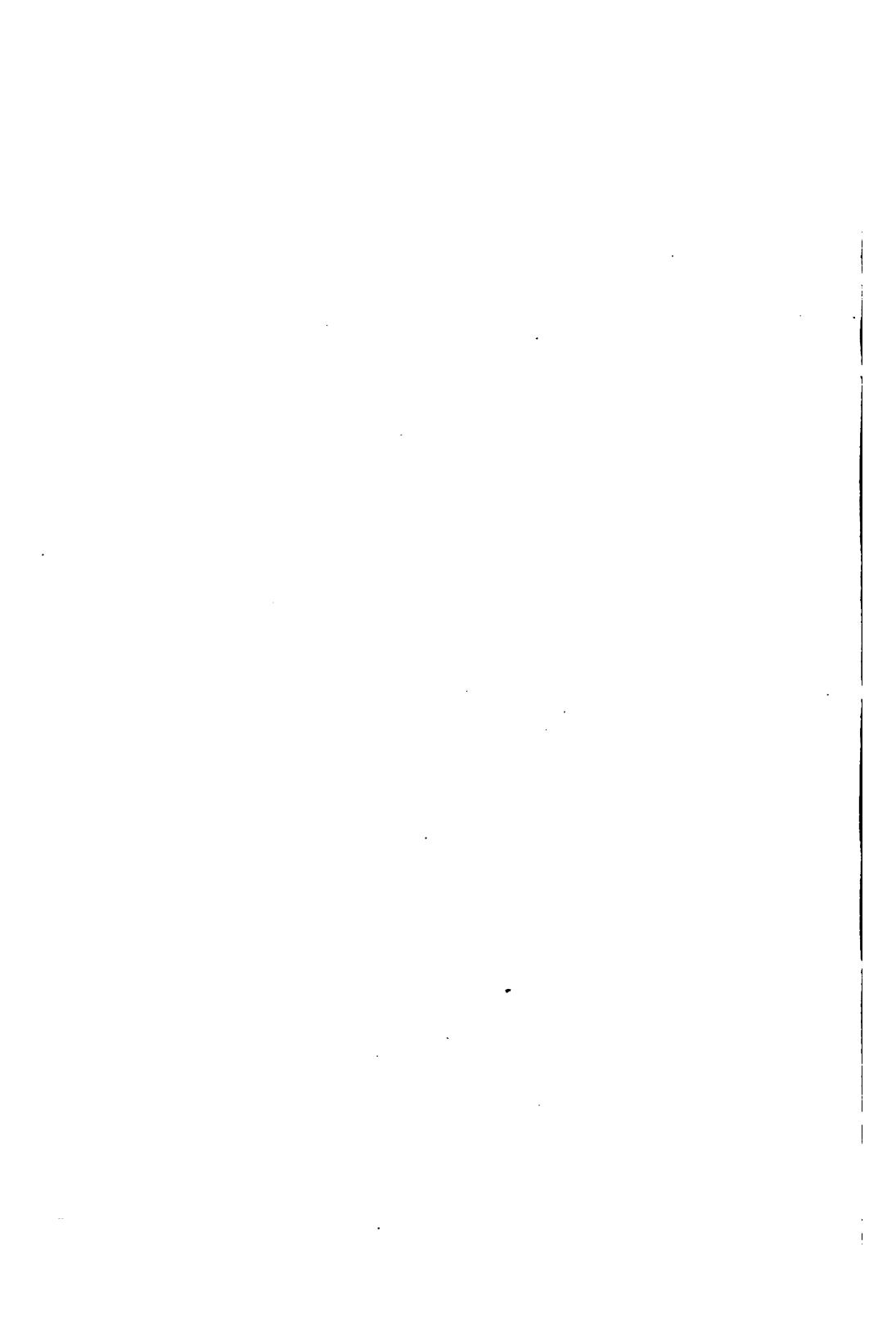
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

18 C 58

~~18 C 58~~

CLAVIS

HUMANIORUM LITTERARUM

SUBLIMIORIS TAMULICI IDIOMATIS

AUCTORE

R. P. CONSTANTIO JOSEPHO BESCHIO

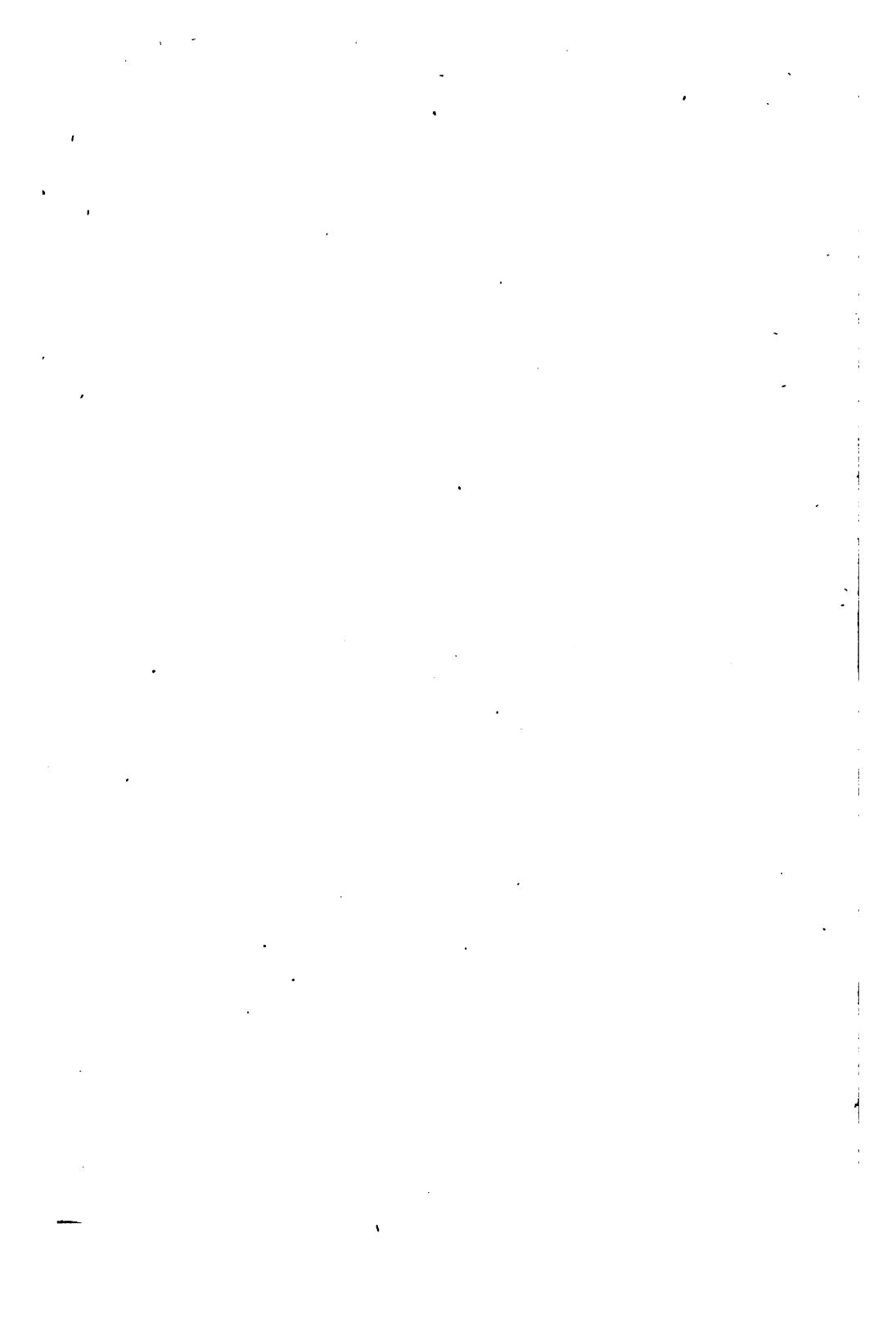
SOCIETATIS JESU,
IN MADURENSI REGNO MISSIONARIO.

TRANQUEBAR

PRINTED FOR A. BURNELL

BY THE EVANGELICAL LUTHERAN MISSION PRESS.

1876.

P R E F A C E.

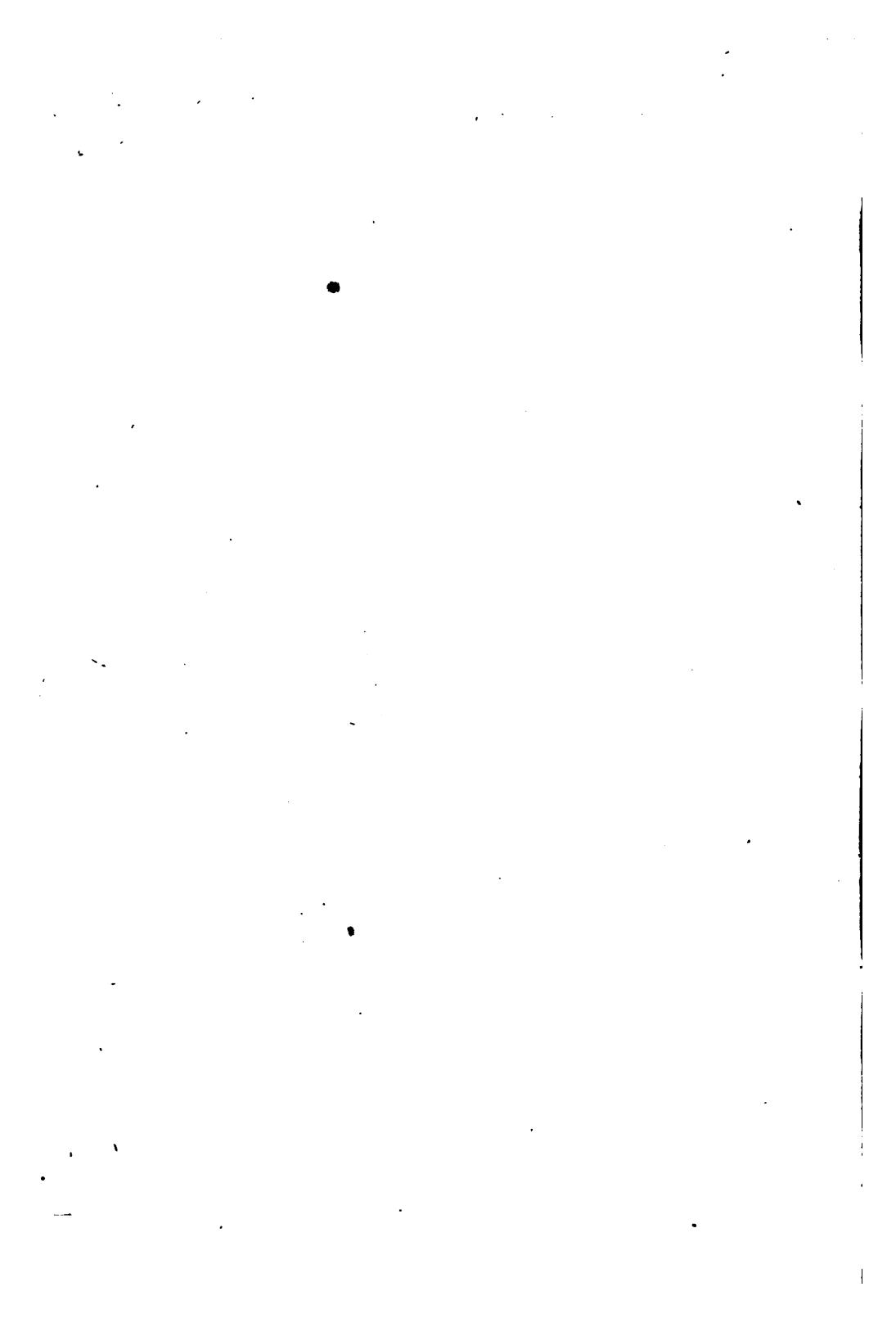
BESCHI's *Treatise* on the so-called *High Tamil* and on *Tamil Poetry* and *Rhetoric* is here printed for the first time from a Manuscript corrected by the Author himself. The Rev. K. Ihlefeld has undertaken the very laborious task of editing it precisely as it stands in the Manuscript, for corrections could hardly be allowed in this case. The Tamil Quotations have been carefully revised according to the Text given in Beschi's *Qsraagrasa*.

This Manuscript was purchased on the sale of Dr. Babington's Library, and he got it from Mr. F. W. Ellis who had a search made, about the beginning of this Century, for Beschi's Manuscripts.

The Tranquebar Mission Press which printed the first Edition of Beschi's *Kodun - Tamil Grammar* in 1738, now also publishes the first Edition of his more important work.

TANJORE, 1876.

A. B.

I N D E X.

Pag.

PARS I.

எழுத்தத்திகாரம்.	1
-------------------------	---

CAPUT I.

DE DIVISIONE LITERARUM.

§ 1. Duplex Literarum Classis.	1
§ 2. De Nomine, quo Literae dividuntur.....	2

CAPUT II.

DE ABBREVIATIONE EXTENSIONEQUE LITERARUM.

§ 1. குறுக்கம். Abbreviatio.	3
§ 2. அளவுகை. De Extensione.	5

CAPUT III.

DE MUTATIONE LITERARUM. 7

PARS II.

சொல்லத்திகாரம்.	14
------------------------	----

CAPUT I.

DE VOCIBUS IN GENERE. 14

CAPUT II.

DE NOMINE.

§ 1. De Casibus.	18
§ 2. பகுபதம். Nomina Appellativa.	24
§ 3. தொகைக்கீல் — தொடர் மூர்ம்.	27
§ 4. சட்டும் வினாவும். Pronomina.	32

	Pag.
<i>CAPUT III.</i>	
DE VERBO.	
§ 1. முக்கால முற்றவினை. De Praesenti, Praeterito et Futuro.....	34
§ 2. எவ்வும் வியங்கோரும்.	37
§ 3. சுரக்சம். De Participio et Gerundio.....	40
§ 4. வினாக்குறிப்பு.....	44
<i>CAPUT IV.</i>	
இடங்கள்.	47
<i>CAPUT V.</i>	
உரிச்சால். ADVERBIA.	49
   PARS III.	
பொருளாதிகாரம்.	50
<i>CAPUT I.</i>	
உரிமை. PROPRIETATES LOCUTIONIS.	51
§ 1. காலவுரிமை. Proprietas Temporum.	52
2. இடவுரிமை. Locorum Proprietas.	56
3. பண்புரிமை. Conditionum Proprietas.	58
§ 4. ஒசால்லுரிமை. De Proprietate Locutionis. ...	60
   PARS IV.	
பாப்பு. — POESIS:	65
<i>CAPUT I.</i>	
DE PEDIBUS AC ALIIS VERSUI NECESSARIIS.	65
§ 1. ஆகச.	65
2. பெட். Pedes Versus.	67

INDEX.

vii

	Pag.
3. தனே. Connexio Pedum.	68
4. அடி.	70
5. தொடை. Consonantia Versuum unius Strophae inter se.	72
§ 6. தொடைவிகற்பம். Subdivisiones Consonantiae Versuum.	75

CAPUT II.

செய்யுளியல். DE DIVERSITATE CARMINUM.	78
1. De Carmine வெண்பா dicto.	78
2. De Carmine ஆசிரியப்பா dicto.	83
3. De Carmine கலிப்பா dicto.	85
4. ஒத்தழிமிசக்கலிப்பா.	86
5. கொச்சகக்கலிப்பா.	88
6. வெண்கலிப்பா - கலிவெண்பா.	92
7. கட்டளைக்கலிப்பா.	93
8. De Carmine வஞ்சிப்பா dicto.	94
9. De Carmine மறுப்பா dicto.	95

CAPUT III.

பாவினம். DE SUBALTERNIS CARMINUM SPECIEBUS.	96
1. தங்க.	96
2. தாழிவச.	98
3. விருத்தம்.	101

CAPUT IV.

1. Prima Carminum Divisio.	107
2. De secunda ac multiplici Carminum Divisione.	108
3. De Regulis omni Carminum Generi communibus: ac 1. De Consonantia primae vocis.	120
§ 4. Appendix pro quocunque Carminum Genere.	126

	<i>Pag.</i>
PARS V.	
அணி SEU அலங்காரம். — DE TROPIS AC FIGURIS RHETORICAE.	128

CAPUT I.

De TROPIS SEU சொல்லணி.	128
§ 1. மறிந்தீயணி.	126
§ 2. சொல்மிக்கணி.	134
§ 3. சொல்லெழுச்சணி.	135
§ 4. சொல்லொப்பணி.	137

CAPUT II.

ஓபாருளணி. DE FIGURIS SENTENTIARUM.	
§ 1. De Similitudine.	140
§ 2. De caeteris Sententiarum Figuris.	149

PARS PRIMA.

ஏ யு த் த தி க ர ா ம்.

Licet in vulgari Gramatica cap. 1 plura de literis Tamulicis praeceperim; nonnulla hic repetere ac plura hujus dialectus propria addere censui. De his fuse pracepta tradit liber கண்ணால் dictus. In hoc உருசாலைக்கணம் se daturum promittit auctor, sed morte, ut ajunt, correptus, literas tantum ac voces sane ample volumine dedit. Et haec tandem tota est scientia libelli கண்ணால், quam adeo exaltant ac suspicantur Tamulenses. Est ars, ubi Ortographia et Syntaxis docetur. Vix tamen aliquos inveneris, qui eam a limite salutaverint; et doctissimi censemur, qui ad ejus calicem pervenerint.

CAPUT I. DE DIVISIONE LITERARUM.

§ 1.

DUPLEX LITERARUM CLASSIS.

In duas classes dividunt literas, in Principales et in Adhaerentes முதலெழுத்து - சார்பெழுத்து. Ex his முதலெழுத்து sunt 30 scil. vocales 12 et consonantes 18, e quibus Lingua Grandonica, quae dicitur வட மொழி, Lingua Borealis, non habet duas vocales breves, ஏ et ஓ, nec tres consonantes — ர, மு, ன். Caetera 25 literae Grandonicis et Tamulicis communes sunt.

2. Praeterea vocales dividuntur in quinque breves — அ, இ, உ, ஏ, ஒ et septem longas — ஆ, ஏ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஒள். Item consonantes dividuntur in tres classes மூலினம் 1. வல்லினம், Asperae — க, ச, ட, த, ப, ர, — 2. மெல்லினம், Tenues, — எ, ரு, ண, ற, ம, ன — 3. இடையினம், Mediae, உ, ர, ல, வ, ழ, ள.

3. Literae adhaerentes, சார்பெழுத்து dictae, sunt decem உயிர்மெய், id est, syllabae; ஆய்தம், quae sic scribitur :: et pronunciatur fere ut g consonans valde gutturate. De hac autem litera dicam inferius. Insuper sex literae abbreviatae இ, உ, ஐ, ஒள், ம, ::. Tandem duo அளபு, id est உயிர்மெல்லை et ஒற்றளெல்லை, extensio, scilicet vocalis et consonantis, quae omnia cap. seq. explicabo. Ex his autem decem Sanscritani duas tantum habent உயிர்மெய் et உயிர்மெல்லை.

§ 2.

DE NOMINE, QUO LITERAE DIVIDUNTUR.

4. Quatuor nominum genera literis attribuunt.
 1. இடைகுறிப்பொதுப்பெயர் — nomen commune ex placito. Sic vocantur vocales, consonantes, syllabae etc.
 2. இடைகுறிச்சிறப்புப்பெயர் — nomen particulare ex placito. Sic dicimus அ, இ, உ, ஏ etc. 3. காரணப்பொதுப்பெயர் — nomen commune ex causa. Sic dicuntur breves, longae, asperae, tenues etc. 4. காரணச்சிறப்புப்பெயர் — nomen particulare ex causa. Sic, குற்றியலைகரம், குற்றியலைகரம் etc i abbreviatum, உ abbreviatum etc. Sic in hac voce நாகு ultima syllaba 1. nomine dicitur உயிர்மெய், 2. nomine கு, 3. nomine குற்றியலைகரம் — brevis — 4. nomine குற்றியலைகரம், u abbreviatum.

CAPUT II.
DE ABBREVIATIONE EXTENSIONEQUE
LITERARUM.

§ 1.

குறுக்கம். ABBREVIATIO.

5. Hic sciendum Tamulenses singulis literis mensuram temporis assignare, quam — மாத்திரை — vocant; eam autem esse dicunt spatium temporis, quod insumitur in uno ictu oculorum vel digitorum. Ex hac vero mensura 1. quartam partem dant literis ம et ள, si abbreviatae sint; 2. medium partem dant consonantibus, literae ள et ட et வ abbreviatis; 3. dant unam mensuram brevibus, item ங et ஒ abbreviatis et consonantibus extensis; 4. duas mensuras dant longis et tres longis extensis, de quibus infra loquar. Ex his, scias in versu, ubi opus sit, literas டி et வி abbreviatas posse non considerari, ut non numerantur consonantes; pariter scias consonantem extensam sumi posse ut syllabam brevem; et tandem longas extensas posse sumi ut longam et brevem, quod inferius patet.

6. Sex literae, ut supra dictum est, abbreviantur, scil. ஆய்தம், டி, உ, ங், ஒ, ம், de quibus singillatim dicam.

7. Abbreviatio literae ஆய்தம். Haec dicitur etiam அட்டென் et est quae vulgo post vocales nominatur. 1. Haec nec inter vocales, nec inter consonantes numeratur, consonantis tamen vim habet, unde ea interposita, in metro brevis fit longa. Sic அடு dici potest அஃதி et tunc prima metro longa censetur, ex regula etiam Tamulensibus communi, si consona bina sequatur. 2. Nunquam unitur vocali, nec initialis seu finalis esse potest. 3. Semper venit post brevem et ante

unam ex asperis unitam vocali, sic ஆஃகல், வெஃகல், எஃகு etc. 4. Si monosyllabon breve desinat per ல vel ள et sequatur த, ut dicam No. 19, scribitur simplex ர — vel ல et huic anteponitur ஆய்தம். Sic கலதீது — கஃமீது et முன்தீது — முஃமது etc. et tunc est ஆய்தக்குறுக்கம், Aydam abbreviatum et quartam tantum supra dictae mensurae partem habet.

8. குற்றியலிகரம். Abbreviatio literae இ. Voces, quae per உ incipiunt, assumere in principio possunt இ: sic யாழ் — இயாழ், யதி — இயதி, யமன் — இயமன், யுகம் — இயுகம் etc. Quando autem ab hoc இ eliditur உ praecedens, quod sit குற்றியலுகரம், de quo infra, tunc இ vocatar குற்றியலிகரம், i abbreviatum. Sic pro கொட்டி யானை, மாடு யாது fit கொட்டியானை, மாடுயாது etc. et tunc இ habet dimidium tantum supra dictae mensurae; unde si metro opus sit, non consideratur in versu. Sic in வெண்பா post pedem வினம் dictum, debet sequi நேரசை, et tamen post குழலினி, id est கருவினம், sequitur இயாழ், quod si consideraretur இ, esset சிரையசை, unde eo non considerato, remanet யாழ் நேரசை. Pro quo videnda sunt, quae dicimus P. IV, cap I. Pariter est interjectio மியா, quae inservit pro secunda persona. Sic pro கேள், கேண்மியா, pro சொல், சொன் மியா etc; in ea autem இ est abbreviatum, unde மியா sumi potest ut unica syllaba longa.

9. குற்றியலுகரம். Abbreviatio literae உ. Pro quo 1. உ tantum finale et unitum uni ex asperis, ut கு, ஏ, இ, து, பு, ஷ, potest sic abbreviari: attamen si ante tale உ sit una simplex brevis, nulla interposita consonanti, non abbreviatur. Sic வெகு, பசு, நடு, மது, மறு etc. unde nec eliditur a sequenti vocali. Sic வெகுவரிது, பசுவகன்றது, நடுவறை, மதுவண்டான், மறுவிலை etc. 2. Si autem praecedat vel longa vel brevis cum consonanti, seu ஆய்தம், vel plures syllabae, tunc உ abbreviatur et dicitur குற்றியலுகரம். Sic ஆஹ, நாடு, வித்து, பஞ்ச, எஃகு,

அஃது, உலகு, சபடி, etc. et tunc semper eliditur a sequenti vocali. ஆறில்லை, வித்தில்லை, எஃகுண்டு, சபடில்லை etc. 3. Si உ finale unitum sit literae alii ab asperis, ex. gr. வ, ut அறிவு, அவாவு, தீவு, தேய்வு etc. non est abbreviatum, sed integrum et dicitur முற்றுகாம். Semper tamen etiam hoc modo eliditur a sequenti vocali. Sic அறிவில்லை, தீவது, தேய்வுண்டு etc.

10. ஜாரக்குருக்கம். Abbreviatio diptongi ஜ. Haec in monosyllabo nunquam abbreviatur: in disyllabo et polysyllabo semper abbreviatur, tum in initio, tum in medio et fine. Sic கா, தை, மை non abbreviatur, கைமை, உடைமை abbreviatur.

11. ஒள்காரக்குருக்கம். Abbreviatio diptongi ஒள். Haec non venit, nisi in initio alicujus dictionis, et ibi semper abbreviatur. Sic ஒளவியம், கெளவை etc.

12. மகரக்குருக்கம். Abbreviatio literae ம, quando est consonans. 1. Consonantes ல, ன, ut infra dicam, ante ம mutantur in ன et னை et tunc sequens ம abbreviatur. Sic pro போஹும் eliso உ fit போன்ம் et pro மருஞும் fit மருண்ம். Sic in fine cuiusdam வெண்பா dicitur மயி ஷியன் மாது மருண்ம், id est: species mulieris cum pavonis specie aequivocatur: et si diceret மருஞும், versus metro erratus esset. 2. Si post finalem consonantem ம veniat வ, tunc quoque வ abbreviatur. Sic கமலம்விரிந்தது, மரம் வளர்ந்தது etc:

§ 2.

DE EXTENSIONE LITERARUM. அளவெடை.

13. அளபு seu அளவெடை est extensio tum sonus, tum mensurae. Sic autem extendi possunt et vocales et consonantes. Et 1. உயிரளவெடை extensio vocalium. Vocales omnes longae, et non breves, in principio, medio ac fine dictionis extendi possunt, etiam in soluta oratione: in signum autem extensionis additur cum sua forma initiali vocalis brevis correspondens Correspon-

dent autem ஆ cum அ, ஏ cum இ, உ cum உ, ஓ cum ஏ, ஔ cum இ, ஒ cum ஒ et ஒள் cum உ. Sic pro வாகை — வா அகை, pro சகை — சுஇகை. Sic யூஷ்கம், வேளன், வீளா டி தோலைர; மெஸாலி etc. Unde cum ஆ sit interjectio dolentis, seu admirantis, per அளப்பெட்டை scribitur ஆ அ. Cum autem vocales sic extenduntur, in metro, si opus sit, ut duae syllabae considerantur. Sic குறள் : கற்றதனுலாய் பயனென் சொல் வாலறிவனற்றுடோழா அரெனின். Id est: Quid didicisse prodest, si sapientissimum i. e. Deum, non adorant, dixit திருவள்ளுவன், idolatra, nec veri Dei cultor. Ibi autem தொழா அர் debet sumi ut trisyllabon, ne versus metro deficiat.

14. ஒற்றளப்பெட்டை Extensio consonantis. Sex tenues ஏ, ஞ, ண, ந, ம, ன, et quatuor mediae வ, ல, வி, ஓ, item ஃ ஆய்தம், hae omnes, et solae in versu tantum, possunt extendi, et tunc duplicantur, et hoc tum in medio, tum in fine dictionis, et semper post unam aut plures syllabas breves, et nunquam post longas. Sic pro அம்பு — அம்ம்பு, pro மஞ்ச — மஞ்சுஞ்ச, pro பஞ்சு பஞ்சு etc. in medio post unam brevem. Sic pro மூரண்டு — மூரண்ணாடு, pro குரல்கள் — குரல்லகள் etc. in medio post plures breves. Sic pro தம்படை — தம்மபடை, pro செங்கை — செங்ங்கை, pro திரள் சேளை — திரள்ள சேளை, pro அகல் விளக்கு — அகல்ல் விளக்கு etc. in fine post unam et plures breves. Sic pro எஃகு — எஃஃகு pro வரஃகு — வரஃஃகு. Sic autem extensa possunt considerari in versu, ut syllaba brevis. Sic எஃஃகிலங்கிய கையராயின்னுயிர்வெஃஃகுவாரக்கில்லை வீடு. Hic bis extensa litera ஃ semper debet considerari, ut metro non deficiat versus, quem sic scandere debemus எஃஃகு. — கிலங்கிய — கையரா — யின்னுயிர் — வெஃஃகு — வாரக்கில்லை — வீடு, ubi எஃஃகு est tanquam metro longa et brevis et வெஃஃகு tanquam metro longa et duae breves, ut patebit, si regulas வெண்பா proprias considere-mus, de quibus P. IV N. 17.

CAPUT III.
DE MUTATIONE LITERARUM.

15. In concursu duarum vocum saepe fit literarum mutatio, quae quadruplex est. 1. திரி^{டி}, mutatio unius literae in aliam. 2. அழிவு, omissio seu abolitio unius literae. 3. ஆக்கம், additio alterius literae. 4. திரட்டு confusio literarum inter se, quando abjectis duabus literis additur tertia diversa. Hae quatuor mutationes, eodem ordine a Sanscritanis dicuntur — ஆசேம், லோபம், ஆகமம், சங்கீர்தம். Antequam tamen ad harum explanationem procedam, sciendum Tamu lenses saepe uti forma recti pro obliquo. Sic pro கல்லையெழிந்தான் — கல்லெழிந்தான், pro கல்லாலை வீடு — கல்வீடு etc. et tunc vocatur வேற்றுமைப் பொருள், quasi re obliquum. Casus enim nominis vocantur வேற்றுமை. Quando vero nomen et re et forma venit in recto, vocatur — அல்வழிப்பொருள். Sic கல்விது — கல் பெரிது etc, ubi கல் et forma et re venit in recto. Hanc distinctionem in sequentibus praexceptis sequar, quae propterea diligenter observanda est.

16. Quare 1. ம் finale, ut et in vulgari dixi, ante ச, ச, த mutatur in ஷ, ஞ, ன் et ante ஸ deperditur, si vox terminans per ம் non sit monosyllaba brevis: மன்னல்து, தாநட்டங்தார். Si vero illa vox sit monosyllaba brevis, ம் mutatur in ன். Sic ex வெம் et வீர் fit வென்னீர். Sic செஞ்செல் etc. Eodem modo ம் finale ante ம் initiale in monosyllabo brevi duplicatur, in aliis unum deperditur: தம்மக்கள், செம்மண் etc. Sic தாமைவர், மனமகிழ்ந்தது, கமலமலர்ந்தது etc.

17. ண் et ன் in fine has patiuntur mutationes. 1. Si vox, desinens in ண் vel ன், sit அல்வழிப்பொருள், id est, re et forma veniat in recto, sequentibus asperis, nulla fit mutatio, nisi sit ச், quod mutatur post ன் in

l et post ḷ in ṣ. Sic மன் கட்டு, கண் சிற்து, பொன் பெரிது, மின் சிற்து etc. et கண்டிறந்து, மின்ரெளிந்து etc. 2. Si vox sit வேற்றுமைப் பொருள், id est, forma quidem veniat in recto, sed re in obliquo, ante asperas mutatur - ḷ in l et ḷ in ṣ et, si veniat ṣ, hoc quoque in l vel ṣ mutatur. Sic pro மன்குடம், id est, மன்னூலாயகுடம் fit மட்குடம். Sic மட்சாடி, மட்டாழி, மட்பானை. Sic ex பொன் fit பொற்குடம், பொற்சாடி, பொற்றாழி, பொற்பானை etc. 3. Post ḷ vel ḷ sequenti ஏ initiale, si prima vox sit monosyllaba brevis, ஏ mutatur respetive in ன seu ன. Sic கண்ணெட்டு, கண்ணிழை. Sic மின்னெட்டு, மின்னிறம் etc. Si vero prima vox vel sit longa, vel non monosyllaba, tunc sequens ஏ deperditur. Sic ex கோன் et கல்லன் fit கோனல்லன் et கோனலம். Sic கவணெட்டு, கல்லெட்டு, மகனலலன், மகனலம் etc.

18. Appendix hujus regulae. Ad 1. தென் vel re veniat in recto, vel in obliquo, sequente quacunque consonanti, ejus ஏ potest immutatum remanere. Sic தென் கட்டு in recto, et தென் கடுமை in obliquo etc. vel sequente aspera, deperdito ஏ, vel duplicatur illa aspera, vel additur tenuis illi conformis. Sic pro தென் குடம் fit தெக்குடம் seu தெங்குடம் etc. Si autem sequatur tenuis, deperditur tantum ஏ. Sic pro தென்மூரி fit தெ மூரி; தொன்டுது etc.

2. Vocibus மின் et பின் addi potest ஏ et dici மின்னு, பின்னு et tunc si sequatur aspera, duplicatur. Sic மின்னுக்கட்டு, பின்னுக்கட்டு in recto et மின்னுக்கடுமை, பின்னுக்கடுமை in obliquo etc.

3. Ex தன் et என் ante asperas vel ஏ non mutatur, vel mutatur in ற. Sic தன் பகை, என் பகை vel தற்பகை, ஏற்பகை etc. Sed நின் a சீய nunquam mutatur.

4. ஏ in உள்ளன் et குமின். Licet veniat re in obliquo et sequatur aspera, non mutatur. Sic உள்ளன் கடுமை, குமின் குழாம் etc. Sed si sequatur ṣ, hoc mutatur in ற. Sic உள்ளநிரன், குமின்றிரன் etc.

5. Tandem vox ஏகின் praeter duas arborum species significat cisnum, cervum, capram கவரி dictam, et canem aquati-

cum: quando autem significat, non arbores, sed unum ex illis quatuor animalibus, vel re veniat in recto, vel in obliquo, sequente quacumque consonanti, vel nulla fit mutatio, sic என்பெரிது, என்கால் etc., seu additur ச, sic என்வழக்கு, என்மார்பு etc. Si autem tunc sequatur aspera, vel haec duplicatur, vel interponitur tenuis correspondens. Sic என்க்கால் seu என்க்கால், என்பெரிது seu என்னம் பெரிது; என்ச்சிறிது seu என்னஞ்சிறிது; என்னத் தலை seu என்னாங் தலை etc.

19. ல், ள், plures patiuntur mutationes. Et 1. si vox desinens per ல seu ள் veniat et forma et re in recto, sequenti aspera, vel non mutatur, vel ல் mutatur in ற் et ள் in ள். Sic கல் பெரிது — கற்பெரிது, விரல் சிறிது — விரற்சிறிது, வாள் கொடிது — வாட்கொடிது, துகள் பெரிது — துகட்பெரிது etc. Si autem sequatur ex asperis த், tunc, si dictio praecedens non sit monosyllaba brevis, ல் et ள் seu non mutantur, seu pro ல் et ள் et த் sequenti scribitur simplex ற் seu ள். Sic பொறுத்தல் தலை seu பெருத்தமலை, அவள் தந்தாள் seu அவடங்தாள் etc. Si vero prima vox sit monosyllaba brevis, tunc scribitur simplex ற் seu ள், sed his anteponitur ஃ். Sic கல்தீது seu கஃ்தீது, முன்தீது seu முஃ்தீது, பல்தொடை seu பஃ்பேரூடை. 2. Si nomen desinens in ல் seu ள் veniat re in obliquo, sequente aspera, semper mutantur in ற் seu ள். Sic கற்புறம், விரற்சுற்று, முட்செடி, வாட்கூர்மை. Et si ex asperis sequatur த், haec quoque mutatur in ற் seu ள், seu omnino deperditur. Sic நாற்றலை seu நாறலை, கடற்றிரை seu கடற்றிரை, வாட்டிறல் seu வரட்றல், அவட்டாய் seu அவடாய். 3. Nomen desinens in ல் seu ள், seu re veniat in obliquo vel in recto, si sequatur tenuis, fit ex ல் — ன் et ex ள் — ன். Sic புன் முளைத்தது, கன்மலை; sic முண்முரிந்தது, முண்முடி. Sed si inter tenues veniat த், haec mutatur in ன் seu ன், si praecedens vox sit monosyllaba brevis, sed deperditur, si sit alia a monosyllaba brevi. Sic ex கல் நெஞ்சு fit கன்னெஞ்சு, ex முள் சிலம் — முண்ணிலம். At ex நால் நுனி fit நானுனி, ex வாள் நுனி — வானுனி, quia

monosyllabon longum. Sic ex விரல் ஸ்ளம் — விரங்ளம் et விரங்ஞ்டது, ex இருள் னிலம் — இருணிலம் et இரு ணீங்கனது, quia polysyllabon.

20. De mutatione literae ஜ். In principio et medio dictionis ante ச, ஞ, ஷ inter se aequivalent அ et ஜ், unde promiscue scribi possunt பசல் — பெசல், மஞ்ச — மெஞ்ச, ஜூயன் — அய்யன்; hic mutatur in principio. Item அரசு — அராசு, முரஞ்சு — முரைஞ்சு, அரய்யர் — அரையர் in medio.

21. De குற்றியலுகரம். Nomina quaedam, praecipue quae tempus important, desinentia per உ abbreuiatum, ut ஆண்டு, annus, இன்று, hodie, si usurpentur ut adjectiva, seu ut appellativa, mutant உ in ஜ், seu etiam praecedens tenuis mutatur in asperam correspondentem; sic ஆண்டை seu ஆட்டை; sic இன்றை seu இந்தை. Sic etiam ab ஒன்று — ஒந்தை, ab இரண்டு — இரட்டை. Sic மூவாட்டை கெல்லு oriza triennalis i. e. a tribus annis collecta. இந்தைப்புலவர் poetae hodierni i. e. hujus temporis. இந்தைவாரைக்கும் usque modo. Sic ஒந்தைக் கொம்பன், unicornis. Sic vocatur idolum பிள்ளையார் dictum, இரட்டைப்பெள்ளை gemini etc. et haec adjectiva sumpta. Ut autem appellativa sunt மூவாட்டையாள், puella triennis, sic அம்து — மத்தையவர் caeteri, அப்பண்டு — யண்டையான் antiquus dierum.

22. தெவ் i. e. பகை re veniat in recto vel in obliquo, si sequatur aspera, addit உ et aspera duplicatur. Sic தெவ்வுக்கட்டது, தெவ்வுக்கட்டுமை. Sed si sequatur ம், haec duplicatur et deperditur வ். Sic non தெவ்வுமன்னர், sed தெம்மன்னர், sic தெம்முளை etc.

23. Nomen desinens in ய், ர், ம். Si re veniat in recto, nulla fit mutatio. Sic காய் கொட்டு, பொர் பெரிது, வீழ் சிற்து. Si autem veniat ut adjectivum, duplicatur

aspera sequens. Sic போய்ச் செல்வம், felicitas falsa, கார்ப்பருவம், tempus pluvium, பாழ்ச்சொல்லை, ager incultus. Tandem si illud nomen veniat re in obliquo, sequente aspera, vel illa duplicatur vel interponitur tenuis correspondens. Sic வேய்க்குறை seu வேய்க்குறை, frustum cannae Bambu dictae, வேர்க்குறை seu வேர்க்குறை frustum radicis, வீழ்க்குறை seu வீழ்க்குறை frustum radicis pendulae விழுது dictae.

24. சில, பல plures patiuntur mutationes. 1. Si enim duplicantur, dici potest பலபல, சிலசில seu பலப்பல — சிலச்சில seu பல்பலபல — சில்லசில seu பற்பல — சிற்சில: aliquando பலாம் et சிலாம். 2. Si uniantur alii nomini, dicitur v. g. பலகலை seu பற்கலை, பல நாள் seu பன்னுள், பல மணி seu பன்மணி, பல ஜெனி seu பலவணி. Si tamen sequatur த, tunc vel scribitur பல, vel fit mutatio dicta Nr. 19 in fine: sic பலத்து vel பஃற்றது, பல தொட்டை vel பஃப்ரூட்டை. Idem dicendum de சில.

25. Nomen ஆ et மா veniens et re forma in recto, item interjectio மியா, de qua Nr. 8 in fine, et vox verbi negativi tertiae personae sing. neut. ut pro செய்யாது — செய்யா, pro போகாது — போகா, haec omnia non duplicant nec asperam, si sequatur; sic ஆ சுறங்கன, மா பாய்ந்கன, ஆ சிறிய, மா பெரிய; sic கேண்மியா கோதாய், சொன்மியா பாவாய்; sic இவற்றைக் கிள்ளுக்குதிரை; கடலோடா கால வன்னெடுந்தர். Caetera autem nomina in ஆ etiam sensu recti duplicant asperam sequentem. Sic புறுப்பமட்பன, கடாக்கிடப்பன். Sic partic. neg. in ஆ duplicat ஓடாக் குதிரையுழுமாக் காளையுமாகா.

26. Appendix. In versu aliquot nomina in ஆ possunt hoc mutare in உ vel etiam addere உ, sic v. g. சஞ் — சிலா dici potest சற் seu சறவு; சில seu சிலவு. Sic புற், பற், பறவு: quae regula non est universalis; usum sequi debemus.

27. Haec vox தமிழ், quando re venit in obliquo, potest addere vel non அ; sic தமிழ்க் கூத்து, தமிழ்க் கூத்து, தமிழ் சொல் seu தமிழ்ச்சொல். Semper tamen duplicat asperam sequentem.

28. Monosyllabon ஜ் et monosyllabon breve desinens per ஃ, re veniat vel in recto, vel in obliquo, duplcat tenuem sequentem. Sic கைம்மாற்று, கைம்மாற்று, கைந்தின்டது, கைந்திடச். Sic மெய்ம்மிதக்கும், மெய்ம்மாடச், பொய்ந்திலா, பொய்ந்திலை.

29. Si monosyllabon breve desinat per consonantem et sequatur vocalis, semper illa consonans duplicatur. Sic கண்ணது, கம்மிது, பொன்னளிது, மெய்யினிது, கல்லரிது, தெவ்வொழிந்தது, புள்ளடைந்தன.

30. Mutationes, huc usque allatae, fiunt ex concursu unius dictionis cum alia: hic referam mutationes literarum per se. Novem autem sunt. 1. வலித்தல், pro tenui asperam supponere; sic pro வாயங்தது — வாய்த்தது 2. மெலித்தல், pro aspera tenuem, sic pro தட்டை — தண்டை. 3. நீட்டல், pro brevi ponere longam; sic pro ஸில் — ஸீல். 4. குறுக்கம், pro longa brevem; sic pro பாதம் — பதம். 5. விரித்தல், extensio, additio; sic pro தெண் — தெண்மை. 6. தொகுத்தல், syncope, compendium; sic pro வெண்டாதார் — வெண்டார். 7. குறைத்தல், abscisio unius literae seu syllabae in principio, in medio vel fine. Sic pro தாமரை — மரை; pro யாவர் — யார்; pro நீலம், நீல. In omnibus tamen usum inquirere et sequi debemus.

31. சங்கிரதம் seu கிரட்சி, commixtio duarum litterarum in unam diversam, quae est quarta mutationum species: ut 1. Nr 15 eaque plerumque fit in vocibus sanscritanis, quando scilicet ex duabus fit una dictio, quarum prima desinit et secunda incipit per voca-

lem, tunc deperditur finalis primae vocis et mutatur initialis secundae hoc modo: 1. Si sequens initialis sit அ, fit ஆ; sic ex சல் et அசலம் fit சலாசலம்; ex பஞ்ச et அங்கம் fit பஞ்சாங்கம்; ex கருணை et அம்பரம் fit கரு ண்பரம். 2. Si sequens initialis sit இ vel ஏ fit ஏ longum. Sic ex தேவ et இந்திரா — தேவேந்திரன்; ex சருவ et ஈசரன் fit சருவேசரன். 3. Si sequens initialis sit உ, fit ஒ longum; sic ex சுத et உதகம் fit சுத்தோ தகம்; ex மகா et உதரம் — மகோதரம்; ex சங்கி et உதையம் — சங்கிரோதையம்.

32. Et haec de quadruplici literarum mutatione. Addam appendicem, quoad quatuor mundi cardines. Hi dicuntur குணக்கு oriens, குட்கு occidens, வடக்கு septentrio, தெற்கு meridies. Ex his adjectiva sunt குண, குட, வட, தென். Ut autem dicam, quod est ad orientem, occidentem etc. additur அது et juxta praecedentem regulam ad 1. ex duplice அ fit ஆ; sic ex குண et அது fit குணாது; sic fit குடா et licet தென் non habeat உ in fine, invaluit tamen usus dicendi தெனாது.

33. Praeter has mutationum regulas antiqui scriptores aliis usi sunt mutationibus, de quibus nulla est regula, quas tamen inoffenso pede sequi licet. Sic pro இன் முன், ante domum, முன்றில்; pro வேட்கை நீர் — வேண்டிர்; pro பன் — பின்ரை, pro பொது வில் — பொதியில்; pro கோவில் — கோயில்; pro அரு மருங்கன்னுன் அருமருங்கான்; pro கிழங்கன்ன பழஞ் சோறு — கிழங்கம் பழஞ் சோறு; pro சோழன்டு — சோ ஞடு; pro பாண்டியன்டு — பண்டி நாடு; pro மலையமர்ன்டு — மலாடு; pro தஞ்சாவூர் — தஞ்சை; pro பளையூர் — பஞ்சை; pro செங்கமங்ளம் — செங்கை; pro ஆற்றார் — ஆறை; pro ஆதனரங்கை — ஆங்கை; pro புதனரங்கை — புங்கை; pro வடுகன்றங்கை — வடுகங்கை. Sic pro என், உன், முன், தன் — எங்கை, உங்கை, முங்கை, தங்கை et similia quam plura, quae in codicibus observari possunt.

FINIS PARTIS PRIMAE.

PARS SECUNDA.

ச ர ஸ் ல தி க ர ர ம்.

E literis formantur voces; de his fuse tractat liber supra relatus கன்னால் dictus. Voces in quatuor dividunt classes, quas ipsi nominant — பொர், வினா, இடை, உறி scilicet: Nomen, Verbum, Particulae, Adverbia. Seorsim de his per quatuor capita agemus, quibus praefigere placet caput unum ad notionem quorundam terminorum, ubi de vocibus in genere loquemur. Adeoque 5. capitibus constabit haec secunda pars, quam omnes diligenter perscrutari debent; nisi enim quis bene noverit, quae hic dicuntur, impossibile erit, quae apud auctores leget, intelligere.

CAPUT I. DE VOCIBUS IN GENERE.

1. இயற்சொல் Grand. ஏட்டியார்தம், quasi vox naturalis, dicitur vox univoca, quae simplex est et unicam admittit significationem. Sic: அவன், அவள், மகன், பொன், மணி etc; sic நிலம், மலை, யாது, கடல்; sic இன்று, நாளை, பண்டு, மேல்; sic கலை, மூகம், கொம்பு, மலர்; sic வட்டம், சதுரம், செம்மை, வெண்மை; sic ஆடல், பாடல், நிற்றல், கீங்கல், quae omnia sunt பெயரியற்சொல் deducta, ut ipsi solent, a பொருள், இடம், காலம், சிலை. குணம், தொழில், ut consideranti patebit. Sic in verbis உறங்கினுன், நின்றுன், போன்னுன் sunt விணையியற்சொல்.

2. திரிச்சோல், quasi vox aequivoca, quam Grandonice dicunt யோசார்தம், quasi plurium significationum vox et proprie est vox, quae plura significat. Sic ஒட்டை est quidam elephantis ornatus in fronte, et quaedam arbor et stagnum etc. Attamen dicuntur திரிசோல் voces, quae non propriae, sed synonimae sunt, ut மலை mons, vox propria, sed வெற்பு, விலங்கல், விண்டு, அடிகல், பொறை, வரை, குன்று etc. ejus synonima, quae plerumque alia quoque significant.

3. ஒரு மொழி, தொடர் மொழி, பொது மொழி, tres vocum classes, quarum prima ஒரு மொழி est vox simplex, non composita; sic நம்பி, நங்கை, நிலம், நீர்; sic வந்தான், போன்றன்; at non தண்ணீர், வெங்கீர், quia composita. 2. தொடர் மொழி est vox composita ex pluribus; sic பூணமார்பன், செந்தாமரை, கருங்குரங்கு etc. உண்ணுவந்தான், காம நோய், நனிபேதை 3. பொது மொழி est vox, quae et ut simplex significat unum, et ut composita aliud denotat. Sic வேங்கை ut simplex est tigris, seu quaedam arbor, et ut composita ex வேம் pro வேகும் et கை est manus ardens. Sic தாமரை ut simplex est quidam flos aquaticus, et ut composita ex தா, அ தாவுசிறது et மரை, est quoddam animal insiliens. Sic எழுஞ்சிருந்தான் potest sumi ut simplex எழுஞ்சான் et ut composita, ita ut prius surgens postea sedit.

4. பகாப்பதம் vox indivisibilis a பகுகிறது divide-re. Est autem vox, quae vel significat ita unum, quid, ut si dividatur, nihil significet: sic மலை, நிலம், கை, நனி, வா, போ et caeterae voces imperativi, vel etiamsi per se possit habere sensum divisibilem, tamen ex arbitrio loquentis significat sensum simplicem. Sic சுறுப்பன் potest significare hominem nigrum, et sic non est பகாப்பதம்; sed ex arbitrio sumitur quoque pro nomine, quo quis vocatur, ut Petrus, Paulus. Sic vir dictus சுறுப்பன் et tunc est பகாப்பதம். Sic சிலம்பி ut

nomen appellativum alicujus mulieris est பகாப்பதம், non autem si sumatur, ut dicam mulierem in monte natam.

5. பகுபதம், vox, quae, cum una sit, simul plura significat. Hinc distinguitur a சிரிசொல், cum haec vox non significat plura simul, sed seorsim. Distinguitur a தொடர்மொழி, quia, licet plura simul significet, non est una tantum vox. Quare verbum v. g. tempus importans, est பகுபதம்; sic ஆட்னன், quia importat et officium saltandi et simul tempus praeteritum; sic வாடுவான், quia una voce simul explicat officium cantandi et tempus futurum. Nomina autem, quae appellant unum ex his sex பொருள், இடம், காலம், சிலை, குணம், தொழில் sunt பகுபதம். Sic வில்லீனன், arcitenens, quia simul denotat arcum et qui tenet arcum. Sic வெற்பன், montanus, பண்ணையான் antiquus, குருடன், caecus, நெடியன், procerus, வாணி கன், mercator. Omnia sunt பகுபதம், quia vel locum, vel tempus, vel membrum corporis, vel qualitatem, vel officium simul important et eum, qui ea habet vel exercet. Quae tamen infra fusius explicabo.

6. ஆகுபெயர் est vox figurata, quae ad synecdochen, metonymiam vel metaphoram reducitur, et fusius dicemus, ubi de Tropis et Figuris P. V. Quinque autem numerant classes vocis ஆகுபெயர் dictae.
 1. Quando venit pars pro toto. 2. Totum pro parte et est synecdoche. 3. Quando venit causa pro effectu. 4. Effectus pro causa et est metonymia. 5 Quando proprietas unius rei alteri applicatur et est metaphora, sic ஓழுமிழ்சோலை, ubi flos, i. e pars, venit pro toto i. e. arbore et dicitur சிலையாகுபெயர். Sic புளியத்தின்றை, ubi venit totum pro parte i. e. arbor pro ejus fructu et est முதலாகுபெயர். Sic ஞாழிறு பட மலர்க்காமரை, ubi venit sol pro radio i. e causa pro effectu —

காரணவாகு பெயர். Sic ஒளி யெழுந்தது, lux pro sole, effectus pro causa காரியவாகு பெயர். Sic tandem குவளா நோக்ன, மூல்லை நகைத்தன, ubi aspicere et videre, quae sunt proprietates hominum, aptantur per metaphoram floribus, unde est பண்பாகு பெயர்.

7. திணை et பால் ad genera spectant. Ex his திணை duplex est, உயர்திணை et அஃறிணை, quasi genus sublime et genus infimum. Deos, homines et quos ipsi vocant கரகர், nec sunt daemones, dicunt esse உயர்திணை. Cætera omnia, vel animata, vel non, esse அஃறிணை. Insuper subdividunt haec duo genera in quinque — பால், scilicet, ஆண்பால், genus masculinum, பெண்பால், genus feminum, quae sunt உயர்திணையொருமை in numero singulari; utrumque autem உயர்திணைப்பன்மை in plurali dicitur பலர்பால், sic வந்தான், வந்தாள், வந்தார். Praeterea அஃறிணையொருமை, neutrum singulare, est ஒன்றங்பால், வந்தது, et அஃறிணைப்பன்மை neutr. plur. பலவின்பால் — வந்தன்.

8. இடம்; hic sunt tres personae முடிடம். Ex his prima தன்மை 2. முன்னிலை 3. படர்க்கை. Sanscritani autem has tres personas vocant — உத்தம புருடன், மத்திம புருடன், பிரதம புருடன்.

9. சாரியை, adjectiones, sunt quaedam literae, quae adduntur in declinatione nominum, in conjugatione verborum, in concursu duarum vocum, in compositione vocis தொடர் மொழி vel எகுபதம் dictae v. g. தனக்கு, ubi தன க தான், கு est terminatio dativi, et ஏ, quae interponitur, est சாரியையெழுத்து. Sic ஏ in voce கிலைக்கு, de quibus fusius suis locis loquar.

CAPUT II.

DE NOMINE.

§ 1.

DE CASIBUS.

10. Casus appellant வெற்றுமை, quasi differentia nominis; per casus enim idem nomen differt a se ipso et distinguitur. Octo casus assignant hoc nomine et ordine: பெயர், ஜி, அல், கு, இன், அது, கண், வினியெட்டு.

11. Primus casus seu nominativus dicitur எழுவாய் i. e. principium, seu etiam பெயர். Est enim nomen ipsum sine mutatione. Sic ஆரிவன், சாத்தன் வந்தான். Secundus casus dicitur ஜ் வேற்றுமை et correspondet nostro accusativo; sic அமத்தையாக்கினான், வீட்டை நிக்கினான், அடியைப்போட்டான். Tertius casus ஆல்லேற்றுமை, ecqui valet nostro ablativo causae seu societatis; terminatio autem est ஆல் seu ஆன் pro causa, ஒடி seu ஒடி pro societate; sic குயவனால், மண்ணால், சக்கரத்தால், பொங்கலாலாய் பானை. Ubi venit causa efficiens, materialis, instrumentalis et finalis, haec omnia terminari possunt per ஆன்; sic கொடையானும், பொறையானும் வற்றவறத்தானும் வீட்டெய்தான். Pro ablativo autem societatis inservit ஒடி seu ஒடி; sic பாட்ஸோடியைந்த வாடல், நாலொடி புகழ் வரும். Quartus casus, கு வேற்றுமை, est noster dativus et eodem modo usurpatum. Quintus casus இல் வேற்றுமை terminat per இல் seu இன் et correspondet nostro ablativo cum in et ex. Sic மலையில் seu மலையினிழியருவி, e monte decidens fluvius. மலையில் seu மலையினிருக்குமயில் sunt in monte pavones. Per hunc casum exprimitur terminus, sic: ab hoc loco ad occidentem, இவ்விடத்தின் மேற்கு, aliquando causa, sic virtute, vel ingenio magnus, அமத்தில் seu அறிவிற் பெரி

யன். Sextus casus, அது வேற்றுமை, est noster genitivus: pro அது potest haberi in singulari அது et in plurali etiam அ; sic எனது seu எனது முகம் et எனது seu எனது seu எனவடி, quia அடி, etiamsi forma singularis, supponit pro plur., quia duo sunt pedes. Sic சிந்தா மணி dicit நன் சீரடி கோவ நடங்கு செலேலென தாவி யகத்துறைவாயெனுமீய, ubi pro நனது est நன சீரடி in plur. et எனது ஆவி in singul.

Septimus casus கண்வேற்றுமை. Hic கண் est locus; synonyma omnia vocis இடம், quae in lexico videre est, inserviunt pro forma hujus casus, qui proprie explicatur per apud seu in. Sic: apud me non est என் கண் கணில்லை, என்னிடத்திலில்லை; sic: in gemmis stat splendor மணியின் கண்ணேளி, in verecundia pulchritudo நான்த தின் கண்ணெழில், in virtute dulcedo அறத்தின் கண்ணே யின்பம். Adverto, quod inter synonyma loci veniunt plura, quae non simpliciter locum important, sed principium, finem, supra, infra, intus etc., quae possunt esse forma hujus casus, sed ad earum vocum proportionem tunc explicari debent. Sic அறத்தின்மேஹுகிய மில்லை. Est hic septimus casus, sed explicatur: supra virtutem lucrum nullum est.

12. Appendix 1. Quodlibet nomen cujuscunque generis in obliquo potest supradictis casuum formis anteponere. சாரியை இன், sic pro அடியை — அடியினை, pre மலையால் — மலையினால். Item potest anteponere அதன், obliquum ab அது. Sic nomen சாத்தன மஸ்கல். gen. declinari potest சாத்தனதனை, சாத்தன தனுல், சாத்தனதற்கு — சாத்தனதனின், சாத்தனதனது, சாத்தன தன்கண்.

13. Appendix 2. In versu tantum nomina உயர்த்தினா masc. et femin. possunt mutare formam ஓ in அ, ஆன in ஆன et கு in க and sic quoque duplicat sequentem asperam. Sic pro காவ கோளைக்கள்றஞ்சும் dici காவகோளைக்களிறஞ்சும், pro புலவரா ஞாராத்த நால் — புலவரானவரைத்த நால். Sic pro கற்றவர்க்குப் புசழ் — கற்றவர்க்கப்புழ். Nomina autem neutrius nec

ಇ nec ꝑ possunt mutare, sed tantum ಇನ್ in ಅನ್. Sic ಬುಂಗಿ ಇ
ಡಣ್ಣುರ್ತಟ್ವಾಹ್ತ dici potest ಬುಂಗಿನ್ನಾಬೆಹ್ಮಂತವೋಹ್ತ, quae
ommia tamen facile sequi non convenit.

14. Appendix 3. Nomina desinentia in ಇ, vel sint nomina interrogrativa, ut ಯಾತ್ ತ್ವಿತ್? vel pronomina indicativa, ut ಅತ್, ಇತ್, ವೆಲ tandem sint numeri, ut ಒಂದ್, ಇರಂತ್, ಮೂನ್ದು. Haec omnia, quando veniunt ut adjectiva, vel in declinatione, deperdito ಇ, possunt addere ಸಾರಿಯೆ ಅಂ; sic ಯಾತಾನ ಕೊಂಪ್ತು, ಯಾತ್ತಿಂತ್ಯ
ಮೀಪಾಲ್. Sic ಅತಿನ್ಯಲ್ಪ್ - ಅತಿನ್, ಸಿಕ ಒಂದ್ರಂಪಾಲ್ - ಒಂದರ್ನಿನ್. Sed in declinatione sine hac ಸಾರಿಯೆ venire possunt: sic ಯಾಹ್ತ, ಅಹ್ತ, ಒಂಹ್ತ್, ವೆಲ etiam addere possunt ಸಾರಿಯೆ ಇಂ ex regula communii: sic ಯಾತಿನ್ಲು, ಅತಿನ್ಲು, ಒಂನ್ರಿನ್ಲು. Quando tamen veniunt ut adjectiva, semper debent sumere ಸಾರಿಯೆ - ಅಂ vel ಇಂ et primum elegantius est. Sic ಇತಳ್ ಪೆಬಾರ್ನು, ಇತಿನ್ ಪೆಬಾರ್ನು; ಒಂರಂಪಾಲ್, ಒಂನ್ರಿನ್ಪಾಲ್. Tandem pronomina indicativa in plurali ಇಹ್ವ, ಅಹ್ವ, ಉಹ್ವ, et nomina neutra interrogrativa in plurali ಎಹ್ವ, ಯಾಹ್ವ, haec omnia in declinatione, deperdito ಇ, addunt ಸಾರಿಯೆ - ಅಥ್ತು. Sic ಇವರ್ತಹ್ರ, ಅವರ್ತಹ್ರ, ಉವರ್ತಹ್ರ, ಎವರ್ತಹ್ರ, ಯಾವರ್ತಹ್ರ. Item praeter ಅಥ್ತ addere possunt ಸಾರಿಯೆ - ಇಂ. Sic ಇವರ್ತನ್ನಿನ್, ಇವರ್ತನ್ನಿನ್ಲು, ಇವರ್ತನ್ನಿತ್ತ, ಉವರ್ತನ್ನಿನ್, ಎವರ್ತನ್ನಿತ್ತ, ಯಾವರ್ತನ್ನಿತ್ತಂ. Hanc regulam sequuntur etiam nomina neutra, quae in plurali terminant per ತ್, ut ಪಲ - ಪಲವರ್ತಹ್ರ, ಅರಿಯ - ಅರಿಯವರ್ತಹ್ರ, ಪರಿಪನ್ - ಪರಿಪನವರ್ತಹ್ರ etc.

15. Appendix 4. ಎಲ್ಲಾಮ್ potest esse ಅಂತಿನ್ ಏ ಉಯರ್
ತಿನ್. 1. Si sit ಅಂತಿನ್ generis neutrius, tum quando declinatur, tum quando venit ut adjectivum, assumit ಸಾರಿಯೆ ಅಥ್ತ
et in fine addit ಉಂ. Sic ಎಲ್ಲಾವರ್ತಹ್ರಿಸ್ಯಿಮ್, ಎಲ್ಲಾವರ್ತಭ್ರೋಂಿಮ್; sic
ಎಲ್ಲಾವರ್ತಹ್ರಿಸ್ಯಿಮ್, ಎಲ್ಲಾವರ್ತಹ್ರಿಕ್ಕಾತ್ಮಂ. 2. Si ಎಲ್ಲಾಮ್ sit
ಉಯರ್ತಿನ್, assumit ಸಾರಿಯೆ ನಂ cum ಉಂ in fine, tum in easibus,
tum ut adjectivum, sic ಎಲ್ಲಾ ನಂಕ್ಮಾತ್ಮಾತ್ಮಂ et sic ಎಲ್ಲಾ ನಂಕ್ತಿಸ್ಲಿಪ್ತಿ, ಎಲ್ಲಾ ನಂಕ್ತಿಕ್ಕಾತ್ಮಂ. 3. Pari modo ಎಲ್ಲಾರ್ಗ್ರಂ
assumit ತಮ್, ut ಎಲ್ಲೆನ್ರಮ್ ತ್ರಮ್, et transfertur ಉಂ in finem. Sic
ಎಲ್ಲಾರ್ಗ್ರಂಕ್ಮಾತ್ಮಾತ್ಮಂ, ಎಲ್ಲಾರ್ಗ್ರಂಕ್ತಿಸ್ಲಿಪ್ತಿ; sic ಎಲ್ಲಾರ್ಗ್ರಂಕ್ತಿಸ್ಲಿಪ್ತಿ;
sic ಎಲ್ಲೆನ್ರಮ್ಮಾತ್ಮಾತ್ಮಂ, ಎಲ್ಲೆನ್ರಮ್ಮಾತ್ಮಾತ್ಮಂ; sic ಎಲ್ಲೆನ್ರಮ್ಮಾತ್ಮಾತ್ಮಂ.

16. Appendix 5. ಇ, quando est bos, ಮಾ, quando est animal,
et ಕೋ: haec tria possunt declinari modo communi. ಇಹ್ವ, ಇವಿನ್ - ಮಾಹ್ವ, ಮಾವಿನ್ - ಕೋಹ್ವ, ಕೋವಿನ್. Sed possunt

etiam, tum quando conjugantur, tum quando veniunt ut adjectivum, assumere சாரியை, sic ஆன, ஆனால் — மானை, மானால் — கோனை, கோனால். Sic ஆக்கன்று, மாஞ்சலை, கோஞ்சுணம்.

17. Octavus casus: விளி வேற்றுமை, vocativus a விளிக்கிறது vocare. Hic quamplures ad mittit terminaciones; pro quo sciendum, 1. eos tres nominum classes dividere. 1. உயர்கிணைப் பெயர் nomina masc. et femin., 2. அஃபிணைப் பெயர் neutra, 3. பொதுப்பெயர் communia. Sic பிதா, தாய், மகன் nomina communia sunt. Forma autem vocativi his omnibus communis est. 1. nominativus ipse sine ulla mutatione: sic இறைவன் வராய், மகடீ கூருய், மாந்தர் பேசீர்; sic கிளி கூருய், தும்பி யினியை, புஜுவழகியை; sic பிதாவரையாய், மகன் வாராய். 2. additio literae ஏ: sic இறைவனே, மகடேவே, கிளேயே, தும்பேயே, பிதாவே, மகனே. 3. si nomina desinant in இ, omnibns commune est in vocativo mutare இ in ஏ, sic சாமி in சாமீ, நம்பி in நம்பீ, கிளி in கிளீ, தும்பி in தும்பீ, தம்பி in தம்பீ.

18. Quae desinunt in ஜி, vel sint உயர்கிணை seu அஃபிணை, mutant illud in ஆய். Si autem sint nomina communia, habent ஆய் vel ஆ. Sic ex ஷ்டலை — ஷ்டலாய், ex மடந்தை — மடந்தாய் (உயர்கிணை); sic ex நாரை — நாராய், ex கொன்றை — கொன்றுய் (அஃபிணை); sed ex அன்னை — அன்னுய் seu அன்னு, ex தந்தை — தந்தாய் seu தந்தா (பொதுப்பெயர்).

19. Nomina desinentia in ன், si 1. sint உயர்கிணை, vocativum habent 1. per அளப்பெடை. Sic ex பெரு மான் — பெருமான். 2. fit vocativus, ablato ன் finali: sic ex இறைவன் — இறைவ, ex நாதன் — நாத. 3. producta penultima: sic ex அப்யன் — அப்யான். ex நண்பன் — நண்பான். 4. producta penultima et ultima ablata: sic ex இறைவன் — இறைவர், ex மன்னன் — மன்னு. 5. nunc dictae mutationi addere ஏ; sic ex ஆய்

யன் அப்யாவோ, ex கண்பன் — நண்பாவோ. 6. ablato ன், addere ஓ: sic ex பெருமான் — பெருமாவோ, ex திரையான் — திரையாவோ. 7. mutare ன் in ய்; sic ex மலையான் — மலையாய், ex உண்டான் — உண்டாய். 8. Quae desinunt in ஆன், ablato ன் et mutato ஆ in ஓ, addunt சே: sic ex வாயிலான் — வாயிலோயே, ex உண்டான் — உண்டோயே. 9. Quae desinunt in அன், delato ன், mutant ஆ in ஏ: sic ex அண்ணன் — அண்ணே, ex முருங்ன் — முருஞே, quae tamen omnia உயர்கிளை; nominibus omnibus communia non sunt; usus observandus est 2. Nomen neutrum vel commune, desinens in ன், format vocativum, seu ablato tantum ன், seu hoc ablato, mutando ஆ in ஆ: sic அலவன், கலுமன், neutra, habent அலவா, கலுமி seu அலவா, கலுமா. Sic சாத்தன், கொற்றன், nomina communia, habent சாத்த, கொற்ற seu சாத்தா, கொற்றா.

20. உயர்கிளை desinens in ன் vocativum habet 1. per அளப்பெட: sic ex வேள் — வேள். 2. ablato ன்: sic ex கண்ணூள் — கண்ணூ, ex குழலாள் — குழலா 3. mutato ன் in ய்: கண்ணூய், குழலாய். 4. mutato ultimo ஆ in ஏ: sic ex அடிகள் — அடிகேள். 5. tandem producta ultima: six ex நமர்கள் — நமர்காள், ex மாதர் கள் — மாதர்காள். Hic ultimus autem vocativus inservit etiam pro nomine neutro et communi; sic ex திங்கள் — திங்காள், ex கிளிகள் — கிளிகாள் et ex மக்கள் — மக்காள்.

21. Solum nomina உயாகிளை in plurali terminant in ர். Haec autem formant vocativum 1. per அளப்பெட: sic நம்பிமாஅர். 2. mutando அர் in இர் seu ஈர், et ஆர் semper in ஈர்: sic ex பசர் — பசிர் seu பசீர், ex அமரர் — அமரிர் seu அமரீர்; sed ex உளரார், முனியார் fit உளரீர், முனியீர். 3. Facta tali mutatione, addere ஏ; sic: உளரீரே, முனியீரே. 4. Si ante ர் sit யா, hoc ablato, praecedens இ mutatur in ர் et additur சே in fine: sic ex நம்பி

பர் — நம்பிரே. ex தோழியார் — தோழிசே. 5. Nulla facta mutatione, addere in fine ஸ்; sic ex தமர், எமர், பிறர் fit தமீர், எமீர், பிறீர். Tandem adverto, quod cum saepe eleganter plura nomina neutra ad modum rationalium உயர்த்தினை usurpari possint, ut pro மயிலகள், குழில்கள் — மயிலார், குழிலார், tunc in vocativo etiam habere possunt மயிலே, குழிலே.

22. Nomina omnia desinentia per ஸ், si praecedat brevis, eam producendo formant vocativum; sic ex மடவரல் — மடவரால், ex தொன்றல் — தொன்றுல். Sic தொங்கல் — தொங்கால். Si autem sit nomen உயர்த்தினை et ante ஸ் sit longa, vocativum format per அளபெடை; sic ex மால் மாஅல்.

23. உயர்த்தினை desinens in ய் semper habet praecedentem longam et per ejus அளபெடை fit vocativus: sic ex கண்ணுய் — கண்ணுஅய், ex குழலாய் — குழலா அய்.

24. Ex variis his terminationibus 1. ipse nominativus seu simplex detractio ultimae literae inserunt ad vocandum vicinos; sic அய்யன்கேள் — அய்ய கேள். 2. அளபெடை inservit ad vocandos valde distantes; sic நம்பிமாஅர் வாரிர். 3. Vocativus desinens per ஒ inservit ad vocandum aliquem cum dolore; sic அய்யா வோவுதவாய். Caeterae terminations communes sunt.

25. Pluralis masc. et femin , ut in vulgari, terminatur per ர் vel கள்; sic பலர், பிறர், நமர், முனிவர் seu முனிகள், மடங்கைகள், vel etiam in ர்கள்: sic நமர்கள் முனிவர்கள்.

26. Pluralis generis neut. variat; si quidem nomina, quae sunt பகுபதம் seu வினைக்குறிப்பு, de quibus infra dicam, si in singulari terminentur per து, in plu-

rali desinunt in அ seu எ seu ஓ. Sic அரியது fit plurali அரிய seu அரியன் seu அரியவை; sic உள்ள — உள், இல்ல — இல், பல்ல — பல், சில்ல — சில sunt nomina neutrius in plurali. Caetera autem nomina neutra habent pluralem in கள் : sic மலைகள், சிலங்கள், ஏருதுகள். Sciendum tamen, quod nominativus gen. neut. inservit bene pro singulari et pro plurali, unde eorum grammatica, நன்னால் dicta, dicit பால் பகரவங்கினைப் பெயர்கள் பாற் பொதுமையை; sic மரம் வளர்ந்தது — மரம் வளர்ந்தன, மாடு வந்தது — மாடு வந்தன, ஒரு வீடு — பத்து வீடு. Aliquando tandem nomen necessario plura significans, ut எல்லாம், unitur numero singulari: sic உள்ளிய தெல்லாமானது, facta sunt omnia, quae cogitaveram.

§ 2.

பகுபதம். NOMINA APPELLATIVA.

27. பகுபதம், nomen appellativum, de quo hic Nr. 5, est vox, quae cum una sit, plura simul significat et tum nomen esse potest, cum verbum. Hic de nomine tantum loquar. Quare hujus modi nomina habent semper பகுதி et விகுதி. பகுதி est nomen proprium, ex quo appellativum deducitur et விகுதி est terminatio appellativi. Saepe habent intermedium aliquod — சாரியை, quod proinde dicitur இடைநிலை ex. gr. in voce மார்பன் est பகுதி — மார்பு et விகுதி — அன் sine intermedio; sed மார்பினன் habet idem பகுதி et விகுதி et insuper சாரியை — இன் pro இடைநிலை. Sic ex வில் et அன் cum சாரியை — இன் fit வில்லினன். Pro பகுதி nomina omnia inservire possunt. விகுதி autem, seu terminationes, sunt sequentes.

28. விகுதி seu terminationes pro sing. masc. அன், ஆன்; pro fem. அன், ஆன்; pro plur. utriusque அர்,

ஆர்; pro neutro sing. அ, pro plur. ஓ vel அ. Sic மலையன் seu மலையன்; மலைய் seu மலையாள்; மலையர் seu மலையார்; மலையது, மலையவை seu மலைய. Quoad இடைநிலை, sequenda est regula et modus, de quo diximus in declinatione nominum, v. gr. quae desinunt in ம*, ut நிறம் addito சாரியை அத்து vel etiam simul இன் – அத்தின் et dicitur நிறத்தை, நிறத்தினை, sic பகுபதம் – நிறத்தான் seu நிறத்தினான். Sic மலை praeter மலையை habet மலையினை, additur சாரியை – இன். Sic பகுபதம் est மலையான் seu மலையினான். Sic ex தாம் – தம்மை, ex நாம் – நாம்மை seu எம்மை, ex நீர் – நும்மை. Sic பகுபதம் – தமன், தமள், தமர்; sic நமன் seu எமன், நமள் seu எமள், நமர் seu எமர்; நுமன், நுமள், நுமர்: omnia உயர்த்தினை et dicuntur கிளைப்பெயர் seu சுற்றப்பெயர்: nomina propinquitatis. Tandem e nominibus proprietatum fiunt பகுபதம் cum aliqua diversitate, de qua dicam sequenti paragrapho.

29. பகுபதம் ut nomen formari potest a nomine et a verbo. Et si a verbo, semper ab inperativo vulgari. Tunc autem si பகுதி, seu a nomine sit, seu a verbo, designat in ஓ seu இ, eo casu interponit சாரியை ந seu ஞ. Sic a nomine கிளை fit கிளைஙர் seu கிளைஞர், ab இலை fit இலைஙர் seu இலைஞர், அ கடை fit கடைஙர் seu கடைஞர், அ நடை fit நடைஙர் vel நடைஞர். Sic a verbo அறி – அறிஙர் vel அறிஞர்; a துணி fit துணிஙர் vel துணிஞர்; a மொழி fit மொழிஙர் vel மொழிஞர்; அ குறை – குறைஙர் vel குறைஞர். Omnia autem பகுபதம் et ut nomina declinantur per casus et ut verba conjugari possunt et tunc vocantur வினைக்குறிப்பு, de quo loquar capite sequenti § 4.

* Note. No. 14 the Author has spoken about the சாரியை, but did not mention the சாரியை அத்து. Perhaps he omitted it there. However he speaks about the same matter No. 34, where it may be compared.

30. Quae diximus hactenus, propria sunt Tamulici idiomatis. Placet, addere aliquid juxta regulas Sanscritanas, quae apud Tamulenses quoque usurpanatur. Et 1. si பகுபதம் seu nomen proprium, ex quo ut பகுதி formatur பகுபதம், incipiat per அ seu ஏ, vel sint vocales initiales, seu unitae consonanti. mutantur in ஓ; sic ex இந்திரன், qui orienti praesidere dicitur, fit இந்திரி — oriens; sic a சிலை, petra fit சௌலம், mons e petra; sic quae nata est in civitate மிதிலை dicta, dicitur மைதுளி. Sic devotus சிவன் — சௌவன் et deyotus ஷிட் ரூஹு — வைட்டுஹுவன். In his autem pro ஓ scribi potest அயி, seu கழிர்கம், சயிலம். Pari modo de ஏ; sic ex வேதம், divina lex, fit வைத்திர், qui juxta eam procedunt. Aliquando, sed raro, இ mutatur in ஒள seu அவி; sic ex சிரி mons, quae ibi nata est, dicitur கெளரி seu கவுரி. 2. உ vel ஒ in initio dictionis mutatur in ஒள seu அவு; sic qui sunt ex tribu குரு dicuntur கெளரவர். Sic janua est தாவாரம் et ejus custodes dicuntur தெளவாரி கர். Adoratores idoli புத்தன் dicuntur பெளத்தர். Sic aliquando etiam ஏ பூ mutatur. Six ex சூரியன் sol, ejus filius Saturnus, dicitur செளரி. Pari modo de ஒ; sic quae nata est in கோசலை vocatur கெளசலை; ex சோமன், luna, ejus filius Mercurius, vocatur செளமன், quae, ut diximus, scribi etiam possunt கவுரவர், பவுத்தர், சவுமன். 3. Quae in prima syllaba habent ஏ, dum fiunt appellativa, hoc mutant in அ. Sic Ramen, filius regis சராதன், dicitur தாசாதி; sic Sidei filia regis சணகன், dicitur சானகி. Sic gigantes, filii cuiusdam தலை, vocantur தானவர். Sic mare, quod fingunt a filiis regis சகரன் effossum, vocatur சாகரம். 4. Si பகாப்பதம் desinat in ஓ, hoc ablato, addere ஏயன், importat filium illius. Sic filius matris காற்றிகை dictae vocatur காற்றிகேயன்; sic உ கங்கை ejus filius கங்கேயன் et ex வின்தை — வயின செயன். Iuxta autem has regulas பகுபதம் efficere, nos non convenit, sed si ab auctoribus nonnulla usurpari

viderimus, radicem, unde pullulant, facile hinc agnoscere poterimus.

31. எதிர்மறைப்பதம், vox negativa, id est, quae etiam sine particula negante sensum negativum importat. Hujusmodi voces quoque பகுபதம் vocant aliqui, quia simul plura significant: sic செய்யேன், கொடேன், ஆடேன் importat negativum et actionem faciendi, dandi, saltandi. Attamen in idiomate Tamulico hujusmodi voces habentur tantum in verbis et verbalibus, ut அற யாமை, பொழுமை, அஃகாமை, ut suo loco dicam. Nomina autem alio modo negativa omnia sunt a lingua Sanscritana. Pro quo est haec regula: si nomen positivum incipiat per consonantem, fit negativum addendo in principio அ sine ulla mutatione. Sic a சீதி — அந்தி, a மலம் — அமலம், a பரம் — அபரம். Si incipiat per vocalem, inter அ et illam vocalem interponitur ஓ; sic ex ஆதி — அஞ்சி, ex அங்கன் fit அங்கன், ex ஆசாரம் — அஞ்சாரம். Tandem tum vocali, tum consonanti anteponi potest னிரு; sic னிருமலன், immaculatus, னிருபுதன், inermis, னிருவமன் incomparabilis.

§ 3.

தொகைகளை — தொடர் மொழி.

32. தொகைகளை, quasi conjunctio epitomata, pro quo, quando nomini vel verbo unitur aliud nomen, ut participio seu adjectivo unitur substantivum, dicitur தொடர்மொழி, quasi conjunctio vocum. Quod si formae casuum, temporum non veniant explicite, dicitur தொகைகளை, id est epitome. Sic v. g. pro ஒண்ணினையணிந்த மார்பன் dices ஒண்மார்பன்; pro மலையில் வீழ்கின்றவருஷி — மலையருஷி, pro கருமையுடைய குரங்கு — கருங் 4*

கூங்கு. Omnia sunt தொகைகிலைத்தொடர் மொழி. Hujus modi autem abbreviationes fiunt in uno ex his sex capitibus: பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில். Sic hoc ordine sunt: பூண்மார்பன், மலையருவி, கார்நெல், கைமா, வெண்டாமரை, கொடைக் கோமான்.

33. Sex autem numerantur hujusmodi epitomes.

1. வேற்றுமைத்தொகை, quando non explicatur forma casus; sic யானைக்கோடு pro யானையினது கோடு. 2. வினைத் தொகை, quando participium ita abbreviatur, ut tempora discerni non possint, et fit, quando participio futuri detrahitur ம vel etiam உம் et tunc supponere potest pro quolibet tempore; sic பொருகளம் inservit pro பொருத களம், பொருகின்ற களம், பொருங்களம். Sic pro வாழும் — வாழ்க்குடி scil. வாழ்ந்த குடி vel வாழ்கின்ற குடி seu வாழுங்குடி. Vide hic nro. 52. 3. குணத்தொகை, quando abbreviatur vox significans proprietatem rei; sic pro நறுவிய மலர் — நறுமலர். 4. உவமைத்தொகை, quando supprimitur particula indicans similitudinem; sic மலர்ப்பாதம் pro மலர்போலும் பாதம். 5. உவமைத் தொகை, quando supprimitur conjunctio உம்; sic இவைன் pro இவனும் அவனும், sic மாடு நான்கு pro மாடு நான்கும். 6. அன்மொழித்தொகை, quando ex dictis quinque venit una epitome et praeterea in fine dictionis deficit vel nomen principale vel saltem விகுதி seu terminatio appellativi. Regulam explicabit exemplum: dico பூங்குழலே. Hic primo venit வேற்றுமைத்தொகை; dicendum enim erat பூவையணிந்த குழல். Praeterea si non intelligo dicere simpliciter comam muliebrem, sed mulierem eam habentem, deficit in fine vel substantivum மாது v. g. vel saltem deficit terminatio appellativi ஆள் et pro பூவையணிந்த குழலாளே dictum est பூங்குழலே et hoc est அன்மொழித்தொகை. Tandem adverto, quod hujusmodi epitomes pluribus modis explicari possunt, v. g. சொல்லணி 1. per வினைத்தொகை — சொல்லுகின்றவணி, 2. per வேற்றுமைத்தொகை — சொல்

லால் வழக்கின்றவனி, 3. per குணத்தொகை — சொல்லா கியவனி, 4. per உவமைத்தொகை — சொல்லுமணியும் 5. per அன்மொழித்தொகை — சொல்லனியைத் தந்த நால். Sic una eadem dictio quinque diversis modis intelligi potest. Quare prudentis est, ex contextu congruam seligere explicationem.

34. Diximus 1. ubi de சாரியை No. 9 et ubi de declinatione casuum a No. 14: ante formam casus posse venire plures literas சாரியை dictas, ut அன், இன், அத்து, அற்று. Hoc idem servandum in தொகைங்கிலைத் தொடர்மொழி, quando venit ut adjectivum. Sic யாது declinatur யாதனை, யாதனால். Pari modo ut adjectivum யாதன் கொம்பு, யாதனபொருள். Sic மலை declinatur மலையை, மலையால் sine சாரியை, seu cum இன் — மலை யினை, மலையினால்; sicut adjectivum மலையுச்சி, மலையிதுச்சி, மலைப்பக்கம், மலையின் பக்கம். Sic மனம் declinatur. cum சாரியை அத்து vel addito etiam இன் — அத்தின், sic மனத்தை, மனத்தினை. Pari modo ut adjectivum மனத்து வீரம், மனத்தாண்மை vel etiam மனத்தின் மாச், மனத்திற் பகை. Attamen, quae desinunt in ம், fiunt etiam adjectiva, ablato tantum ம், sic மனஞக்கம், மனப்பகை. Sic அவை declinatur: அவற்றை, அவற்றுல் cum சாரியை அற்று; sic etiam ut adjectivum: 'அவற்றுச் செய்தி — அவற்றுச் சொல். Sic காடு, யாறு, வயறு declinantur காட்டை, யாற்றை, வயற்றை et ut adjectivum காட்டுவழி, யாற்றுமணல், வயற்றுவலி. 2. Substantiva, quae desinunt in ஓ, cum fiunt adjectiva, vel nulla fit mutatio, et tunc duplicant sequentem asperam vel addunt அ, et tunc dicuntur quoque வினைக்குறிப்பெச்சம் et sic non duplicant sequentem (aequivalent enim participio), vide hic cap. III § 4. Sic dicitur கைவளை et கையவளை, மைக்கண் et மையகண், உடைப்பொருள் et உடைய பொருள், சுனைப்பூ, et நனைக்கொம்பு et நனையகொம்பு. சிந்தாமணி விருத்தம்,

சுனைய நீலமுஞ் சள்ளியுஞ் குழ்மலர்
நனைய நாகமுங் கொகமுநாற்னர்ச்
சினைய செண்பகம் வேங்கை யொடேற்றபு
புனைவன் மேற்றுதிமுற்றெழுத்தோதினுன்.

3. Tandem quando venit உவமைத்தொகை, ut pro இரவி வியுமினுமகியும் dicam இரவி மீன் மதி. Tunc ultimum nomen, etiamsi sit singulare, ut மதி, assumit formam pluralis. Sic de beata virgine dicitur இரவி மீன் மதி களை யியைந்து பூண்டனன். Sic ex hac regula sol, qui dicitur ஆகித்தன், licet sit unus, tamen dicitur சந்திரா தித்தர், luna et sol, -pro சங்கிரதுமாதித்தனும்.

Appendix 1. De nominibus proprietatum. Si haec, ut plerumque solent, desinant in ஜ v. gr. செய்மை, செம்மை, தண்மை, தன்மை, வெண்மை, கருமை, பசுமை, குறுமை, செடுமை, சிறுமை, fiunt adjectiva 1. ablata ultima litera ஜ: sic குறந்தடி, கெடும் பொழுது, பசுங்கினி, கரும்பாம்பு. 2. ablato etiam ம்; sic செய்குறுதி, சிறுபொருள், இளவயது, தண்ணீர், வெண்மாசு. 3. Insuper si praecedat உ, ablato மை, உ mutatur in இ, sic ex புதைமை — புதிமணம், புதிமத. Cui saepius addunt அ: sic அரிய, பெரிய, சிறிய, கரிய, கெடிய et tunc dicuntur quoque வினைக்குறிப்பெச்சம், qui modus inservit etiam pro பகுபதம், appellativo; sic சிறியன், சிறியன், சிறியர், சிறிது, சிறியவை vel சிறிய. 4. Ablato உமை producere primam: sic ex பசுமை, சிறுமை — பாசிலை, சிறடி; sic காரெலி, கார்க்டல், பேரொலி. 5. Ablato உமை, ut supra, mutatur primum அ in ஜ et sequens aspera in ம். Sic ex பசுமை fit பைங்கினி, பைந்தார், பைம்போன், quod tamen raro fit in aliis nominibus praeter பசுமை. 6. Ablato உமை, duplicare asperam intermedium: sic a வெறுமை — வெற்றிகை, உ பசுமை — பச்சிலை. Sic சிற்றினபம், குற்றெழுத்த, கெட்டெழுத்த. 7. Aliquando ablato மை additur அ et tunc dicuntur etiam வினைக்குறிப்பெச்சம், unde non duplicant sequentem: sic ex தீயமை fit தீயபகை, ex இனிமை — இனியசனி. Haec dicta sunt de his, quae desinunt in ஜ. Caetera autem nomina, aliter desinentia, licet proprietates rerum explicit, sequuntur regulam communem, cf No. 34. Quae tamen desinunt in ம், vel hoc tantum ablato, fiunt adjectiva: sic கதக்கன்னன், செல்லப் பொர், vel addito சாரியை — அத்து apponitur அ; sic கதத்த

யாகின், திறத்தை, et sic non duplicant sequentem. Tandem aliqua nomina, nulla facta mutatione, fiunt adjectiva, addendo tenuem sequenti consonanti conformem. Sic ex சே fit சேக்கன்று, ex ஓ fit ஓந்தாது, ஓஞ்சென்டு, ex மா மாங்கனி.

36. Appendix 2. Hujusmodi adjectivorum unum vel duo addi possunt nomini principali: sic சிறகருங்காக்கை, இளம் பசுங்களி. Sed nomini partium unum adjectivum tantummodo addi potest: sic சேக்கான்ரை, நெடுங்கடபேத; in versu tamen et his duo addere licet: sic சிற வைங்தாவி, கருநெடுங்கண். Pari modo in versu possunt uniri plures unius partes, quaelibet cum suo adjectivo. Sic illud in poëmate நளன் கதை dicto — குவிமுல்க கயவாய்ச் செங்கட்டும் புரை செருத்தன மேதி, ubi ante principale மேதி, bubala, veniunt quatuor ejus partes seu membra cum suis adjectivis.

37. Appendix 3. In vulgari diximus, quomodo usurpandi sint numeri, si adjective veniant. Addo hic appendicem de numeris பத்து et ஒன்பது. Quare 1. si பத்து uniatur alii numero vel alii substantivo, fit பதின் vel பதிற்று: sic பத்தென்று, பதின் மூன்று, பதினுயரம், பதின் கோடி; sic பதின் கலம், பதின் றலாம். Pari modo பதிற்றென்று, பதிற்றுக்கோடி; sic எழுபதிற்றுத்தணி, என்பதிற்றுக்கல்சு. 2. Si post பத்து veniat இரண்டு, non dicitur பதின் sed பதிற்றிரண்டு vel etiam பன்னிரண்டு. Sic si veniat post பத்து — ஒன்பது vel பத்து, dicitur semper, non பதினெட்டு nec பதின்பத்து, sed பதிற்றென்பது et பதிற்று பத்து. Si vero post பத்து veniat ஆயிரம், non பதிற்றூயிரம், sed பதினுயிரம். 3. Idem dicendum de ஒன்பது: sic ஒன்பதினுயிரம், ஒன்பதின்கோடி, ஒன்பதின்கலம் vel ஒன்பதிற்றுக்கோடி, ஒன்பதிற்றுத்தணி, ஒன்பதிற்றட்ச்சு. Excede tamen, quasi post ஒன்பது veniat unum usque ad decem, nunquam dicitur ஒன்பதின், sed semper ஒன்பதிற்றென்று, ஒன்பதிற்றிரண்டு, ஒன்பதிற்று மூன்று.

38. Appendix 4. Quando பத்து venit post numeros 1. 2. usque ad 8. tunc vel, ut in vulgari, subtrahitur consonans *s*: sic ஒருபது, இருபது, மூப்பது; vel loco illius consonantis interponitur ::: sic ஒருபஃது, இருபஃது, மூபஃது. Vel tandem detracto த்து additur ஆன் et fit பான்: sic ஒருபான், இருபான், மூபான்: et hoc ultimum inservit etiam pro ஒன்பது et dici potest ஒன்பான். Caetera vide in grammatica vulgari.

39. Appendix 5. De mensuris, quibus metimur grana, praeter jam dicta in vulgari gramatica, hic addam aliquod de mensura உரி. Quare si post காடி வெனிட உரி, dicitur காட்டி, sed si post உரி வெனிட ரெ, quam metimus, tunc si hujus nomen incipiat per consonantem, voci உரி additur அ et duplicatur sequens, si sit aspera: sic உரியக்கொள்ளு, உரியச்சாகம, உரியத் திலை, உரியப்பயறு. Si autem nomen rei, quam metimus, incipiat per vocalem, nulla fit mutatio: sic உரியரி, உரியென் கொட்டி. Excede உபடி, de quo dicitur உரியாட்டி.

§ 4.

சட்டும் வினாவும்.

PRONOMINA.

Pronomina sunt vel demonstrativa: hic, haec, hoc, vel interrogativa, qui, quae, quod. De his plura vide in gramatica vulgari. Ut autem referam, quae hic propria sunt, 1. pronomina demonstrativa sunt அவன் ille, இவன் hic, உவன், qui illis medius est. Sic pro feminino அவள், இவள், உவள்; pro plurali utriusque அவர், இவர், உவர். 2. Pro neutro singularis அது, இது, உது, vel etiam அஃது, இஃது, உஃது. Pro plurali அவை, இவை, உவை, vel etiam aliquando அவ், இவ், உவ்: sic in poëmate சிந்தாமணி est விருத்தம்,

வெவ்வினை செய்யுமாந்தருயிரெனு நிலத்தில் வித்தி
யவ்வினை வினோவுள்ளுன்று மவ்விடத்தாவ துண்பம்.

இவ்வெனக்கிளத்துமென்று நினைப்பினும் பனிக்குமுள்ளஞ்சு
செவ்விதிற் சிறிது கூறக் கேண் மதிச் செல்வ வேங்தே.

Hic இவ்வென est pro இவையென. 3. Si autem post இவ், அவ், உவ் வெனிட appellativa vel adjectiva, tunc si sequatur aspera, வ mutatur in ஃ: sic அஃசிறிய, இஃகாடிய; si sequatur tenuis, வ mutatur in aliam similem tenuem: sic அங்கெந்திய, இம்மலைய. Si sequatur media, nulla fit mutatio: sic அவ்வசீய, இவ்வகைய. Quae omnia sunt ex அவை vel இவை et சிறிய, கொடிய,

கெடிய, மலீய, வளிய, வரைய. 4. Ut in vulgari diximus, pro dictis pronominibus adjective sumptis inserviunt அ, இ, et hic உ, et pro interrogativo ஏ, quae anteponuntur dictioni, duplicando semper sequentem, si consonans sit, vel interponendo duo ஏ, si sequatur vocalis: sic அப்படை, இங்கிலம், உவ்வழி, எப்பொருள். Sic sequente vocali: அவ்விரை, இவ்வெழில், உவ்வுர், எவ்வினம். Hoc unum hic adnotandum, quod his literis sic uti possumus, non solum in omnibus substantivis, sed etiam in appellativis, in participiis et in வினைக்குறிப்பு: sic இம்மலீயான் (appellativum), இச்சொன்ன பொருள் (participium), நீயெவ்வுரினை (வினைக்குறிப்பு), de quo infra.

41. வினை, pronomina et particula, quae inserviunt interrogationi, sunt. 1. quae incipiunt per ஏ; sic எவன், எவள், எவர், எது, எவை et pro எது, ut supra எஃது, pro எவை — எவ், quae omnia usurpantur, ut prima pronomina demonstrativa. 2. Ad interrogationem inservit யா: sic யாவன், யாவள், யாவர், யாது, யாவை. Praeterea vox யா per se solam inservit pro எது vel எவை: sic திருவள்ளுவன் குமார்:

யாக்காவாத யாக்காவாராயினு நாக்காக்க சொல்லுஞ் சொல்லாக்கமுங் கேடுந்தரும். Hic யா est pro எது. 3. Sicuti sub 40 diximus, அ, இ, உ inservire demonstrationi, sic ஏ et யா inserviunt interrogationi: sic எக்கரை, யாக்கரை; எவ்வினை, யாவினை. 4. எவன் in வினைக்குறிப்பு inservit pro neutro singularis et pluralis: sic எவனது, எவனவை. Insuper ex se inservit pro nomine interrogativo, non solum masculini gen, ut ante dictum est, sed etiam neutrius singularis: sic திருவள்ளுவன் :

சிறை செய்யுங் காப்பெவன் செய்யு மகளீர் நிறைசெய்யுங் காப்பேதலை, ubi எவன் செய்யும், est: quid prodest. Tandem in hoc sensu aliquando pro எவன் usurpatur என், sic திருவள்ளுவன் : ஒசித்தக்காலென்னுமுவரியெசிப்

ஏதை நாகமுயிர்க்கெடும், ubi என்னும் explicatur, quid est propter eam 5. ஆலை vel தோல் et aliquando ஏ in fine dictioonis inserviunt interrogatio: sic நீயா, நீயோ, நீயே, de quibus caput 4. ubi de இடைச்சொல்.

CAPUT III.

DE VERBO.

§ 1.

முக்கால முற்றுவிளை. DE PRAESENTI, PRAETERITO ET FUTURO.

42. Verbum விளை vocant, et quando verbum orationem compleat, vocant முற்றுவிளை, quasi verbum finale. Sunt autem tria tempora: modus imperativus et quod dicunt வியங்கோள். Sed participia et gerundia vocant எச்சம், defectus verbi. Tandem nomina, quando construuntur ut verba, ut in hoc idiomate fit, vocant விளைக்குழிப்பு, de quibus omnibus sejunctim loquar. Hic autem de praesenti, praeterito et futuro disseram, quae cum tempus importent, ut dixi No 5, sunt விளைப்பகுபதம், quia simul et officium explicant et tempus.

43. Quare omne பகுபதம், ut diximus No. 27, habet பகுதி, unde formatur, et விகுதி, formam, qua terminatur. Hic ubi de verbis, பகுதி est, ut ibi diximus, vox imperativi vulgaris: sic ஈடு, படு, செய், செல், தே, போ, வா. விகுதி autem, seu terminaciones, eaedem omnino sunt pro quolibet tempore; diversificantur tantum, quoad personam et numerum. Sic prima persona singularis என vel என், plur. எம் vel எம், ஒம், அம், ஆம்; sic : வந்தனென், வந்தேன் (யான்); sic வந்தனெம், வந்தேம்,

வங்தோம், வங்தனம், வங்தாம் (யாம்). Secunda persona singularis ஒ, ஆய், இ, plur. இர், ஈர் : sic வங்தனை, வங்தாய், வங்கி (நீய) — வங்தனிர், வங்தீர் (நீர்). Tertia persona singular. masc. அன், ஆன், femin. அள், ஆள், neutr. உ, plur. masc. et fem. அர், ஆர், neut. அ sic : வங்தனை, வங்தான் (அவன்); வங்தனள், வங்தாள் (அவள்); வங்தது (அது) — வங்தனர், வங்தார் (அவர்); வங்தன, வங்த (அவை). Hae sunt terminations communes omni tempori omnium verborum; quae particularia sunt, inferius dicam; praecipue No. 47. Praeterea personae, quae neutrae non sint, in plurali dictis terminationibus addere possunt கள் : sic வங்தனங்கள், வங்தாங்கள், வங்தனெங்கள், வங்தோங்கள் (யாம்) — வங்தனீர்கள், வங்தீர்கள் (நீர்) — வங்தனர்கள், வங்தார்கள் (அவர்கள்).

44. Appendix. Quinque terminaciones assignavimus primae personae pluralis: ex his அம், ஆம் amplectuntur loquenter et praesentes, ஏம், ஏம், ஓம் non praesentes, sed loquenter et absentes. In futuro, ut infra dicemus No. 47, inservit etiam terminatio உம் pro prima persona pluralis et haec includit omnes, loquentem, praesentes et absentes: sic நடக்கும், வருதும், சேர்தும், வாழ்தும்.

45. Praeter dictas terminaciones 1. உம் inservit pro tertia persona singularis cuiuscumque generis et pro tertia pluralis generis tantum neutrius, et non mascul. nec fem. : sic அவனுண்ணும், அவளுண்ணும், அஃதுண்ணும் et அவையுண்ணும். 2. Praeterea in hac terminacione, remanente ம், potest auferri உ et aliquando etiam consonans huic unita: sic ex போஹும், மருஞும், கலுமும் fit போனம், மருணம், கலுஞம்; sic ex பொழியும், பணியும், ஆசும், போகும் fit பொழிம், பணிம் ஆம், போம். Compara வெண்பா:

வெண் கொடை மாரியு மன்னு தனை நிழலின்
வெண் சூடையும் வெஃதிப் புகழ்முலகம் கண்கொள்
புகைப் படப்போர் வெல்லுன் புகழ் நாம் வெள் வேல்
பகைப்படப் போர்ஞ்சிப் பணிம்

Hic pro உலகம் புச்சும் est புச்சும் et pro போர் பணியும் est போர்ப்பணிம். Quae si non essent hic tali modo abbreviata, versus metro peccaret. 3. Quando உம் inservit pro tertia persona plur neutr., potest addere என் : sic அவை செய்யுங்கள், இடுங்கள், வருங்கள், உண்ணுங்கள் : sic சிந்தாமணி விருத்தம் :

அல்லித் தாளற்றபோது மாருத நாலதனைப் போலத் தொல்லைத் தம்முடம்பு நீங்கத்தீயவினை தொடர்ந்து நீங்காப் புல்லிக்கொண்டு மிரைச் சூழ்ந்து புக்குழிபுக்குப் பின்னின் நெல்லையிழுன் யவெங்தீய சுட்டெரித்திடுங்களென்றே.

Hic pro ஏரித்திடும் est ஏரித்திடுங்கள்.

46. Praeter பகுதி vox, scil. imperativi vulgaris, et விகுதி, seu terminations, de quibus modo diximus, venit இடைநிலை, seu quid intermedium, quod diversum est pro diversitate temporum. Ac 1. in praesenti இடைநிலை est vel கிறு, ut in vulgari, vel கின்று, vel ஆசின்று. quibus adduntur terminations : sic a செய் fit செய்கிறேன் vel செய்கின்றேன், vel செய்யாகின்றேன் ; sic a படு fit படுகிறேன் vel படுகின்றேன் vel படாகின்றேன். 2. De praeterito nil est addendum iis, quae fuse dicta sunt in vulgari. Hoc unum adverto, quod ea, quae habent சாரியை — இன் v. g. வணங்கினேன், ஆட்டனேன், ஆயினேன், போயினேன், in tertia persona sing. neut., quae desinit in து, vel ex இன் mutato ன் in ற் et து in ற், fit வணங்கிறது, ஆட்டறது, ஆயிற்று, போயிற்று. vel post இன் additur அ் et fit வணங்கினது, ஆட்டனது, ஆயினது, போயினது. Hinc in vulgari, syncopata ஏ, dicitur ஆனது போனது. 3. Futurum formatur omnino, ut in vulgari, nec quidquam hic est addendum.

47. Tempus futurum praeter terminations communes, quas retuli No. 34, plures alias particulares habet. Et 1. prima persona singularis praeter என் vel

ஏன், ut alia tempora, terminat etiam per அல், அன் : sic praeter நடப்பேன் est நடப்பல், நடப்பல் யான் ; sic முண் பல, முண்பன் யான் ; அறை அவல், அறைகுவன் யான். Item sine இடைநிலை terminat per கு, டு, து, ரு : sic செய்கு, கொடு, வாழ்து, சேறுயான். Ex his valde usitatum est து. Si autem his addas ம், erit prima persona pluralis : sic செய்கும். வாதும் யாம். 2. Tertia persona pluralis mascul. et feminini, praeter terminations communes, potest sine இடைநிலை terminari per ப, மார், மர், மனுர் : sic ஒப்ப, உரைப்ப, சொல்லுப, என்ப பலர் ; sic நடமார், என்மார்பலர் ; sic என்மர், மொழிமர் பலர் ; sic என்மனுர், மொழிமனுர் பலர். Ex poemate சிங்காமணி விருத்தம் :

என் மனங்க நின்மனம் மென்றிரண்டில்லையாற்
நன்மனத்துள் பொருட்டான் நனக்குரைப்பதோத்
துன்மனம் மென்மனம் மென்பதொத்தினமுந்ததா
னன்மனக்குஞ் சரங் நம்பியோடென்மரும்.

Hic என்மரும் est pro என்பாரும்.

48. Verbum negativum formatur, ut in vulgari : sic நடவேன், நடவாய், நடவான், நடவாள், நடவோம் et நடவேம், நடவீர், நடவார். Pro neutro நடவாது, plur. நடவாவன. Item pro neutro, tum singularis, tum pluralis, நடவா, et sic திருவள்ளுவன் குறள் : கடலோடாகால் வன்னென்னதேர். கடலோடு நாவாடுமோடா நிலத்து. Hic ஓடா சூரியோடு ஓடாது, tertia persona neutrius singularis.

§ 2.

ஏவலும் வியக்கோரும்.

49. Imperativus est, ut diximus supra, பகாப்பதம் verbi et inservit pro உகுசி, unde formantur tempora. Hoc intelligendum de imperativo, ut in vulgari. Hic autem huic ipsi imperativo addunt plures alias termi-

nationes. Et 1. pro secunda persona sing. addunt ஆய், தி, மோ. Sic loco simplicis imperativi v. g. உரை, சொல், அருள், dicunt etiam உரையாய், உரைதி, உரைமோ; sic சொல்லாய், சொல்லுதி, சொன்மோ; sic அருளாய், அருள்தி, அருண்மோ. Sic ab ஆகிறது, கேள்கிறது, கடக்கிறது est imperativus ஆதி, கேட்டி, கேண்மோ, நட்மோ. Sic கம் பன் in poëmate ராமாயணம் dicit de quodam poenitente, qui, uxorem adulteram maledicens, dixerat: fias petra:

மெல்வியலானை நோக்கி விலைமகளைய நீட்டுங்

கல்வியலாதியென்றான். கருங்கலாய் மருங்கில் வீழ்ந் தாள், ubi ஆதி est: fias. Adverte, quod ஆய் v. g. உடையாய், சொல்லாய், est etiam secunda persona singularis verbi negativi, ut et in vulgari. Praeterea தி, ut அருள்தி, விடுதி, est etiam secunda persona singularis praeteriti: sic illud விடுதியேற் கெட்டித் explicatur விட்டாய் ஆனாற் கெட்டாய். Sic போதி est imperativus pro போ. Sed hic நோக்காது போதியே est pro போன்றே, quae propterea ex contextu dignoscenda sunt. Adverte tandem, quod வருகிறது et தருகிறது, licet in imperativo vulgari habeant வா, தா, hic habent வாராய், தாராய், et வருதி, தருதி. 2. Pro secunda persona pluralis terminaciones sunt ஈர், தீர், மின், மினீர்: sic கேள்ர், சொல்லீர்; sic உரைதீர், அருள்தீர்; sic சொன்மின், சேண்மின்; sic மொழிமினீர், விடுமினீர். At வருகிறது et தருகிறது habent வாரீர், தாரீர், வருதீர், தருதீர், வம்மின், தம்மின், வம்மினீர், தம்மினீர். 3. Aliquando கு inservit pro secunda persona tum singularis, tum pluralis: sic கம் பன்: அன்னையே யனையார்க்கிவ்வா றடுத்தவா றருஞுகென்றான். — சிலப்பதிகாரம்: நீயிங்கிருக்கென்றேகினுன். — சிங்காமணி: ஏற்றியல் காணநாமி வட்டருகென்னவே. In his அருளஞ்சு, இருக்க, தருகு omnia sunt secunda persona singularis imperativi. Insuper சிங்காமணி: எங்கை மார்க ளெழுகென்றான், ubi ஏழு கு est secunda persona pluralis imperativi.

50. Imperativus verbi negativi 1. in secunda persona sing. terminat sine இடைநிலை per ஏல், அல், அன்மோ, அற்க. Sic pro சொல்லாதே est சொல்லேல், சொல்லல், சொல்லன்மோ, சொல்லற்க; sic முனியேல், பணியல், பிடியன்மோ, நடவற்க. சிந்தாமணி: நான்சீரடி நோவந்தநு செலேல். திருவள்ளுவன்: வயவற்க வெஞ்சு ஞான்றுந்தன்னை. நயவற்க நன்றி பயவாயினை, ubi செலேல், வயவற்க, நயவற்க sunt pro செல்லாதே, புகழாதே, விரும்பாதே. 2. In secunda persona plur. terminat per ஆயின், அன்மின், அற்பீர்: sic செய்யாமின், செய்யன்மின், செய்யற் பீர், pro செய்யாதேயுங்கோள்; sic சொல்லாமின், ஒழியன்மின், வழங்கற்பீர்.

51. வியங்கோள் est imperativi species, quo utuntur cum omnibus personis, numeris et generibus, formatur autem ab imperativo vulgari sine இடைநிலை et cum terminatione in *s* vel *w* et aliquando *yar*; et advertendum, quod hic *w* ex regula universalii potest assumere ante se இ: sic இய, இயர், ut diximus Pars 1. No. 8. Quare fit வாழ்க, வருக, சிறக்க, எழுதுக, துணிக, செய்க. Sic வாழிய, காணிய; sic வாழியர், காணியர். Adverte, quod pro வாழிய dici potest வாழி, et quod neque hoc, neque caetera duplicant unquam sequentem asperam. Ratio est, quia வியங்கோள் est முற்றுவினை, id est, quia hac voce perficitur oratio: sic வாழ்க செல்வ, வாழிய கொற்றவ, வாழிகோனே. Sic நான் சொல்லுக, நீய சேட்க, நாம் வருக, நீபோக, தங்கை வாழிய, தாம் காணிய, நமர் விளங்குக, புகழ் சிறக்க, அவை வழங்குக. Hinc terminatio imperativi negativi அற்க et positivi கு, quas retulimus supra, possunt dici வியங்கோள், quia possunt inservire etiam primae et tertiae personae. Sic சிலப் பதிகாரம்: வசியுவளனுஞ் சுரக்கென்றேகினன், ubi சுரக்கு est idem, ac சுரக்க; sic நாமும் பொய்யற்க, அரசன் முனியற்க, அவையொழியற்க.

§ 3.

ஈரச்சம். (DE PARTICIPIO ET GERUNDIO).

52. எச்சம் est ab எஞ்சகிறது deficere, unde est defectus Participium autem dicitur பெயரச்சம், defectus nominis, quia, ut nomina adjectiva, unitur alii nomini; sed deficit a ratione nominis, quia non declinatur per casus etc. Sic gerundum dicitur விளையச்சம், defectus verbi, quia habet vim et significacionem verbi, actionem enim et tempus importat, sed deficit, quia nec numerum explicat nec personam. De participiis nihil est addendum iis, quae in vulgari dicta sunt; nisi quod participium praeteriti potest addere ன: sic வந்த, வந்தன; கேட்ட, கேட்டன; பெற்ற, பெற்றன. Quae tamen habent hoc participium in இன, ut ஆயன், வணங்கின், ஆயின், nunquam aliud ன addere possunt. Praeterea advertendum, quod participium futuri semper desinit in உம் et potest ab eo auferri ம vel etiam உ, vel etiam consonans, cui unitur உ, si sit ய, et tunc vocatur வினாத்தொகை, ut diximus No. 33. Sic pro வாழுங்கும், வாழுகும் et வாழ்கும்; pro அணியுங்கலன் — அணிகலன், et tunc inservit pro quoconque tempore ad exigentiam orationis. Observa, quod, licet ஆகும், போகும், நோகும், etiam ut participia, abbreviari possint et dici ஆம், போம், நோம், tamen, cum retineatur ultimum ம, non sunt வினாத்தொகை, nec possunt inservire pro quocumque tempore. Tandem participium futuri, in poësi tantum, potest addere கு and fieri a செய்யும் — செய்யுங்கு, கு வாழும் — வாழுங்கு, கு சொல்லும் — சொல்லுங்கு: sic

புனரி நீரகுழுங்கு பூவலகில் யாவும்
உணரினினக்கிள்லை யொப்பு,

ubi, si esset non குழுங்கு, sed tantum குழும், versus
metro peccaret.

53. Gerundia seu வினைபெச்சம் tria numerant: unum pro quolibet tempore, quae tamen per nos non sunt omnia gerundia. Quare 1. வினைபெச்சம் praeteriti correspondet nostro gerundio in do et Tamulice terminatur in இ vel ஏ: சொல்லி, ஆடி, வந்து, பெற்று, ut satis dictum est in vulgari. Addo hic, quod, quae desinunt in ஏ, hoc eliso, possunt addere என: sic வந்தென, பெற்றென, உண்டென, பழுத்தென. Praeterea fit hoc gerundium addendo voci simplicis imperativi அ, 4, ஆ: sic செய்யு, செய்பு, செய்யா, உண்ணு, உண்பு, உண்ணு, et idem sunt, ac செய்து, உண்டு. 2. வினையெச்சம் praesentis correspondet nostro ablativo absoluto et terminat per அ, quae additur simplici imperativo: sic செய, seu செய்ய, உண்ண, காண, யட, பக, வணங்க, போக. Pro quo adverto, quod tunc nomen, quod hoc regit, debet esse aliud a nomine, quod regit verbum principale, v. g. நான் பாட நீயாடினும் me cantante, saltasti. Quod si nomen esset unum et idem, பாட spectaret ad வினையெச்சம் futuri, ut infra dicam: sic நீயபாடவந்தாம் canturus venisti. Adverte tamen, quod, etiamsi nunquam வினையெச்சம் praesentis seu ablativus absolutus possit regi a nomine regente verbum principale, tamen வினையெச்சம் futuri, quod aequivalet gerundio in d i vel d u m vel participio in u r u s, aliquando, sed raro potest regi a nomine diverso ab eo, quod regit verbum principale: sic தீயசுடச் சுடரும் பொன் est ablativus absolutus cum dupli nominativo: ardente igne, splendet aurum. Sed பொன் சுடச் சுடந்தீய, licet duplificem nominativum habeat, est வினையெச்சம் futuri et explicatur, ut aurum splendorem acquirat, ardet in fornace ignis. Quod tamen valde raro contingit, sed si nominativus sit unus, est வினைபெச்சம் futuri, et si nominativus sit duplex, et diversus, est வினையெச்சம் praesentis, seu ablativus absolutus, விருத்தம்:

வின்டுபெய்யவிரிந்தனமுல்லைபேல்.
வண்டுபாடவந்தாடினமஞ்சனஞ்சைக்
கண்டுவாழமணிக்கழலார்குழக்
கொண்டுபோகவெங்கொய்யளையேறினார்,

ubi in duobus primis versibus duplex nomen venit, unde பெய்ய et பாட sunt ablativi absoluti; sed in aliis duobus versibus unicum nomen, unde வாழ and போக sunt வினையெச்சம் futuri. 3. வினையெச்சம் futuri correspondet participio in r u s vel gerundio in d i et d u m : terminatur autem in ஏ cum unico nominativo, ut modo diximus. Praeterea terminat in இய, இயர், வான், பான், பாக்கு: sic காணியவம்மின், காணியர் வந்தன்; தருவான்விளித்தனை, உண்பானெய்தினன்; உரைப்பாக்கு; vel தரு பாக்குச் சென்றுன்.

54. Tamulenses numerant inter வினையெச்சம் futuri id, quod a nobis dicitur conjunctivus si et terminat in இல vel இன்; raro autem in ஆல, ut in vulgari: sic செய்யில், வரில், வணங்கில், ஏகில், படில்; sic செய்யின், வரின். Unde est ஆயின், ஆயினும் pro ஆனல், ஆனலும்.

55. Appendix 1. Passim apud auctores aliae quoque terminationes inveniuntur. Et 1. verbale அல் addunt உம்: sic கேட்டதும், செய்ததும், ஆடுதும், வருததும் et sumitur pro வினையெச்சம் praesentis, seu pro ablativo absoluto, sic கம்பன்:

இனைய கேட்டது மெரியின வாய்மெழு
கணையகங்களாக. கத்தரத்தினாள்.

Id est: his auditis, doluit etc. Sic idem வரக்கருமுனிவரைய்த வருததும் வெருவி நின்றான். Id est: anachoreta prope accedente, illa timuit. 2. Pro வினையெச்சம் praeteriti, seu pro gerundio in d o addunt aliquando voci simplicis imperativi ஏ cum அனபெட்ட et semper eliditur உ, si habeatur in fine: sic ex திரு fit இல்லை pro திருக்க; sic விழில் போகுது, செல்லு போகுது, தழில் போகுது, கொள்ளு போகுது: sic திருவள்ளுவன் குறள்:

சலத்தாற்பொருள்செய்தேமாற்றல். பசு மட
கலத்து நீர் பெய்திருயற்று

Si autem imperativus desinet in ஜி, idem participium fit, addendo huic அளபெட்ட. Sic வினாகி pro வினாந்து, வினாகி pro வினாந்து, அடைகி pro அடைந்து. 3. Si his quae habent அளபெட்ட, addas அ vel அன், inservit pro participio praeterito: sic தழீஇய vel தழீஇயன் pro தழுவின்; கொள்ளீஇய vel கொள்ளீஇயன் pro கொண்ட, sic வினாகி ய vel வினாகி யன் pro வினாந்து. Sic in poëmate தேமபாவணி dicto விருத்தம்:

தழீஇயன் கலன்பொருத்தளர் நுச்சப்பென். க
சுதழீஇயன் மலர்பொருக்கொடிக்குஞ்சல்கொண்
டெதழீஇயன் கணிபொருவலைகியகொம்புடேமல்.
விதழீஇயன் வினைபொருவிளங்கமுல்லைய.

56. Appendix 2. Diximus primo No. 53. ad secundum வினையெச்சம் terminans in அ: கான், வாழ, வணங்க, இருக்க, si regatur ab eodem nominativo, quo regitur verbum principale, esse வினையெச்சம் futuri; si vero regatur a diverso nomine, esse வினையெச்சம் praesentis, seu ablativus absolutus. Simili modo dicimus hic, quod gerundia praeteriti desinentia in இ, ஏ, எ, ஒ, ஒ, ut சொல்லி, செய்து, செய்யு, செய்பு, செயரா, quae omnia, ut supra diximus, idem sunt et vertuntur - d i c e n d o , f a c i e n d o ; praeterea வினையெச்சம் futuri desinens in வான், பான், பாக்கு: haec, inquam, omnia debent habere nominativum communem cum verbo principali et nullatenus diversum: sic நானுடிப்பாடுனேன், நீ யிதைச்செய்து (செய்யு, செய்பு, செய்யா) கெட்டாய். Sic நான் செல்வத்தைத்தருவான் vel இதையுன்பான் vel பலவற்றையுரப்பாக்கு வங்கேன். 2. வினையெச்சம் praeteriti desinens in என், ut செய்தென், வந்தென், et futuri இய, இயர், ut காணிய, காணியர்; item desinentia in இல seu இன், ut செயில், செயின: haec omnia construi possunt vel cum eodem nominativo verbi principalis, vel cum alio diverso. Sic நான் வந்தெனவரத்தெனவோடினுன்; sic நீர்க்காணிய (காணியர்வம் மின், அவர் காணிய, காணியர்) ஏகுமினீர்; sic நானேக்கின முகிப்பேன், நீய வேண்டிலீயவான்; sic திருவள்ளுவன் குறள்:

பிறர்க்கின்னுமுற்பகற் செய்யிற்றமக்கின் ன
பிறபகற்றுமே வரும்.

Hic செய்யில் venit cum diverso nominativo a வரும், verbo principali.

57. எதிர்மறை வினையெச்சம், gerundium verbi negativi, fit addendo voci simplicis imperativi positivi

ஆமல், ஆது, ஆ, ஆமை: sic a செய், நட, இடு, அற, வழங்கு fit செய்யாமல், செய்யாது, செய்யா, செய்யாமை; sic நடவாமல், நடவாது, நடவா, நடவாமை; sic இடாமல், இடாது, இடா, இடாமை; sic அருமல், அருது etc; வழங்காமல், வழங்காது etc. Unde illud நோக்காது போதியே - ஒன்று மீயாக் கூடிய பொருள் — இட்ட நல் வாழாமை யொதும் வீதி pro நோக்காமல், ஈயாமல், வாழாமல் et sic de ceteris.

§ 4.

வினைக்குறிப்பு.

58. வினைக்குறிப்பு Latine dici potest: Indicativum, verbi; non enim est verbum, sed nomen appellativum, quod உகுபதம் supra No. 27. Tamen indicat actionem verbi et construitur ut verbum, et si sit வினைக்குறிப்பு குற்று sine alio verbo, perficit orationem. Quare omne nomen substantivum பகாப்பதம் fieri potest appellativum உகுபதம் et omne appellativum conjugari potest ut verbum et erit வினைக்குறிப்பு. Quod sane huic linguae omnino singulare censeo, unde et hinc ejus copiam facile dignoscere fas est. Cum autem ita conjugatur, assumit terminaciones verborum, de quibus No. 42. et praecipuae sunt hae: என், ஓ, அன், அள், து, ஏம் vel அம், ஈர், அரி. அ. Sic appellativum வில்லினன், arcitenens, conjugatur: நான் வில்லினேன், நீய வில்லினே, அவன் வில்லினா, அவள் வில்லினாள், அது வில்லிற்று, நாம் வில்லினேம் vel வில்லினம், நீர் வில்லினீர், அவர் வில்லினர், அவை வில்லினை. Id exponitur: ego habeo arcum, tu habes arcum, ille habet arcum etc. Sic uti diximus No. 35. 3: ex nominibus proprietatum fit உகுபதம்: சிறியன், பெரியன், இனியன், கொடியன், quae ut வினைக்குறிப்பு conjugantur. நான் சிறியேன், நீய பெரியை, அவன் பெரியன், அவளினியன், அது சிறிது, நாமினியேம் vel இனியம், நீர் கொடியீர், அவர் கொடியர், அவையினையே வெளியன் et explicantur: ego sum parvulus, tu es grandior, ille est magnus. Sic dicitur இறைவகொடியை,

தாயேபினியை, சிரேதண்ணியை, தீயேவெப்பையை, இவையுன் யால், இவை பொதுமையை, இவை தீய, அவை கல்ல சிசுகுறள்

ஆங்குய்யல்வெஃகியறஞ்செய்கசெய்தபின்
சங்குய்யற்பாலபல்.

59. Tertia persona singularis neutrius terminat, ut dixi, per து. Hoc autem 1. post nomina desinentia in ஜ் vel ய் vel ர் duplicatur: sic தீயமைத்து, பொதுமைத்து, உரைத்து நடைத்து; sic பொய்த்து, மெய்த்து; sic பெயர்த்து, உளர்த்து. திருவள்ளுவன்:

பல்லார்ப்பகைகாளாலிற்பத்தடித்ததீயமைத்தே
நல்லார்தொடர்பைவிடல்.

Ubi தீயமைத்து est idem, ac தீயமையாகும். 2. Si nomen est appellativum a positivo terminante per ஸ் vel ள், tunc வினைக்குறிப்பு mutat து in ரு vel ரி et ல் in ற், ள் in ட். Sic ex கடல் — கடற்று; ex முதல் — முதற்று; ex மேல் — மேற்று; ex யால் — பாற்று. Sic ex நாள் — நாட்டு; ex பொருள் — பொருட்டு; ex இருள் — இருட்டு; sic யார்க்கும் பொருள் பொழிவாறே மேற் புகழ். Sic இப்படி மாரி நாட்டு. 3. Eodem modo பகுயதம், quae assumunt pro இடைநிலை intermedium இன், cum fiunt வினைக்குறிப்பு, mutant illud ன் in ற் et து in ரு: sic வில் வினன் — வில்லிற்று, இருளினன் in இருளிற்று; பொற்றி னன் — பொற்றிற்று. வெண்பா:

வெற்பிற்றேசெம்பொன்னிரி கடற்றேவண்முத்தம்.
பொற்பிற்றிழும்புமுகைத்தேதேகனினிமை—கற்பிற்றே
பெண்ணமுகு நல்லறத்தேபேராப்பொருளினபங்கண்ணமுகுசெய்தயைத்தேகாண்.

Id est: in monte est aurum, in mari sunt margaritae, e floribus educitur mel, in honestate consistit mulieris pulchritudo, e virtute procedunt opes et deliciae, tandem in commiseratione consistit pulchritudo oculorum. Hic omnia sunt வினைக்குறிப்பு in tercia persona sin-

gularis neutr. Pari modo quando nomen desinit in ன், aliquando, sed raro, ன் mutatur in ல et த in ட. Sic ex கண் forma tertii casus fit கட்டி et tunc explicatur: est apud. Sic நானுடைமைக்கட்டுடே நலம் - pulchritudo est apud verecundiam. 4. Tandem tertia persona pluralis neut. desinit in அ vel அன: sic கொடிய, பெரிய, உடைய, நடைய; முகத்த, முகத்தன; புறத்த, புறத்தன, பெயர vel பெயரின; முதல, பால, மேல, வில்லின, வெற்பின, நாள; பொருள vel பொருள்ள. திருவள்ளுவன்குழன்:

அதரபூதலவழுத்தெல்லாமாதி
பகவன்முதற்றேயுலகு.

Id est: alphabeti literae omnes incipiunt ab A et orbis universus a Deo initium sumit, ubi முதல (incipiunt) tertia persona neut. plur. et முதற்ற (incipit) tertia singularis et utraque explet orationis sensum.

60. வினைக்குறிப்பெச்சம், quasi participium a dicto வினைக்குறிப்பு, semper terminat in அ, ut participium praeteriti: sic கதத்தயானை, கொடியசொல், இனியகுணம், அரும்பொருளவோதிகள். Quare hae voces desinentes in அ, sunt, ut ante diximus, tertia persona plur. neut. வினைக்குறிப்புமுற்று et sic compleat sensum orationis: sic இவையரிய — haec difficilia sunt. Vel sunt, ut modo dixi வினைக்குறிப்பெச்சம், participia seu அடைமொழி, adjectiva, ut dictum est No. 35. et tunc adhaerent nomini: sic அரியபொருள், அரியவழி — res difficilis, iter difficile. Vel tandem possunt esse nomina appellativa பகுபதம், neutria in plurali, et tunc non nomini adhaerent, sed verbo: sic அரிய செய்தான், அரிய சொன்னான், ardua fecit, difficilia dixit. Sic இனியக்கருப், நிறத்தவாய மலரே, மென்னடையவாய வன்னம். Quare legentis est, ea juxta exigentiam orationis explicare.

61. அன்மை, negatio essentiae et இன்மை, negatio existentiae. Ex his fiunt appellativa அல்லன, இல்

வன. Haec autem 1. ut வினைக்குறிப்பு sic conjugantur: நான்ஸல்லேன், இல்லேன்; நீயல்லை, இல்லை; அவன்ஸல்லேன், இல்லென்; அது அன்று, இன்று; நாமல்லேம், இல்லேம்; அல்லனம், இல்லனம்; நீர்ஸீர், இல்லீர்; அவையல்ல, இல்ல. 2: Quando, negando essentiam unius, affirmamus esse aliud, tunc அல்லன் debet concordare persona, genere et numero cum eo, quod affiratur et non cum eo, quod negatur; v. g. non dicitur நீயல்லயவன், sed dicendum நீயல்லவன் - non tu, sed est illa: sic அவன்ஸல்லேன்யான், non ille, sed sum ego. Sic ஒன்றல்லபல et பலவன்ரூன்று, விலங்கல்லன் மகன், மகளன்றமான். 3. Si venit அது et sequatur அன்று, poëtis licet dicere அதான்று. 4. Ex his adjectiva sunt அல்ல, இல்ல vel அல, இல. Sic அற்பல்லவினைசொடே, பயனில்லவினை நயவற்க. Gerundia autem sunt அன்றி, இன்றி, pro அல்லாமல், இல்லாமல். et duplicant asperam, si sequatur: quae aliquando in versu mutant @ in ஏ — அன்று, இன்று in eodem sensu, et tunc non duplicant sequentem. Sic pro வாளன்றிப்பிடியார் வீரர் dici potest வாளன்று பிடியார் வீரர். Sic pro உப்பின்றிப்புற்கை dixit poëta உப்பின்று புற்கையுண்கமாகோற் கையோனே.

CAPUT IV.

இடைச் சுசால்.

62. Particulae, quae passim interponuntur orationi, dicuntur இடைச் சொல். Ex his particulae ஏ, ஓ, உம் satis explicatae sunt in grammatica vulgari et in ipso vulgari dictionario. Praeterea என, என்று inserviunt similitudini: sic புவியெனப்பாய்ந்தான்; காரெனப்பொழிந்தான். Sic புவியென்று, காரென்று. Item inserviunt numero கடலெனக்காலென pro கடலுங்காலும். Sic ஒன்றென, இரண்டென, மூன்றென vel ஒன்மென்று etc. Item ad explicandas proprietates rerum வெள்ளன விளர்த்

தது, சிவேலென்ச்சிவந்தது. Item ad exponentum signum v. g. timoris, celeritatis: sic அணுககெனவெறவி கிளருன்; ஓயெனப்போனுன்; ஒல்லெனவெரசித்தது. Hoc eodem modo pro என supponi potest என்று et sic uniuntur tum nomini, tum verbo, ut in exemplis appareret.

63. Octo modis utuntur ad numerandum plura, scil: vel sine ulla conjunctione numerant vel addunt unam ex his septem particulis, quas இடைச்சொல் vocant: ஏ, என்று, எனு, என்ய, என, ஒடி, உம். Adverte autem, quod si sine conjunctione numeres, aut utaris ஏ, என்று, எனு, in fine semper summam addere debes: sic அவனிவனிருவரும் வந்தார்; நானே நீயே யவனே மூவரும் போவனம்; நீயென்றுவவனென்றுவிருவரும் வம்மின்; பாவமெனு பழியெனு பக்கயெனு செச்சமெனு நான்கு மினைந்து வருவன். Aliae vero quatuor conjunctiones என்று, என, ஒடி, உம், possunt addere, vel non, in fine summam. Sic சாத்தனென்று கொத்தனென்று சொன்னவர் வந்திலர்; நானென நீயென நிற்பனம்; பரியொடு கரியொடு தேரொடுதானை வந்தன; நீருங்கியும் வேண்டுவன். Haec sine summa. Iterum சாத்தனென்று கொத்தனென்றிருவரும் வந்திலர்; நானென நீயெனவிருவருநிற்பனம் cum summa in fine. Tandem hae tres conjunctiones என்று, என, ஒடி post plura, quae numerantur, possunt semel tantum venire in fine et tunc subintelliguntur in singulis partibus: sic வினை யகை யென்றிரண்டிலுங் கேட்டிலை; வினை பழி யாவமென மூன்றும்; பொருளிடங் காலஞ் சினை குணங் தொழிலொடாறும்.

64. இடைச்சொல் vocantur etiam illae particulae, quae et அசைச்சொல் dicuntur, et sub hoc nomine eas dedi in lexico sublimioris idiomatis. Ex his, quae nihil significant, sed implent et ornant orationem, viginti numerantur, quae communes sunt, et aliae decem, quae propriae sunt pro secunda persona, unde et dicuntur முன்னிலையசைச்சொல். Ex omnibus autem,

quae saepius occurrunt, sunt: அம்ம, அரோ, ஆம், ஆன்,
ஆரும், என்று, மன்னே, மா, மாது, மாதோ etc. Sic வாந்தா
னரோ, போன்னன்றே, குறுகமன்னே, குறமாதோ.

CAPUT V.

உரிச்ஓசால். ADVERBIA.

65. உரிமை est proprietas rei. Hinc உரிச்சொல்
sunt particulae, quae has proprietates important et
bene dici possunt: adverbia. Sic நனி multum, கடி cito,
சால multum etc.: sic நனி நயந்தான். கடி போயினான்,
சால வாழ்வான். Adverbia in hac lingua pauca sunt
et in lexicis inveniuntur.

FINIS PARTIS SECUNDAE.

PARS TERTIA.

ஓ பா ரு ள தி கா ர ம்.

1. Nomine பொருள் hic Tamulenses intelligunt materiam, ex qua fit oratio, ejusque amplificationem. In duas partes eam dividunt: அகப்பொருள் dicitur una, et புறப்பொருள் altera, quasi materies interior et exterior. Sed cum tot sint animi affectiones ac passiones, ipsi de அகப்பொருள் fuse disserentes lascivos amores tantum ad nauseam profuse exponunt. Atque ut hic praecipuas eorum divisiones saltem proponam: amor alterutrius tantum vocatur கைக்கிணை seu ஒருதலைக்காமம்; amor non reciprocus பெருந்திணை seu பொருந்தாக்காமம்; amor reciprocus ஜங்கிணை seu அன்புடைக்காமம். Hic ஜங்கிணை sunt quinque species, in quas terram omnem dividunt: குறிஞ்சி ager montanus, மூலில் pascualis et arboretis plenus, மருதம் irriguus, நெய்தல் maritimus, பாலை arens, sine aqua, desertum. Subinde mores ac his tribus amoribus propriae consuetudines vocantur கைக்கொள். Has autem dividunt in களவு et கற்பு, quasi amor furtivus et honestus. Deinde exponunt connubium seu வதுவை, ejusque festa ac delicias. Subinde est வரைவு seu sponsorum separatio ob mercaturam, militiam etc; ibique sponsae querelae ac lamentationes. In his autem 400 praecepta inepte tradunt, et cum, quod libet ex his, per singulos கவித்து கறை decantant, carmen vocatur சோவை, quod propterea 400 versus கவித்துக்கறை dictos numerat. De aliis autem animi affectionibus ac passionibus nihil omnino dicunt.

2. புறப்பொருள், materies externa. Hanc ad bellum unice coarctant et de hoc satis inepte loquuntur. In septem classes omnia, quae ad bellum spectant, dividunt easque vocant a nomine septem planetarum, unde victoribus coronas innectunt, scilicet: 1. iis, qui hostium agros depopulando eorum armenta abducunt, வெட்சி; 2. iis, qui ablata ab hostibus armenta recuperando reducunt, கர்க்கத; 3. iis, qui in hostes incursiones faciunt, வஞ்சி; 4. iis, qui advenientes hostes fortiter sustinent, காஞ்சி; 5. iis, qui arcem defendunt, நொச்சி; 6. iis, qui hostilem arcem intercipiunt, ஏழு^{கி}ஞ்சி; 7. iis, qui tandem pugnando plene de hostibus victores evadunt, தும்பை. Singulis autem ex his proeliandi modis plura assignant praecepta, nec quidquam aliud nomine — புறப்பொருள் — explicant. Nil de scientiis, de regimine, de mercatura et hujusmodi quam pluribus. Quare in libro, de quo supra, தொன் ஊல் விளக்கம் dicto, nostras rhetorum leges sequendo plura de amplificatione scripsi: quae tamen hic, cum illius facultatis magistros alloquar, repetere ineptum esset.

CAPUT I.

உ. நிமை (PROPRIETATES LOCUTIONIS).

3. Proprietates rerum et locutiones, quas hic tradendas esse censeo, huic regioni fere omnes speciales sunt; unde omnino earum expositio necessaria videtur. Quinque hic proprietatum classes distinguunt: proprietates temporum, locorum, conditionum, consuetudinum et verborum. De singulis pauca sequentim loquar.

§ 1.

காலங்கள் (PROPRIETAS TEMPORUM.)

4. Nomine temporis veniunt tum partes anni, quas பருவம் vocant, tum partes diei, quae பொழுது dicuntur. Anni பருவம் sunt sex et singulis assignant duos menses. 1. கார்பருவம், Augustus et September, et est tempus pluviae. 2. கூதிரப்பருவம், tempus frigoris: October et November. 3. முன்பணிப்பருவம், tempus primi roris: December et Januarius. 4. பின்பணிப்பருவம், tempus ultimi roris: Februarius et Martius. 5. வசந்தம் seu இளவேனிப்பருவம், tempus veris: Aprilis et Majus. 6. முதிர்வேனிப்பருவம், tempus aestatis: Junius et Julius, quam divisionem tamen non satis temporum varietati convenire apparet De his autem singulis prius loquar, subinde de divisione diei.

5. Proprietates temporis pluviae sunt: boream flare; insectum valde rubro-perlucidum இந்திரகோபம் dictum, pavones et avem, சேகயப்புள் dictam, palam fieri et laetari; plantas et arbores, dictas கந்தள், கொன்றை கழுதாளி, வேங்கைமரம், காக்கனுஞ்செடி, முள்ளை, கடம்பு, காயா et கருந்து flores emittere; cisnum, psittacum et avem, குயில் dictam, dolentes recedere; flores omnes aquaticos aquis abscondi.

6. Proprietates temporis frigoris sunt: flare ventum frigidum; aves குருகு et சோஷப்புள் dictas, et cisnum et ardeam: item cancrum, conchylium சங்கு et limacem eo tempore laetari; aquam clare fieri; pisces ova concipere; nubes aquam colligere; plantas et arbores, dictas பர்சாதம், சிறுசென்பக்கம், சேம்பரத்தை, et sandalum, nec non vimen, நாணல் dictum, tunc florescere. Praeter dicta, caetera animata omnia et homines simul eo tempore molestiam pati.

7. Proprietates primi roris; ventum ab oriente, செர்வால் dictum, flare; coccydem, noctuam et avem, quae suspenso libratur nido, தூக்கனங்குருவி dictam, eo tempore laetantes canere; arborem மா et plantam செவந்தி florescere; arborem இலங்கை et arbustum குன்றிமணி fructus edere; oryzam maturescere et sacchaream arundinem ad suam perfectionem pervenire.

8. Proprietates ultimi roris: ventum flare ab oriente ad austrum, உலகை dictum; columbarum ac turturum species omnes, sicuti et sylvestres pullos gallinaceos laetantes garrire; arbores, குங்குமம் et இலவி dictas, florescere, palmam vero sylvestrem ac dactyliferam fructus maturescere; arbustum tandem பருத்தி dictum, fructus suos findens exlidere gossypium.

9. Veri proprium dicunt: australem ventum, தென்றல் dictum, leniter insuflare; bruchos, psittacos ac aves பூதை, அன்றில் et குறில் dictas, passim canere, fructus mangas copiose maturescere; aquaticos flores abundare et arbores மகிள், தாழை, புன்னை, சென்பகம் dictas, aliasve plures flores emittere; quae tempore pluviae laetari diximus, nunc contristari.

10. Tandem aestati proprium dicunt: ventum ab occidente சோடை dictum, flare; aestus exhalare terram; cornices, coturnices, alaudes, perdices et aves, வளியான் dictas, laetantes garrire; caeteras aves, caetera animalia et homines nimio aestu marcescere; arbores புளி et பாதி dictas, tum gelsimini species omnes florescere; arbores, பாலை, காஞ்சரம், நாவல், இலுப்பை dictas, fructus maturare.

11. Quare servanda est haec temporum ratio et quae uni tempori propria sunt, alteri non attribuere:

nisi si aliquando unum et alterum, uni aetati proprium, aptetur aetati ei proximae, ut fit a poëta கம்பன், qui in parte சிட்டிந்தாகாண்டம் cap. சுரத்தாலப்படலம் inscripto, confundit plura, quae propria sunt temporis pluviae et frigoris. Sed reprobant auctores, quod est in poëmate செகிள்தம் dicto, alias merito ab omnibus laudato, ubi capite இளவேணிற்படலம் dicto, veri attribuit, quae tempori pluviae propriae sunt. Dicit enim விருத்தம் :

கள் ஞாயிர்த்தலருமுல்லைக்கழிமுகை முறுவதேன்ற வள்ளிதட்குவளையுண்கண்மலர்ந்துமாந்தளிர்மென்கையாற் கிள்ளைமென்குதலைசொற்றிக்கிள்ளைராளிவண்டுபானுக் தெள்விழியாடவேணிற்றிருமகள்சிறக்கதன்றே.

et aliud : அரவமேகலையாயினோயார்க்குயர்
குரவம்பாவைகொடுத்ததொகுகிமென்
முருகுலாமலர்மொய்த்தகடம்பினம்,
பரி விழேடுவெண்பந்துகொடுத்தலே.

Hic enim veris tempore floruisse dicit plantas, மூல்லை et சும்பு dictas, quorum flores proprii sunt temporis pluviae, quare in hac re caute procedendum est; siquidem etiam apud nos reprehenderetur, qui poma daret veri et hiemi flores.

12. In sex quoque partes dividunt diem, cui cum sexaginta horas seu நாழிகை tribuant, decem convenient singulis partibus, easque ab occasu solis initium sumentes vocant: மாலை, யாமம், வைகறை, விழியல், உச்சிப்பகல், ஏற்பாடு. Quare 1. மாலை est ab occasu solis ad decimam noctis, eique propria dicunt: florescere குவளை et claudi தாமரை; aves ad arboreta grandi strepitu se recipere; vaccas lactantium filiorum memores mugiendo domum revertere. Ex 42 musicae sonis, quos ipsi assignant, sono கண்ணடம் et சாமபோதி dicto canere. 2. யாமம் a decima hora ad vicesimam noctis. Huic propria dicunt: sonum

musicæ ஆகஸி dictum; coccydem et avem சோரம் dictam laetari; mare veluti intumescere; silentium et latrocinia. 3. வைக்கை a vicesima ad tricesimam horam noctis, seu ad ortum solis; cantus galli, somnia, stellarum fulgoris diminutio, phosphori ortus, religiosorum hominum ad deum preces, soni ராமக்ஷி et இக்தொளம் dicti; haec omnia illi tempori propria dicuntur. 4. விடியல் ab ortu solis ad decimam horam diei. Viventia omnia eo tempore e somno laeta surgunt et primos lucidi planetae radios salutant. Tunc ubique terrarum flores omnes et in aquis தாமரை os suum aperiens, haurientesve solis radios undequaque odorem, qui mane suavior est, emanant. 5. உச்சிப்பகல் a decima hora diei ad vicesimam, meridies. Tunc laetatur tantum avis, சக்ரவரங்கப்புள் dicta. Tunc abundant exhalationes aestuosaes ac densae, quas பேய்த் தெரி i. e. currum diaboli vocant; tunc in aquas immerge, ibique jacere bubalis pergratum est. Tunc proprius est sonus musicæ சாரங்கம் dictus. 6. Tandem ஏற்பாடு a vicesima hora diei ad occasum solis. Tunc proprium est: umbras extendi; coelum rubescere, agnos haedos aliquosque ovium parvulos laetantes susultare; ac tandem sonis காழி et கவியாணி dictis canere. Quare observandum est, ne, quae propria unius temporis sunt, alteri tribuantur. Sic வெண்பா:

செங்கமலவாய்க்குவியத்தேங்குமுதங்கண்மலர்
வெங்கு நெல்வானினிகிமைப்ப—ப்பொங்குதையத்
தோராழித்தெரோனேழிலாஹுவங்ததே
நிராழிக்குழ்ந்தங்கிலம்.

Hoc reprobatur, quia தாமரை claudi குமுதம் aperiri et sydera apparere pertinent ad occasum solis et ibi dicuntur de ejusdem ortu. Aliquando tamen eleganter et per figuram rethoricae sic confundi possunt proprietates temporum, unde laudatur hoc வெண்பா:

மண்டபத்துமாணிக்கச்சோதியால்வாஷிவாய்
புண்டரிகமாலைப்பொழுதலருங்—தண்டரளத்
தாமஞ்சோரியுந்தகைநிலவான்மெல்லாம்டல்
ழுமலருங்காலைப்பொழுது.

Hic mutato ordine dicitur தாமரை sero et குழுதம்
mane florescere: quod tamen laudatur, quia per hy-
perbolem dictum est, ut laudet carbunculum, cuius
splendorem solis lucem aestimans தாமரை vespere
floruit, et ut laudet margaritarum monile, ad cuius
conspectum, quasi crescens luna esset, mane flos குழு
தம் apertus est.

§ 2.

இடவரிமை. (LOCORUM PROPRIETAS.)

13. Quinque, ut diximus supra, agnoscunt agrorum species: குறிஞ்சி, ager montanus, பாலை, ager arens desertum, மூலலை, ager pascualis et arboribus consitus, மருதம், ager irriguus, நேய்தல், ager maritimus. Singulis ex his 14 assignant proprietates, quas communi voce கரு vocant. Sunt autem 1. deus, qui ibi specialiter colitur; 2. titulus regis ac reginae talis loci; 3. nomen incolarum; 4. aves; 5. animalia; 6. nomen, quo vocant eorum oppida; 7. aquae, quae ibi abundant; 8. flores; 9. arbores; 10. frumentorum genus; 11. tympanum; 12. citara; 13. musica; 14. officia. Omnia seorsim singulis agrorum speciebus propria referam.

14. குறிஞ்சி—Deus: குமரன்; rex: பொருப்பன், வெற்பன், சிலம்பன், et regina குறத்தி, கொடிச்சி. Incolae: குறவர், கானவர், குறத்தியர். Aves: psittacus, pavo. Animalia: tigris, leo, ursus, elephas. Oppidum: சிறு குடி. Aqua: fluvius, fontes. Flores et arbores: வெங்கை, குறிஞ்சி, காந்தள், சந்தனம், தேக்கு, அகில், அசோரு,

புன்னை. Frumenta, quae comedunt: semina arundinis மூங்கில் dictae; oryzae species, quae ஜவனம் et quae தோரை dicitur; insuper panicum. Tympanum: தொண்டகம். Cithara: குறிஞ்சியாழ். Musica: குறிஞ்சியிகைப்பாட்டு. Officia: serere agros, e panico aves arcere, mel extrahere, radices bulbosas ad cibum evellere, lavare se in fontibus etc.

15. பாலை. Deus: காளி. Rex et regina: காளீ, விடலீ, மீளி, யிற்றி. Incolae: எயினர், எயிற்றியர், மறவர், மதத்தியர். Aves: turturae, milvi, vultures. Animalia: silvestris canis, செங்காய் dictus. Oppida: குழம்பு. Aqua: puteus. Flores et arbores: குரை, சிறபூளீ, பாளீ, மா, கன்ளி. Frumenta, quae comedunt: ea, quae furto ac rapina aliunde comparare possunt. Tympanum: தடி. Cithara: பாலையாழ். Musica: பஞ்சாம், வெஞ்சம். Officium: si forte turbo venti adveniat, ibi ab aestu solari.

16. மூல்லை. Deus: விட்டுணு. Rex et regina: குறும் பொறை, நாடன், தோன்றல், மலைவி, கிழத்தி. Incolae: இடையர், இடைச்சியர், மரயர், மரச்சியா. Aves: galina silvestris. Animalia: damae, cervi, lepores. Oppida: பாடி. Aqua: parva stagna et torrentes. Flores et arbores: தளசி, மூல்லை, செங்காங்தள், கொள்றை, காயா, குருஞ்தம். Frumenta: வரகு, சாமை, காரா மணிப்பயறு. Tympanum: பம்மை. Cithara: மூல்லையாழ். Musica: சாதாரி. Officia: dicta frumenta serere, colere, colligere; pascere greges; fistula pastorali canere et vociferando choreas ducere ac tandem in torrentibus se lavare.

17. மருதம். Deus: தேவேந்திரன். Rex et regina: உளான், கிழவன், கிழத்தி, மலைவி. Incolae: உழவர், உழத்தியர், கடையர், கடைச்சியர். Aves: cygnus, ardea, anates, அன்றில், நாரை, போதா, கம்புள், குருகு. Ani-

malia: bubali et canes, aquatici. Oppida: பேசுர், மூதார். Aqua: flumen. Flores et arbores: தாமரை, கழுப்பிரீர், குவளை, மகிளி, காஞ்சி, வல்லி, மருதம். Frumenta: quamplures oryzae species. Tympana: சினை, மணப்பறை, முரசு, முழவு. Cithara: மருதயாழ். Musica: மருதம். Officia: ingenti pompa festa celebrare; oryzae segetes colere; in fluvio et stagnis se' lavare.

18. நெய்தல். Deus: வருணன். Rex et regina: சேர்ப்பன், புலம்பன், பரத்தி, நாமூச்சி. Incolae: பரதர், பரத்தியர், நாமூயர், நாமூச்சியர், அளவர், அளத்தியர். Aves: cornix maritima. Animalia: சூரி, quod, licet sit piscis, inter animalia numeratur. Oppida: பாக்கம், பட்டினம். Aqua: mare et saluginosae aquae, puteus. Flores et arbores: தாழை, கடம்பு, புள்ளி, புள்ளை, கொங்கு. Cibus: Pisces et quae, vendito pisce et sale, sibi emunt frumenta. Tympana: கோட்டபறை, பம்பை. Cithara: விளரியாழ். Musica: செவ்வழி. Officium: piscari, captos pisces sale conspergere, conspersos sole siccari, sic siccatos vendere et in mari se lavare.

19. Cum haec omnia singulis locis propria dicuntur, non excluduntur alia, quae ibi esse possunt, sed non ut propria, et hanc proprietatem observare, dicitur இடவரிமை. Advertendum quoque, quod non omnis fert omnia tellus. Unde in monte இமயம் dicto sunt elephantes et in monte பொதியமலை dicto non elephantes, sed sandali arbores multae sunt; quare error esset, laudare hunc montem ab elephantibus et illum a sandalo, et sic de caeteris, quod studio ac usu edisci potest.

§ 8.

பண்புரிமை (CONDITIONUM PROPRIETAS).

20. Hic nomine வண்பு seu குணம் intelligunt
1. tribuum diversitatem, 2. passiones animi, 3. figu-

ram, mensuram, colorem rei et hujusmodi. Quare 1. quatuor hic sunt praecipuae; ac nobiles tribus: Brachmanes, அந்தனர் dicti ; e regia tribu homines, அரசர், licet nunquam regimen habeant, et passim pauperes sint ; வணிகர் mercatores ; et tandem சூத்திரர், agricultae, pastores et operarii. Horum singulis diversa tribuunt officia, ac 1. dicunt, divinam edocere legem Brachmanibus tantum convenire, eam autem ediscere Brachmanibus, regibus et mercatoribus proprium esse; quarti vero ordinis hominibus id interdictum esse volunt; caeteras autem scientias et artes omnes ediscere possunt; quod quam injustum sit et rationi dissonum, hic referre omnino supervacaneum est. 2. Arma tractare, elephantes, equos ac currus regere, exceptis Brachmanibus, caeteris communia sunt. 3. Custodire alienam provinciam, quod vocant பாதுகாவல், omnibus convenit, sed custodes proprii regni sunt tantum reges. 4. Ad exterros reges legatione fungere Brachmanibus et regiae tribus hominibus proprium dicunt. Si vero quis tertii vel quarti ordinis praecipuo a rege donatus sit nomine, ille quoque et legatione fungere et propriae provinciae custos esse potest.

21. Passiones animi. De his nihil dicunt praeter id, quod nostri rhetores docent, sive quoad modum excitandi in auditoribus varios animi affectus, sive quoad effectus cuiuslibet passionis. Siquidem manifestum est, quantum unus idemque vir agat et loquatur diverso prorsus modo, quando desiderio vel amore afficitur, et quando ipsem et odio aut ira corruptus est, quae diligenter observare பற்றுதலுமின்மை vocant.

22. Qnoad figuram, mensuram etc., dicunt observari proprietates, quando dicuntur non communia,

sed quae specialia cuiuslibet rei sunt; ex. gr. si dicas கூபங்களை, பைவரகு, communis conditio est: siquidem segetes omnes virides sunt, antequam maturescant. Si autem dicas செறிகுருந்தினை என்றுக்கூக்கவரகு, est speciale, quia explicat spicas proprias hujusmodi segetum. Sic பசுங்கதலை, உயர்தேங்கு commune aliis arboribus; sed விரிதலைக்கதலை முறலீலைக்கதேங்கு his specificum. Et error sane non est, communes conditiones rerum afferre, sed valde laudandum addere specificas. De his loquar, ubi de figura, தன்மை dicta.

23. Nomine ஒழுக்குரிமை hortari intelligunt, ne improbabilia dicantur, sed attendamus ad id, quod solet accidere. Hinc bene reprobant hoc வெண்பா :

அலைகடல்களேமுந் தூரததந்தரத்தினாடே
மலையினையமாவினையானையோட்டிக் கலவரை
நீருக்கிவையெந்துடையின்கிழ்வைத்தான்
மருச்சீரமானித்தாரமன்.

Ubi de unius provinciae rege dicitur, maria omnia opplevisse, et per aëra elephantes duxisse; quae nec de universali et absoluto terrarum orbis rege apte dicerentur.

§ 4.

ஓசால்லுரிமை. (DE PROPRIETATE LOCUTIONIS.)

24. Quatuor dictionum genera distinguunt Tamulenses. சனுக்கிரகம், சங்கதம்; utramque deorum proprias inepte dicunt. Insuper அவப்பிரஞ்சனம், propriam semi-deorum, quos இழிசினர் vocant. Tandem பாதசம், propria cuiuslibet regi et provinciae. Hanc subdividunt in ஏற்பவம், தற்சமம், தேசிசம். Ex his dictio pure Grandonica ஏற்பவம்: sic பாபம், அபாபம், காயம், கதியம், கிதியம். Dictio Grandonicis et Tamulicis communis: தற்சமம்; sic குங்குமம், உலகம்,

மலையம், மாருதம். *Dictio pure Tamulica தேசிகம்: sic ஸிலம், சீர், தீ, வளி, சோழ.* In versu autem miscere Tamulicis verba Grondonica, ut Latinis Graeca, saepe laudant et hujusmodi carmen dicitur அறப்புச்செய்யுள எ. gr. வெண்பா:

தராதரத்தொப்பத்தராதலத்தோங்கி
வராதரத்தந்தரத்தில்வாழு-ப்பராகச்
சிரசரனுகத்திரவிதின்கள் மீன்புண்டாட
கரசரனுகிதொழிற்கண்டு.

25. Ut autem peculiariter de lingua செங்கமிழ் loquar: hujus dictiones dividuntur in இயல்புவழக்கு et தகுதிவழக்கு. Ad இயல்புவழக்கு spectant இலக்கண மொழி, இலக்கணப்போவிமொழி, மரு உமொழி. Sic ஸிலம், சீர், தீ, வளி, ஆகூயம், கூழ், பால், பாகு, பாளிகம், மாந்தர், புள், விலங்கு, quae sunt juxta regulas Tamulici sermonis, dicuntur இலக்கணமொழி. Quae vero non sunt juxta regulas, sed a classicis auctoriibus usurpantur, dicuntur இலக்கணபோவிமொழி: sic pro இலமுன் — முன்றில்; pro கோவில் — கோயில், pro பொ குவில் — பொதியில், pro கண்மீ — மீண், pro யாவர் — யார், pro எவன் — என். Tandem quae sunt contra regulas, sed apud auctores usu invaluerunt, dicuntur மரு உமொழி: sic pro சோழனுடு — சோழனுடி, pro மலையனுடு — மலாடு, pro மட்கட்டு — மண்ணுங்கட்டு. Praeterea ad தகுதிவழக்கு spectant இடக்கரடக்கல், மங்கலமரபு, குழு உக்குறி. Si dictiones, quae unum dicunt et aliud intelligendum designant, quod explicare nolunt, dicuntur: இடக்கரடக்கல். Sic ut dicant உண்ணிவருதும், saepe dicunt கானமேனீர் பெய்துவர்தும் vel வாய்ப்புசிவருதும் vel அந்ததொழுதுவருதும். Insuper, quae, ut rei defectum vel deformitatem abscondant, eam cum laude nominant, dicuntur மங்கலமரபு மொழி. Sic pro செற்றூர் — தாஞ்சிஅர், pro ஓலை — திரு முகம் pro சுடுகாடு — நன்காடு, pro காராடு — வெள்ளாடு. pro யமன் — தருமன், ut apud nos dicitur lucus, qui

minime lucet, et Parca, quae nemini parcit. Tandem quae in coetu quorundam hominum tantum usurpantur, dicuntur குழு உக்குறி. Sic aurifaces aurum பற dicunt; elephantum ductores மாரை, vestem, vocant; homines silvestres கன்னு dicunt சொவ்வினம்பி.

26. Insuper sunt குறிப்புச்சொல், et sic dicuntur dictiones veluti mysticae, quae denotant aliud ab eo, quod exprimuut, ut sunt பொதுச்சொல், de quibus P. II., No. 3. Item novem விகாரம் P. I., No. 30; sic தொகுதிவழக்கு hic numero superiori; விளைக்கு ரிப்பு P. II., No 58; ஆகுபெயர் P. II., No. 6; அன் மொழித்தொகை P. II., No. 33 et similia. Advertendum tamen, ne, dum mystice loqui volueris, obscurus fias, quare scribentis prudentiae est, addere seu verbum seu adjективum seu aliam quamcumque dictio- nem, unde appareat, quid ipse intelligat, licet illud non exprimat: ex. gr. நாகம் est திரிசொல், plura significans; etenim serpens, elephas, simius, nubes. Haec dictio, pluribus communis, fit eleganter propria cuilibet, addito uno veluti adjektivo: sic பைநாகம் specificie est serpens, மொய்நாகம் elephas, இருகைநாகம் simius, பெய்நாகம் nubes, quod perspicuum et elegans est; sic hoc விருத்தம்:

மொய்நாகமொத்திருண்டிருமுங்கிணடுமின்னெரிப்ப
மெய்நாகநீர்பொழியும்பெருகியழுங்கொம்பிலிரு
கைநாகங்குதித்தாடிக்களித்தனகாலுளம்லெருவப்
பைநாகங்கண்டலறிப்பதறியுளைந்தோடினவே.

Elegantius adhuc erit, si hujusmodi dictioni addatur vel adjективum vel participium, quod oppositum videatur notioni primae ac obviae illius vocabuli: ex. gr. புண்டரீகம் obvie significat florem தாமரை, sed etiam significat tigriderm; pro quo dicas பூவாத புண்டரீகம். Oppositum autem est தாமரை non florescere et புண்டரீகம் non florescens nihil aliud est, quam

tigris. Sic பழவா நாரை est taurus ; உண்ணுக்குமரி est சாழை ; இமைக்குங் குவளை = oculus et similia, in quibus apparens antithesis elegantiam addit et contrahit ad unam notionem id, quod ex se plura significabat. Plures hujusmodi antitheses in uno versu proponam, ubi omnia contrahuntur ad significandum equum. விருத்தம் :

பாடாதகங்கிருவம்பதிக்தெறியாகந்துகருப்

கோடாதகோணமுரைக்கருதகிள்ளைமலர்.

சூடாதபாடலம்போர்தொடாக்குந்தம்பின்னிக்கீழ்

சீடாதசடிலமுகைநெகிளாமாவீங்குளவோ.

Hic obvio sensu கங்கிருவம் est quaedam cantillena, கங்குவம் pila lusoria, சோணம் curvitas, கிள்ளை psittacus, பாடலம் arbor florifera, குந்தம் lancea missilis, சடிலம் plecta, மா arbor manguesra dicta. Praeterea haec octo nomina sunt synonima equi, ad quam notionem hic contrahuntur per addita participia per antithesin opposita primae notioni. Et hoc modo பொதுச்சொல் factum est உரிச்சொல், in quo consistit சொல்லுரிமை.

27. Quando unius generis species plures, quibus diversa verba convenient, unico verbo explicare volumus, tunc omisso, quod particulare est, uti debemus verbo omnibus communi, et hoc ipsum erit சொல்லுரிமை, proprietas locutionis, ex. gr. e genere tympanorum et similia alia, ut பறை, explicantur per கொட்டுதல், alia, ut குழல், per ஊதல், alia, ut citharae, per உள்ளதல், sed his omnibus commune est படித்தல், முழுங்கல், இயம்பல் etc., quare dicendum est பறைகு முனியாழ் முழுங்கின, இயம்பின. Sic ex armorum genere அம்புகளையெய்வார், வேலையெய்வார், வாளால் வெட்டவார்; sed commune omnibus est தொட்டல், வழங்கல், பயிற்றல், unde வாள்வேலம்புகளைப் பயிற்றினர், வழங்கினர். Sic e genere monilium proprium est dicere முடியைக்க

விக்தான், மேகலைக் கட்டினுன், குழையைப்பிட்டான், வளையைத்தொட்டான், ஆரங்களைப் பூண்டான். Quae si unita veniant, nullo ex his verbis uti convenit, sed quod monilibus omnibus commune est, ut அணிதல், தாங்கல் etc. Sic முடியுங்குழையும் வளையுமதலாயின வணிக்தார், தாங்கினார். Adverto, apud auctores பூணல், idem esse, ac அணிதல், unde commune esse potest omni monilium generi.

28. Tandem ad proprietatem locutionis spectat regula, qua praecipiunt, ut, si ad laudem vel imperium alicujus viri praeter nomen proprium addantur plura appellativa, semper in fine venire debeant nomen proprium. Sic போர்முகத்தஞ்சர் நெஞ்சானகேழ் விநல்லௌன வரையாக கொடையோன் சிவகண்ண்பான், ubi nomen proprium சிவகன் ultimo venit.

FINIS PARTIS TERTIAE.

PARS QUARTA.

பார்ப்பு — P O È S I S.

De hac praecipue loquuntur libri யாப்புருங்கலம்
et காரிகை.

CAPUT I.

DE PEDIBUS AC ALIIS VERSUI NECESSARIIS.

1. Quae metro necessaria sunt, செய்ப்புஞ்சுப்பு vocant; quasi carminis membra. Sex ipsi numerant எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை; scilicet எழுத்து literae, de quibus satis suo loco dictum est, அசை, quod infra explicabo, சீர் pedes versus, தளை connexio pedum, அடி singuli versus unius strophae, தொடை consonantia versuum in una stropha. Omissis literis, de aliis quinque membris per singulos paragraphos loquar.

§ 1.

அ ஈ ச.

2. அசை sunt membra, quibus formantur pedes. Duo autem sunt, நிரையசை et சேரசை. Ex his 1. நிரையசை constat semper duabus syllabis in una eademque dictione, quarum prima sit brevis sine duplice consonante sequenti; secunda autem potest esse vel brevis vel longa cum consonante vel non. Sic வெறி

est நிரையகை ex dupli brevi, நிறம் est நிரையகை ex dupli brevi et consonante ; கூறு என்று நிரையகை ex brevi et longa. Tandem விளாம் என்று நிரையகை ex brevi, longa et consonante. 2. சேரகை semper unica syllaba constat, quae sit vel natura longa vel metro, si brevem consona bina sequantur. Vel tandem sit omnino syllaba brevis sine consonante, sed quae enumerato uno vel altero அலை sola remaneat in fine dictionis, quod a Latinis vocatur caesura et non eo modo, quo venit in versu pentametro. Ita in primo versu Virgilii : Arma virumque cano, Trojae qui primus ab oris. Hic no ex cano et ja e ex Trojae dicitur caesura, ut scandenti patebit. Ea autem vis est hujusmodi caesurae, ut ex hoc ipso brevis sumi possit ut longa. Sic Virgilius : Pectoribus inhians spirantia consulit exta — et : Emicat Euryalus et munere victor amici. Hic autem bus a pectoribus et lus ab Euryalus, quia caesura producuntur, longae fiunt, cum omnino breves sint, quod pluries invenitur apud Virgilium. Hoc autem, quod apud nos permittitur ut licentia, apud Tamulenses est regula necessaria et reprehenduntur, qui caesuras, licet natura sua breves, in versu non sumunt ut longas. Sic ஆழு என்று நிரையகை, primum ex syllaba natura longa, secundum ex brevi quidem, sed caesura. ஆழுபல் : hic ஆழு-சேரகை ex longa cum consonante, பல்-சேரகை ex brevi, sed metro longa, quia sequitur consonans. Unde si dicas ஆழுபலை, jam பலை என்று நிரையகை, quia est duplex syllaba, quarum prima est brevis, tum metro, tum natura. Adverto, quod caesura etiam brevis, ut diximus, est metro longa, sed potest aliquando connunerari primae syllabae sequentis vocabuli et cum illa fieri unum நிரையகை. Sic in hoc versu ex கம்பன் : அல்லினமாரி அனைய நிறத்தவள் scanditur : அல்லின - மாரி அ - னைய வி - றத்தவள், ubi caesurae வி - ய cum sequenti unum நிரையகை formant. Quod saepe in versu விருத்தம் elegans

est et in aliis quoque versibus permittitur; sed nunquam in versu வெண்பா dicto, in quo errant hujus temporis semi-poetae.

§ 2.

சி. (PEDES VERSUS.)

3. Ex அகை fiunt pedes, quibus nomen dederunt, quod est semper exemplum regulae. Triginta pedes assignant, quos ad quatuor classes reducunt; prima continet duos pedes, secunda quatuor, tertia octo, quarta sedecim. Quare prima classis, அகை சிர், sunt pedes seu melius caesurae, ut in nostro pentametro, ex unico அகை, vel கேர் et dicitur நாள், vel சிறை et dicitur மலர். Secunda classis இயற்சிர்: pedes, qui duobus அகை constant et sunt கேர்கேர், quod dicitur தேமா; நிரைகேர் - புளிமா; நிரைநிரை - கருவிளம் et கேர்சிறை - குவிளம். Tertia classis உரிச்சிர்: pedes trium அகை, addendo supradictis quatuor in fine vel unum கேர் vel unum சிறை. Sic கேர்கேர்கேர், தேமாங்காய்; நிலாகேர்கேர், புளிமாங்காய்; நிரைநிரைகேர், கருவிளங்காய்; கேர்நிரைகேர், குவிளங்காய். Hi quatuor pedes cum desinunt per கேர், dicuntur கேரீற்றுரிச்சிர். Et cum sint proprii versus வெண்பா, vocantur etiam வெண்சிர். Eodem modo alii quatuor desinunt per நிரை: sic கேர்கேர்நிரை, தேமாங்கனி; நிரைகேர்நிரை, புளிமாங்கனி; நிரைநிரைநிரை, கருவிளங்கனி; கேர்நிரைநிரை, குவிளங்கனி et sunt நிரையீற்றுரிச்சிர். Cum autem proprii sunt versus, வஞ்சி dicti, dicuntur etiam வஞ்சிச்சிர். Quarta tandem classis பொதுச்சிர் pedes ex quatuor அகை et sunt sedecim, scilicet, si addas primis quatuor No. 2 seu கேர்நிரைதண்ணிழல் vel கேர் கேர்தண்டு vel நிரைகேர்ந்தழம்பு vel நிரைநிரைந்தழம்பு; hoc modo quatuor quater ductis, habes 16 pedes, eorumque nomen est தேமாத்தண்ணிழல், தேமாத்தண்

பூ, தேமாநம்பு, தேமாநுசிமல் et sic de caeteris.
Hi pedes raro usurpantur.

§ 3.

தளை. (CONNEXIO PEDUM.)

4. தளை sunt compedes, unde hic est connexio, qua inter se metro colligantur pedes; hujusmodi conexiones septem esse dicunt, quae re vera ad quatuor classes reduci possunt. 1. ஆசிரியத்தளை, 2. வெண்டளை, 3. கலித்தளை, 4. வஞ்சித்தளை. Ex his ஆசிரியக் தளை fit, cum ita veniunt இயற்சீர், ut ultimum அசை praecedentis pedis idem sit ac primum sequentis, unde post கேர்கேர் vel post ஸிராகேர் veniat pes per கேர்கேர் vel கேர்கிரை et tunc vocatur கேரோன்றுசிரியத்தளை. Sic si post தேமா vel புளிமா veniat தேமா vel கூவிளம். Pariter si post ஸிராகிரை vel கேர்கிரை veniat pes per ஸிராகேர் vel ஸிராகிரை, vocatur ஸிராரெயான்றுசிரியத்தளை. Sic post கிருவிளம் vel கூவிளம் veniat புளிமா vel கருவிளம். Exemplum:

திருமழை - தலைஇய - விருணிற - விசும்பின -
விண்ணதி - ரிமிழிசை - கடுப்பு -
பண்ணமைத் - தவர்தேர் - சென்ற - வாழே.

Hic pedes omnes lineis distinctos deditimus : ibique duplex ஆசிரியத்தளை constanter venit, ut consideranti patebit.

5. வெண்டளை, connexio propria versus வெண்டப்பட்டி. 1. Si veniat இயற்சீர் et unum cum alio disconveniat, ita ut post pedem desinentem per கேர் veniat incipiens per ஸிரா et contra, dicitur இயற்சீர் வெண்டளை. 2. Si veniat வெண்சீர், qui semper desinunt per கேர்காய், debet succedere semper incipiens per கேர் et dicitur வெண்சீர் வெண்டளை. His autem

duobus modis communis regula esto: மாருண் விரைவும் விளையுன்னேருங்காய் மூன் நேரும் வரும், ubi முன் debet intelligi = sequitur; sic மா sequitur விரைவு; விளையும் எடுத்து விளையும் காய்; praecedente, scilicet, pede desinente per மா, venire debet pes incipiens per விரைவு, praecedente vero pede desinente per விளையும் vel காய், sequi debet incipiens per கேர. Exemplum வெண்பா: வெய்யை - குருறேன்றி - வெஞ்சினவே - நுட்டகொனினும் - பெய்யை - மழைமுகிலைப் - பேணுவரால் - வையத் - திருங்பொழியுங் - குற்றம் - பலவெளி நும் - யார்க்கும் - பொருள்ளெழியவார் - மேற்கே - புகழ் -

Hic modo veniunt pedes sequentes:

தேமா - புளிமாங்காய் - கூவிளங்காய் -
தேமா - கருவிளங்காய் - கூவிளங்காய் - தேமா -
கருவிளங்காய் - தேமா - கருவிளங்காய் - தேமா -
கருவிளங்காய் - தேமா - மலர். -

De hoc ultimo pede loquar suo loco, ubi de வெண்பா.

6. கலித்தளை, connexio versus, கலிப்பா dicti. Si veniant pedes, வெண்டிர் dicti, qui omnes desinunt per கேர (காய) et sequatur pes incipiens per விரைவு, dicitur கலித்தளை, unde haec connexio est omnino opposita connexioni, வெண்டளை dictae. Exemplum கலிப்பா:

செல்வப்போர்க் - கதக்கண்ணன் - செயிர்த்தெறிந்த - சின வாழி -
முல்லைத்தார் - மறமன்னர் - முடித்தலையை - முருக்கிப் போய் -
யெல்லைநீர் - வியன்கோண்று - விடைநுழையு - மகியம் போன் -
மல்லலோங் - கெழிலியனை - மருமம்பாய்க் - தொளித்ததே. -
Hic intra singulos strophae versus venit hujusmodi connexio.

7. வஞ்சித்தனை, connexio versus வஞ்சிப்பா dicti.
 Quando veniant வஞ்சிச்சீர், i. e. pedes trium அதை,
 quorum ultimus sit சிரை (கனி), tunc si initium pe-
 dis subsequentis consonat cum praecedenti அதை ac
 propterea incipiat per சிரை, dicitur ஒன்றியவஞ்சித்தனை.
 Si dissonet et incipiat per கேள், est ஒன்றாலும் சித்தனை.
 Exemplum வஞ்சிப்பா :

விரைவாய்மலர் - நக்குவப்பன - மிடைவன்டின - மியாமோ
 விப்பன -
 கரைவாய்யெழு - முகைத்தாழைகள் - கடிகமழ்வன -
 காவெங்கணு -
 மிரைவாய்விரை - யிளாவேனிலீன் - டின்புற்றிரு - நிலத்து
 ஸாவவே -

Hic ஒன்றியவஞ்சித்தனை et ஒன்றாலும் சித்தனை promiscue
 veniunt.

8. Appendix. Quoad dictas versusum connexiones:

1. duo அசைச்சீர் considerantur ut இயந்தீர். Sic நாள் ut
 தொமா et மலர் ut கருவிளாம். 2. Ex 16 பொதுச்சீர் octo, qui
 desinunt per டி, considerantur ut வெண்டீர் desinentes per
 காய், et octo desinentes per சிழல் considerantur ut வஞ்சிச்
 சீர், qui desinunt per கனி. Quare si post pedes desinentes
 per டி sequatur incipiens per கேள், dicitur வெண்டனை, et si
 sequatur incipiens per சிரை, dicitur கவித்தனை. Si vero post
 desinentes per சிழல் sequatur சிரை, est ஒன்றியவஞ்சித்தனை.
 Si sequatur கேள், est ஒன்றாலும் சித்தனை. Eodem modo, quoad
 அசைச்சீர். Si post நாள் sequatur கேள் et post மலர் - சிரை
 est ஓரியத்தனை. Si e contra post நாள் - சிரை et post மலர் -
 கேள், dicitur வெண்டனை.

§ 4.

அ : 4.

9. அடி hic sunt singuli versus unius strophae,
 qui conflantur ex pluribus சீர் seu pedibus. Quare
 qui duobus pedibus constant, sunt துறைடி; qui tri-
 bus, சிந்தடி; qui quatuor, அளவடி; qui quinque, கெ

முலடி; qui sex et ultra, கழிவெடிலடி. Versus tamen, qui supra octo pedes numerant, in poëmatibus venire reprobant. Exempla:

குறளடி. மாதுமாண்பெழக்

2 pedum. கோதுகொன்றுநோயக்

காதுகாத்தனை

மாதுபாவையே

சிந்தடி. குயினம் - ருட்டிய - கோண்மொழி -

3 pedum. யயினம் - ருட்டிய - வம்பக் -

மயினம் - ருட்டிய - மாண்புடைக் -

குயினம் - ருட்டிய - கூந்தனள் -

அளவடி. பருவிலார் - மனமென - முகில்ப - ரந்துநாற்

4 pedum. கருவிலார் - மனமென - ககருக - வங்தரங் -

திருவிலார் - மனமென - த்தேம்ப - மாங்குயில் -
மருவிலார் - மனமென - மஞ்ஞஞு - யாழிமால்.

நெடிலடி. இன்மே - யுள்ளார் - நாளையி - றப்பா - ரிது
5 pedum. வல்லற்

பொன்று - ருண்டோ - புதலத் - தெங்கும் -
புகழ்மிஞ்சிக் -

குண்று - மின்னார் - காசொளி - கொண்மா -
முடிகொண்டே -

ஷின்று - ருள்ளும் - பொன்றுயிர் - நீங்கா -
நிலையார்யார் -.

கழிவெடிலடி. நால்வழி - புகழே - யொன்று - நொடிப்
6 pedum. பினிற் - பரந்த - மேகம் -

வேல்வழி - யொளியே - போன்று - மின்னி
யார்த் - திறைவனன்பின் -

மால்வழி - பயனே - போன்று - பகலிரா -
வள்ளிற் - ஹவிக.

கோல்வழி - பட்டமே - போன்று - கூவெலாங் -
கேழ்த்த - தன்மே -

Hoc modo 7, 8 etc. pedibus carmina alibi videri possunt.

§ 5.

தொடை (CONSONANTIA VERSUUM UNIUS STROPHAE INTER SE).

10. தொடை hic sumitur pro consonantia, quam versus unius strophae habent inter se. Quinque autem consonantias assignant: மோன், இயெபு, எதுகை, முரண், அளபெடை. Ex his 1. மோன், i. e. initium, est quando in eodem versu repetitur prima illius syllaba. 2. இயெபு fit, quando in eodem versu repetitur ultima ejus syllaba 3. எதுகை, quando repetitur secunda litera primi pedis. 4. முரண், quando venit antithesis primi pedis. 5. அளபு, quando versus incipiunt vel per உயிரளபெடை vel per ஒழுமளபெடை, de quibus Pars I, No. 13 dictum est. Ex his praecipua sunt மோன் et எதுகை, de quibus propterea distincte loquar.

11. மோன். Dixi supra மோன் fieri, quando in eodem versu repetitur prima illius syllaba: addo, quod, etiamsi non veniat illa eadem, satis est, si veniat aequivalens. Ad hoc autem aequivalere dicunt inter se அ, ஆ, ஓ, ஒ; item இ, ஈ, ஏ, ஏ; item உ, ஊ, ஓ. Item ex consonantibus கு cum சு; கு cum வு et மு cum வு. Quare si in principio versus veniat v. g. சிசும், erit மோன், si inde cursu veniat, சினம், சூம, செரு, சேன் vel etiamsi venerit தினா, தீபம், தெரு, தேசு, et sic de caeteris.

12. எதுகை. Diximus supra, requiri ad hanc consonantiam, ut secunda litera, quae venit in principio primi versus, sic veniat in aliis. Adverte tamen 1. quod prima versus syllaba non debet venire quidem, sed debet venire alia quantitate similis; unde pro கட்டு non erit எதுகை, dicere பாட்டு. Diphtongi autem ஜு et ஓன், ut suo loco diximus, aequivalent his அய், அவி. unde bene pro கையிரண்டும் erit எதுகை - மெய்யிரண்டும் et pro ஒளவியம் - செவ்வியம் et 2. dixi,

debere venire secundam literam primi versus, non autem secundam syllabam, unde sufficit, veniat consonans sequens primam syllabam et hoc vel veniat simplex consonans sine vocali vel cum vocali; sic pro $\alpha\beta\gamma\delta\zeta\eta\theta\kappa\lambda\mu\omega$ sufficit, veniat പെത്തു, പത്തി, വെത്തു. Si tamen talis consonans sit w, r, m et his adhaereat alia consonans, haec quoque venire debet, ut sit എത്തൈക്ക. Sic pro ചേര്ന്താൻ - കായ്ന്താൻ, വാമ്പന്താൻ. Non est എത്തൈക്ക, dicere പാർത്താൻ, തേധ്യത്താൻ, ലീമ്മത്താൻ, licet veniat w, r, m , sed dicendum പോർന്ത, തേധ്യന്ത, ലീമ്മന്ത. 3 Si vero non simplex consonans, sed unita vocali veniat, optimum quidem est cum eadem consonante venire eandem vocalem in aliis versibus, sed non est necessario requisitum. Satis est venire eandem consonantem cum quacunque alia vocali, dummodo ejusdem quantitatis sit. Sic pro ശരു optime veniet ശരു, തരു, തെരു, കുരു. Sed sufficit, si cum r veniat brevis: sic പരി, തിരെ, ഇരവ.

13. Praeterea sex classes consonantiae, എത്തൈക്ക dictae assignant, ex quibus, praeter ultimas duas, sunt re vera licentia, non regula, quas sequi non convenit Quare 1. മുൻസുമെലുക്കെതാൻഭെത്തൈക്ക, quando, si, mutata secunda litera, sequens syllaba consonat. Sic pro മെമ്പൈ - നണ്മൈ; pro കർപ്പു - പണ്പു. 2. ഇൻ വെത്തൈക്ക, quando secunda litera mutatur ita, ut veniat aspera pro aspera, tenuis pro tenui et media pro media. Sic തിരുവൻ അവൻ dixit pro തക്കാർ - എഴ്ചത്താൾ, pro അൻപു - നണ്പു et pro എല്ലാമ - പൊമ്പാ. 3. ആചേത്തൈക്ക, quando ablatis consonantibus w, r, l, m, s , si venniant, consonet tantum sequens litera. Sic pro വായ്ന്തുവേംതാൻ; pro ചീര്ത്ത - പുര്ത്ത; pro പാൽപോല - ആപോല et pro വാമ്പകിന്റ - പോകിന്റ. 4. കമ്പടയാകെത്തൈക്ക, quando non secunda, sed ultima syllaba primi pedis venit eadem in omnibus versibus. Sic pro എഴ്ചത്താർ - കുർമ്മത്താർ, pro പരിയാൾ - മഞ്ഞിയാൾ. Hi quatuor modi

imitandi non sunt. 5. இடையாக்குதை, quando secunda syllaba primi pedis invariata reperitur in aliis versibus: sic குறள் :

அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாகி
பகவன்முதற்றேயுலகும்.

Unde constanter venit க. Hic modus communis est. 6. Tandem தலையாக்குதை, quando, excepta prima syllaba primi pedis, unus pes integer in caeteris omnino consonat. Sic கருவி, அருவி, மருவி, குருவி, உருவி et est modus omnium elegantissimus, licet difficilior, in quo singulare est poëma, தொம்பாவணி dictum, ubi non tantum secundus pes, sed saepe secundus et tertius omnino consonant in eadem stropha. De quo tamen advertendum, ne, dum vocum consonantiam quaerimus, sensum violenter deflectemus; sed ita laborandum, ut vocem, quam studiose conquisitam de longe fortasse accersimus, ita collocemus, ut ibi necessaria, et veluti congenita videatur. Exempla:

குறள். சிற்றின்பம்வெஃகியறன்ஸ்லசெய்யாரே.
மற்றின்பம்வேண்டுபவர்.

குறள். நல்லார்க்டபட்டவெறுமையினின்னுதே
கல்லார்க்டபட்டத்திரு.

வெண்பா. நீணிறத்தாற்சோலைசிறம்பொயர்ந்தியதன்
ஏகழேங்கி. ஒணிறத்தாற்பொய்கைத்தலஞ்சிவப்பமாணி
நத்தான்
முன்னப்புட்டேஞ்றமுளரித்தலைவைகும்
அன்னப்புட்டேஞ்றமுருகு.

கவித்துறை. கரோருகம்போல்வளர்பாவமொழிப்பக்கவின்
மதிழுன்

கரோருகம்போற்சேவழிகண்டணியேநேதார
ஏக்கு

கரோருகம்பூப்புனர்பவத்தென்றஞ்செ
முங்கருணை
புரோருகமாகவிளைகாவலூரமலோற்பவியே.

തെമ്പാവൻ. യാണിയെമുന്കടലേന്തിയതേർപരികാർ
വിരുത്തമ്. ചേണിയെമുന്കടലിച്ചെന്നുംബെസമുന്കടാംമേ
ലേണിയെമുന്കടലിമോതബ്ലൈപ്പകവർ
താണിയെമുന്കടലോറുതിലൈപ്പമൊല്.

Insuper vide supra No. 9 versus 2, 5, 4 et 6 pedum,
quos ibi attulimus.

§ 5.

തൊക്കടവികൾ (SUBDIVISIONES CONSONANTIAE VERSUUM).

14. Quinque versuum consonantias No. 10 numeravimus. Singulae autem multifarie subdividuntur. 1. Si veniant, non in eodem versu, sed semel in singulis unius strophae versibus, dicuntur അച്ച് മോജൻ, അച്ചപ്പയെപ്പ, അച്ചെയതുകൈ, അച്ചുരാഞ്ഞ, അച്ചയല്പ. 2. Si uno eodemque in versu, quod sit അണവച്ച് versus, scilicet quatuor pedum, veniant hae consonantiae hoc modo in primo et secundo pede tantum, dicitur ഇണിമോജൻ, ഇണിയെതുകൈ etc. 3. Si veniant in primo et tertio pede, പൊழിപ്പമോജൻ, പൊഴിപ്പെതുകൈ etc. 4. Si veniant in primo et quarto pede ഒരുമോജൻ etc. 5. Si excepto ultimo pede, veniant in primis tribus, കൂക്കുമോജൻ etc. 6. Si, excepto secundo tantum pede, in aliis veniant, മെന്തകതുവായ്മോജൻ etc. 7. Si, excepto tertio tantum pede, veniant in aliis tribus, കെട്ടുവായ്മോജൻ etc. 8. Si in omnibus pedibus veniant hujusmodi consonantiae, dicitur മുന്തുമോജൻ, മുന്ത്രയെപ്പ, മുന്ത്രെതുകൈ etc. Hoc unum adverte, quod cum ഇയെപ്പ sit consonantia ultimae syllabae versus, quoad hanc consonantiam, quae modo diximus, intelligenda sunt numerando pedes ab ultimo ad primum. Exemplum, quoad മോജൻ, intra eum versum തിരുക്കാവള്ളാരക്കലമ്പകമ്:

- (அகவல். (இனை) பனிமதுப்பதுமங்தன்னிகணமறந்து.
 (பொழிப்பு) குனிமதிப்பிழைமேற்கொங்கு மிழ்ச்த
 லரவங்.
 (ஒரூட்) தொல்லையங்தற்பகையொழிந்துகுட்
 டொழிந்
 (குழு) தெல்லையுமென்னுளத்திளம்பனிவீச
 வங்
 (மேற்கதுவாய்) தொற்பகைப்பருதிசெய்ச்டர்முன்
 ரேலர்.
 (கீட்கதுவாய்) நற்பகணன்னியவுடுவொளிகல்கவும்
 (முற்று) அவையொருங்கணிதேவருங்கொடி
 யலரிஞ்ச
 சுவையொருங்கமைகணிசமந்துயாங்மிரவும்
 பெருந்திருக்கலாபப்பீவிகளாடும்
 அருந்திருக்காவலூரகத்துக்கண்டேன்.
 கண்டுளம்பணித்துகுங்கணிதேன்.
 உண்டுளப்பிரிவினிழுழியுமரிதே.

Sic quoad தலையாததுகை, in eodem versu exemplum ex திருக்காவலூர்க்கலம்பகம். விருத்தம்:

ஆங்கமலத்தேங்கமலமரய்னிலாத்
 தாங்கவிருபாங்கவிருதாளெழி -
 நீங்கவலையாங்கவலைநீசவென்
 நீங்குவகைநீங்குவகைசேர்ந்ததே.

Hic அடியெதுகை et இனையெதுகை in singulis versibus venisse observa. Sic:

மொய்யுளங்குளிர்க்குமுகிலேபொழிலே
 பொய்யுளமயலேபோக்குங்முலே.

Primo versu இனையியைபு, secundo versu பொழிப்பியைபு, et hoc modo de caeteris.

15. Praeterea alios tres modos assignant, quibus inter se consonant versus unius strophae ; qui

modi, excepto primo, raro usurpantur. Et 1. அந்தா
தித்தொடை, quae figura apud nos dicitur Anadiplosis
seu Analepsis, quando, si அந்தம், seu finis unius ver-
sus, est etiam ஆகி, id est initium sequentis. Sic illud
Virgilii :

Certent et cycnis ululae, si Tytirus Orpheus,
Orpheus in silvis, inter Delphinas Arion.

Apud Tamulenses tamen ad hoc sufficit, ut repetatur vel unica syllaba, vel unum அசை, vel integer pes ex. gr. desinit primus versus per என்றுவகை : si sequens incipiatur per கை vel வகை vel உவகை, erit அந்தாதித்தொடை. Debet tamen ultimus versus, seu ultima stropha desinere per vocem, qua incipit primus versus totius carminis. 2. இரட்டைத்தொடை, quando in versu quatuor pedum, quater repetitur eadem vox, etiamsi deficiat aliquando ultima syllaba. Sic scripsit quidam :

ஒங்கு மேயொக்கு மேயொக்கு மேயொக்கும்
விளக்கினுட்சிரெரியொக்கு மேயொக்குங்
குளத்தொட்டி ப்பூவினிறம்.

Quod tamen non laudatur. 3. செங்தொடை, quando in tota stropha nulla venit ex hactenus dictis consonantiis : quod, si quilibet versus incipiatur diverso அசை et diverso pede, elegantiam aestimant. Sic அகவல் :

பூத்த - சல்லகி - வியன்சினை - க்காவிள்.
மிகுதருக்காவலூராகத்
தின்பெழுந்தானும்வாளமதியாளோ.

Hic nulla est consonantia versuum, qui omnes incipiunt diverso அசை et diverso pede.

CAPUT II.

ஓச்சு ஸியல்.

DE DIVERSITATE CARMINUM.

16. Quinque habent carminum genera: வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலீப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா. Hoc ultimo excepto, caeteris tres subalternas species assignant singulis, quas dicunt பாவினம். Et sunt: அறை, தாழிசை, விருத்தம், quae tres species quater ductae sunt duodecim. Et cum supradictis quinque generibus carmina sunt septendecim. De primis quinque carminibus hic loquar, sequenti vero capite de eorum subalternis speciebus. Plura hoc tempore vix sunt in usu, tamen ne quis defectum arguat, brevi omnia tradam.

§ 1.

DE CARMINE வெண்பா DICTO.

17. வெண்பா seu வெள்ளை est genus carminis et numero et dignitate primum. Hoc autem primo non admittit nisi pedes இயற்சீர் dicti, id est தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் et pedes வெண்சீர் dicti, qui relatis quatuor addunt காய்: sic தேமாங்காய் etc. In fine autem ultimus pes debet esse அதைச்சீர், i. e. நான், மலர், quibus addi potest குற்றியலுகாம், de quo diximus P. I., No. 9 et tunc dicuntur காசு, பிறப்பு. Ali quando admittit etiam முற்றுகாம்: அறிவு, கரவு, etc. Sic குறள்:

எவ்வதுறைவதுலகமுலகத்தோ
டவ்வதுறைவதறிவு.

Alios autem pedes nunquam admittit. 2. Quoad mensuram versuum, petit அளவடி, i. e. versus quatuor pedum. 3. Quoad தளை, i. e. pedum connexionem,

non aliam admittit, quam വെണ്ടിളാ, de qua hic No. 5. Hinc 4. tonus hujusmodi versus dicitur ചെപ്പലോക്കെ et tripliciter subdividitur. Si cum conexione വെണ്ടിളാ dicta veniant pedes omnes ex വെണ്ടിൾ dictis, tunc dicitur എന്തിക്കൊക്കെപ്പല്. Si veniant tantum ഇയർച്ചീസ്, dicitur തുങ്കിക്കൊക്കെപ്പല്. Si tandem promiscue veniant ഇയർച്ചീസ് et വെണ്ടിൾ, dicitur മുക്കിക്കൊക്കെപ്പല്. Exempla കുർജ് :

തീപവെമുൻഗ്രൂൺപിതരക്കു - ചെസ്യയർക്കു - തന്ത്തുയിരക്കേ -
നോയവെപ്പിൻ - ഗ്രൂണവേണ്ടാ - താൻ (എന്തിക്കൊക്കെപ്പല്)
പക്കയവരക്കൻപിനൈ - കകാട്ടശിന് - പാർമേൻ.

തക്കയവൈ - ഡെങ്കു - മില (തുങ്കിക്കൊക്കെപ്പല്)

അൻറഹിവോ - മെൻനു - തഹന്തുചെയ്ക - മർത്തു.

പൊൻറുങ്കാർ - പൊൻഗ്രൂ - തതുങ്ങൈ. (മുക്കിക്കൊക്കെപ്പല്)

19. Hocmodo constanter procedit വെണ്പാ, nec ab his regulis nullam unquam admittit vel minimum digressionem. Sex autem sunt hujus carminis species: കുർജ്, അന്തിയൽ, നേരിക്കെ, ഇൻനിക്കെ, ചവലൈ, പംബേരു കെ. Ex his 1. കുർജ് habet duos versus; primus est quatuor pedum et secundus trium: raro autem ille tres, hic quatuor pedes numerare potest. De primo ordinario modo കുർജ് vide exempla nuper tradita. De secundo modo ex തിരുവൻനുവൻ :

ഉരൈപ്പാറുരൈപ്പവൈദ്യപല്ലാമ

ഇരപ്പാർകൊൻ - റീയവാർമേ - സിർകുമ - പുസ്മ.

19. 2. Duplex കുർജ്, simul junctum sub uno എത്തുകെ, est unum ചവലൈവെണ്പാ, unde veniunt pedes 4, 3, 4, 3. Sic ex മുത്തരൈ :

അട്ടാലുമ് - പാല്ക്കവൈയിർ - കുൻഗ്രൂ - താലവല്ല -

നട്ടാലുമ് - നഞ്ചപല്ലാർ - നട്ടപല്ല -

കെട്ടാലു - മേഞ്ചക്കൻ - മേഞ്ചമക്ക - ളേസന്കു.

കുട്ടാലുമ് - വെണ്ണമൈ - തരുമ

20. 3. Duplex குறள், interposito uno pede, qui தனிச்சொல் dicitur, ita ut primum குறள் et தனிச்சொல் veniat sub uno எதுகை et sequens குறள் sub eodem எதுகை, vel sub diverso, dicitur நேரிசைவண்பா; et est, quod vulgo antonomastice dicitur வெண்பா; et caeteris est usitatius. Adverte, quod தனிச்சொல் est unus pes tantum, sed potest constare ex unico genere அசை vel ex duplo. Unde ex octo pedibus, qui huic carmini convenient, ex சிரை tantum est கருவிளம் et ex சேரி tantum sunt தேமா, தேமாங்காய்; alii pedes promiscue habent சிறை et நேர். Quare si தனிச்சொல் sit unius tantum generis அசை, illud வெண்பா vocatur ஓராசிடைநேரிசைவண்பா. Sed si constat ex utroque அசை commixto, dicitur ஈராசிடைநேரிசைவண்பா. Exempla:

பரப்புநீர்வையகத்துப்பல்லுயிர்கட்கெல்லாம்.

இரப்பவரின்வள்ளல்களில்லை - யிரப்பவர் -

இம்மைப்பயனுமினிச்செல்கதிப்பயனுங்கம்மைத்தலைப்படுத்தலான்.

Hic தனிச்சொல் est இரப்பவர், i. e. கருவிளம், pes unius generis அசை - சிறைநிறை, unde hoc carmen dicitur ஓராசிடைநேரிசைவண்பா. Praeterea:

எஞ்சினூரில்லையெனக்கெதிராபின்னுயிர்கொண்

டஞ்சினூர்ஞ்சாதுபோயகல்க - வெஞ்சமத்துப் -

பேராதவராகத்தன்றிப்பிறர்முதுகிற்

சாரர்வென்கையிற்சரம்.

Hic தனிச்சொல் est வெஞ்சமத்து, i. e. கூவிளங்காய் - நேர்சிறைநேர். Unde cum veniat promiscue utrumque அசை, carmen vocatur ஈராசிடைநேரிசைவண்பா.

21. 4. இன்னிசைவண்பா dicitur, quando sine தனிச்சொல் primi tres versus numerant quatuor pedes et ultimus tres et hi vel veniant sub uno எதுகை vel sub duplo. Exemplum ex நாலடியார் :

துகமர் - பெருஞ்செல்வங் - தோன்றியக்காற் - ரூட்டுப் -
பகடு - நடந்தகூழ் - பஸ்லாரோ - இண்க -
வகுறு - யார்மாட்டு - நில்லாது - செல்வஞ்
சகடைக்கால் - போல - வரும்.

sub unico எதுகை. Sic:

இன்றுகொல் - வண்றுகொல் - வென்றுகொல் - வென்னது -
பின்றையே - நின்றது - கூற்றமென் - ரெண்ணி -
ஒருவுமின் - நீயைவ - யொல்லும் - வகையான் -
மருவுமின் - மாண்டா. ராம்.

sub duplici எதுகை. Insuper, quotiescunque venit
வெண்பா habens quatuor versus et recedit a regulis,
quas de கேரிசை tradidimus, vocatur இன்னிசை. Sic:

பேரோளி - வெண்டிற் - பொருள்பொழிக - பின்றனக்கே -
சேரப் - பொருள் வேண்டிற் - நீதொழிக - பாருலகில் -
நின்றுவப்ப - வேண்டி - னெறிநிறப் - த்துயரின்மை -
வேண்டில் - வெகுளி - விடல்.

Hoc வெண்பா est omnino ut கேரிசை; sed quia secundum
குறள், seu ultimi duo versus veniunt sub dupli-
cili எதுகை, vocatur இன்னிசைவெண்பா. Sic:

நீலஞ் - சுளைத்தனன் - நீர்மை - தயைநிலைத்தே - (4 pedes)
ஞாலங் - தரினென்ன - நடப்பில்லார் - (3 pedes)
ழுமணரும் - சூண்மணியும் - பொன்று - மணியொளியும் -
(4 pedes)

(தனிச்சொல்) - ஆமன்றே -
நாமடைந்த - சீர்க்கெல்லா - நட்டு. (3 pedes)

Est இன்னிசை, quia தனிச்சொல் venit non post secun-
dum, sed post tertium versum, et alia hujusmodi.

22. 5, பஃபூட்டவெண்பா, quando plures, quam
quatuor versus, numerat, unde habet nomen a பல
et தொடை. Omnes autem versus sunt quatuor pedum,
excepto ultimo, qui est trium. Et veniunt sub non
tot, quam pluribus எதுகை. Exemplum:

பேதமைவித்திட்டுடலேபேதங்கிலமரமாயத்
தீதமைவினேயுளையேகண்ணீர்தெளித்துயர்து.
காதல்வேர் - வீழ்த்திமருள்காமந்கவழிரண்டாய்
வேதனைடு - நிச்சைகாய்விதல்கணியாமென்
றெண்ணார்க்கெபின்னுவிளையுமெனததேறி.
மன்னூர்மயனீத்தமாதவத்தின்வாளான்
மறமரக்கோமர்த்துக்கதிக்கணியைவாய்த்தீ
ஏறமரமாக்கலினி து.

23. 6. சிந்தியல்வெண்பா, quando tres tantum versus continent வெண்பா. Quod si primus versus numeret quatuor pedes, secundus tres, subinde தனிச் சொல் sub uno எதுகை et ultimus versus tres pedes, dicitur நெரிசைச் சிந்தியல், quia illi simile. Sic:

ஆனிறம் வே - ரூயினு - மங்நிறத்த - வாபயந்த -
பானிறம் வே - ரண்று - பல்குலத்தோர் - நானிலையின் -
வேறெனினுஞ் - செய்யறனே - வேறு.

Si vero, ut இன்னிசை, veniant duo versus quatuor pedum et ultimus trium sine தனிச் சொல் sub uno vel pluribus எதுகை, dicitur இன்னிசைச் சிந்தியல். Sic;

காவா - ச்சினத்தென்பேர் - கேட்டவிற் - காய்ந்தெள்
ளல் -
ழுவேங்கை - ழுநாகம் - ழுங்குட்ட - முண்டெண்டுங் -
கோவே - வினையாற் - கொளல்-. (sub uno எதுகை)

24. Ex his sex speciebus, praeter குறள் et கே
ரிசைவெண்பா, caeterae raro usurpantur. Caeterum
வெண்பா est genus carminis, quod et difficilius et
elegantius est caeteris. Hoc autem et sublimem con-
ceptum quaerit, ut epigrammata, et strictiorem simul-
ac elegantiorum sermonis stylum. Licet enim plures,
quas tradidimus regulas, adamussim observaveris
quidem, sed triviali utaris sermone et vulgarem ac
despectibilem conceptum afferas, erit ut jumentum,

quod tigridis pelle indutum per herbas pascebat. Hujusmodi plerumque sunt hujus temporis poetarum വെഞ്ച്ചാ. Quare ad exemplum lege തിരുവാളങ്ങൾ കൂർജ്ജൻ, മുത്രരവെഞ്ചാ, നാലമ്പാർ, പുക്കേംതി.

§ 2.

DE CARMINE ആചിരിയപ്പാ DICTO.

25. ആചിരിയപ്പാ habet tonum, അകവലോക്യം dictum, unde hoc carmen vulgo dicitur etiam അകവല്. Quare 1. pedes sunt quatuor ഇയർച്ചിൾ, admittit tamen etiam വെഞ്ച്ചിൾ et ex വന്തുച്ചിൾ hos duos: തേമാങ്കൻ, പുരിമാങ്കൻ et tandem aliquando, licet raro, unum aut alterum ex പൊതുച്ചിൾ, solum quando desinunt per കുർത്തിയലുകരമ്: sic ഇരുമാപ്പെന്റ്രതു est പുരിമാത്തണ്ണ സ്ഥില്, sed desinit per കുർത്തിയലുകരമ്. 2. Connexio pedum propria est ആചിരിയത്തണ്ണി, sed admittit etiam വെഞ്ടണ്ണി, കവിത്തണ്ണി, വന്തുസിത്തണ്ണി. 3. Mensura versuum propria est അണവഴി, i. e. versus quatuor pedum, sed ut infra dicam, alicubi veniunt etiam കൂർജ്ജൻ et ചിന്തച്ചിൾ, i. e. versus duorum seu trium pedum. 4. Tandem ആചിരിയപ്പാ in quatuor species dividitur: നേരി ക്ഷൈയാചിരിയപ്പാ, ഇണക്കുർജ്ജാസിരിയപ്പാ, നിലീമണ്ണച്ചിലവാചിരിയപ്പാ, അടുമരിമണ്ണച്ചിലവാചിരിയപ്പാ, de quibus seorsim paucis loquar.

26. നേരിക്ഷൈയാചിരിയപ്പാ, hoc tempore valde usitatum et vulgo അകവല് dictum, continet ad minimum 3 versus et numerare potest non tot, quin plures, qui bini ac bini sub uno എത്തക്കെ veniunt. Penultimus versus est trium pedum, caeteri omnes quatuor pedum. Exemplum vide hic, No. 14.

27. ഇണക്കുർജ്ജാചിരിയപ്പാ. In hac specie primus et ultimus versus est quatuor pedum, inter-

medii quotquot sint, duorum vel trium pedum esse debent. Exemplum ex திருக்காலஹர்க்கலம்பகம்:

வாழிய - வும்பர் - வணங்கியவ - ணங்கெ -	(4 pedes)
வாழிவானெளியெ - வாழியாருயிரே	(2 pedes)
யாதியையீன்றலை - நீதியையூன்றலை	
பானெளியணிந்தலை - மீனெளிபுனெந்தலை	
குறைமதிமித்ததலை - மறைமதிவித்ததலை	
மேதினிகாததலை - தீதினிதாற்றலை	
கதிககதவாயிலை - ததிக்கணிவாயிலை	
வானேர்க்களித்தலை - யீனேரளித்தலை.	
தொழுமூளத்துள்ளுறைசோதியை	(3 pedes)
யழுமூளத்தாதரவோதியை	
நீரகத்தம்புயனேரிலை.	
யாரகத்தம்பாநிரிலை	
வானவாவாழுத்தவானமாண்	
ஹனவர்வாழுங்கெய்திலை.	
யாவஹரவழியாற்றிருக்காவஹராருங்காதலே.	
யன்புணாநியிவணமைந்தபின்	
பொன்புணருலகொடிபுவலகொத்ததே.	(4 pedes)

28. நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா. Haec species habet versus omnes quatuor pedum; quod si ita dispositi sint versus, ut ordine mutari possint, invariato sono ac sensu, tunc dicitur அடிமற்மண்டிலவாசிரியப்பா. Sic புறநிலைக்கப்பியனார்:

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா: சீதமதிக்குடைசேர்ந்தறங்கிடப்பத்
 தாதவிழ்தாரான்றனிக்கோரூங்கப்
 போதவிழ்நிழம்பொழிற்புவியுட
 னுழைபகைப்
 பேதநீத்துலவும்பெருபுகழ்நாடே.
 அடிமற்மண்டிலம்: நீரிடைதுரையினேர்கெகடுமிளமையே
 காரிடைமின்னிறகடிந்தொழிம்புகழே
 தேரிடையுருளிற்செல்வமாறுமே
 தாரிடைமதுவினிற்றவிர்ந்தழிமின்யமே.

Hi quatuor versus ad libitum possunt ordine mutari,
quin sensus aut sonus mutetur.

§ 3.

DE CARMINE கலிப்பா DICTO.

29. Carminis கலிப்பா dicti sonus dicitur தள்ள லோசை Hoc admittit promiscue omnes pedum species, verum pedes, ut ipsi proprii sunt: கருவிளம், குவிளம், புளிமாங்கனி, தேமாங்கனி et வெண்சீர், ex quibus frequentius veniunt: புளிமாங்காய், et கருவிளங்காய். Praeter connexionem propriam, கலித்தனை dictam, admittit etiam alias. Versus omnes semper sunt quatuor pedum. Tandem in decem species dividitur: tres dicuntur ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா, quinque கொச்சக்கலிப்பா, una வெண்சலிப்பா, una கலிவெண்பா. De quibus singillatim loquar, postquam explicavero membra quae ad has species requiruntur.

30. Numerantur prima et secunda membra. Prima sunt தரவு, தாழிசை; ex his primum ex eo, quod venit in principio, dicitur தரவு, quod est sinciput. Et secundum ex eo, quod venit infra illud ad consonantiam, dicitur தாழிசை, quia இசை est consonantia et தாழு infra. Secunda autem membra sunt quatuor: தனிச்சொல், சுரிதகம், வண்ணகம், அம்போத ரங்கம், quae singula explicabo. Et primo தரவுதாழிசை utramque admittit connexionem pedum கலித்தனை et வெண்டனை dictam habet secundo vel plures versus, omnes quatuor pedum. Exemplum inferius tradam.

31. வண்ணகம், quod etiam மூடிகியல் vel அராகம் dicitur, quia petit cani sono celeri; non enim admittit, nisi raro in principio, vel vocalem longam vel consonantem, ut in exemplo inferius patebit. Petit autem non minus, quam quatuor versus, nec admittit

magis quam octo, et quilibet versus numerare debet saltem quatuor pedes.

32. அம்போதரங்கம் dictum a maris unda; தரங்கம் enim est unda et அம்புராசி mare. Sicuti autem undae maris ad litus accedendo diminuuntur, sic veniunt hic quoque versus diminuti pedibus. Scilicet primus பேரண் habet duo versus quatuor pedum, quibus sensus completur et sic bis debet venire; secundus அளவெண் constat uno tantum versu quatuor pedum et quater debet venire; tertius இடையெண் constat uno versu trium pedum et octies repetitur; quartus சிற்றெண் constat uno versu duorum pedum et sedecies veniunt. Attamen trium pedum இடையெண் (octo) possunt esse tantum quatuor et duorum pedum சிற்றெண் (16) possunt reduci ad octo. Advertendum hic, quod ut haec membra omnia discernantur, quodlibet தரவு, quodlibet தாழிசை, வண்ணகம் et quodlibet எண், omnia et singula debent habere sensum completum et distinctum, ut videndum est in exemplo, quod inferius referam.

33. தனிச்சொல் uno pede venit et subinde sequitur சரிதகம், scil. அகவல் saltem trium versuum et aliquando venit ad modum versus வெண்பா dicti et sic carmen absolvitur. Et haec de membris versus கவிப்பா.

§ 4.

ஒத்தாழிக்கைக்கவிப்பா.

34. ஒத்தாழிக்கைக்கவிப்பா tripliciter procedi potest. 1. Venit unum தரவு, tres தாழிசை, தனிச்சொல், சரிதகம் et tunc dicitur ரேரிசையொத்தாழிக்கைக்கவிப்பா.
Exemplum :

தரവு: வானிடமோர்மூரசார்ப்பவன்னமுகில்வாகனத்தின்
மீண்டுதோர்கொடியேந்திலீனெயதிரோப்பொன்றில
ஞய

ஒருதானுமாய்ப்படைத்தவுலகனைத்தும்புரங்தாஞஞ்
சொருதானுஞ்ஞடாதொழும்பன்சொல்லருளிக்கேள்.
Hic completus est sensus et simul தரவு quatuor
versuum.

1. தேடரியபொருணேர்ந்தோர்சீரடிமைகொண்டனபின்
வாடரியதுயர்க்குளையமறப்பவரோமாண்புளரே.
2. புலந்கரியவிழுஞ்செல்வமபொழிந்தடிமைகொண்டனபின்
சொலற்கரியதுயர்க்குளையத்துரத்துவரோதொடர்
புளரே.

3. மிடிகாணுவாழ்ந்துவப்பவிழைந்தடிமைகொண்டனபின்.
அடிகாணத்துயர்க்குளையவகற்றுவரோவன்புளரே.

Sic de eadem re ter completus est sensus, unde sunt
tres தாழிசை. தனிச்சொல்: எனவாங்கு.

கோடியவென்குறைகொண்டெடீனெயாருவா
வாடியவென்னுயிரவாழ். த
தேடியனின்னடிசேவரவருள்தியே.

Trium versuum அகவல்.

35. 2. Si post supradictos tres தாழிசை ante
தனிச்சொல் interseratur அம்போதரங்கம், dicitur அம்
போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பா. Sic:

- பேரெண். 1. இலங்கொளிவடிவினேயிலீனயினின்றயை
அலங்கொளிமணி கொழித்தமிர்தவேலையே.
2. சிரளித்தலைத்தைத்தயுஞ்குளைக்குஙின்கொடை
பாரளித்தீறிலபனித்தமாரியே.

Bis hic sensus completur, unde bis duobus versibus
quatuor pedum venit பேரெண்.

- அளவெண். 4. மூவுலகனைத்தைத்தயுமொழிகொண்டாக்கினை -
ழுவுலகுறைத்துளிபொழிந்தழித்தலை -
ஜங்கர்கடுஞ்சினத்தமுலதாறினை -
முங்கராட்கொடிமுகிளாக்கினை.

Hic et in sequentibus expletur sensus singulis versibus.

இடையெண் 4 : வான்ரேய் - நயம்பபங் - தோய்நீ -
மண்டோய்துயரழிக்தோய்நீ -
தேன்ரேயருட்கடலோய்நீ -
சேல்தோய்மழுத்தயையோய்நீ.

சிற்றெண் 5 : அருவமெந்தனை -
யுருவமெந்தனை -
ஆன்றுறங்தனை
வான்றிறங்தனை.
பழிவிலக்கினை
வழிதுலக்கினை
அறத்தினுழியே
திறத்தினாழியே.

Post haec, si sequatur, quod supra diximus, தனிச்சொல் et சரிதகம், erit அம்போதரங்கவாத்தாழிசைக்கவிப்பா.

36. Si ante அம்போதரங்கம், de quo modo diximus, immediate post தாழிசை inseras அராகம், de quo No. 31, ita ut ordine veniant தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சரிதகம், erit வண்ணக வாத்தாழிசைக்கவிப்பா.

Sic: அராகம்: சினவழியுளியுளிசிதைவுறமுனிவினை.
மனவழியருடிரள்வழிநனிதயையினை.
மருடருமறுவறமனமுறையொளியினை.
யிருடருவெளிறதவிருமறையருளினை.

Quae si separatim singula suo ordine junges, apparet exemplum uniuscujusque ex his tribus ஒத்தாழிசைக்கவிப்பா.

§ 5. கொச்சக்கவிப்பா.

37. கொச்சக்கவிப்பா in quinque species subdividitur. 1. Si tria tantum membra habeat, scil. தரவு

quatuor versus, தனிச்சொல், சரிதகம், dicitur தரவு கொச்சகக்கலிப்பா. Potest etiam venire sine தனிச்சொல் et sine சரிதகம் et habere tantum quatuor versus quatuor pedum sub uno எதுகை eritque தரவு. Exemplum : செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணன்செயிர்த்தெறிந்தசினவாளி. மூல்லைத்தார்மரமன்றர்முடித்தலையைமுருக்கிப்போ. யெல்லைநீர்வியன்கோண்மூவிடைநுழையுமதியம்போன் மல்லலோங்கெழியீணமரும்பாய்ந்தொளித்ததே.

Hic servant semper in singulis versibus connexione கலித்தனை dicta; praeter primum pedem, omnes sunt யுளிமாங்காய் vel கருவிளங்காய், qui in hoc carmine frequentius et elegantius veniunt, quia sic servatur கலித்தனை, ut consideranti patebit. 2. Si veniat தரவு, தனிச்சொல், தரவு, தனிச்சொல், சரிதகம், dicitur தரவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா. 3. Si veniat தரவு தாழிசை, தனிச்சொல், தாழிசை, தனிச்சொல், சரிதகம், dicitur சிஃப்ராஜிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா. 4. Si veniant post தரவு plures quam tres தாழிசை, deinde தனிச்சொல், சரிதகம், dicitur பஃப்ராஜிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா. 5. Tandem si veniant duo தரவு, sex தாழிசை, அராகம், iterum sex தாழிசை, அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சரிதகம், dicitur மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா. Haec ultima species dicitur etiam ஒருபோகு et est versus, quo incipit carmen கலம்பகம் dictum. Exempla apud gentilium carmina videri possunt. Hic afferam exemplum ex திருக்காவலூர்க்கலம்பகம், quod est ad honorem Beatissimae Virginis et Matris Mariae.

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

பார்மேவும்யழிப்பெப்பகர்ங்கட்டங்காப்பிரிவுள்ளிச் தரவு 2
சீர்மேவுங்கிருவளத்தைத்தெரிந்தமராருளம்பனியை
வருவில்லானுருவாகியுலகிலொருமகனுகிப்பக
கருவில்லாக்கருத்தாங்கிக்கண்ணித்தாயாயினே -
வின்னுலகம்புகழங்கேத்தவியங்கலர்சேவடிவருட் •
மண்ணுலகங்குயர்நீங்கழன்னுபிர்கள்சிறங்குவப்ப
வான்றளங்கள்புறங்காப்பவான்ரசர்பனிகேட்ப

போதிலாகிக்கடந்தவுற்பத்தியாயினை -
 பூவாதிமூலகின்புலத்தடங்காவரைவாழிக்குங்
 தேவாதிதெலையீன்கிருவயிற்றிலடக்கினை -
 வானவர்க்குங்தெளியாதவழிவொளியானவினையிருண்டீத்
 தீனவர்க்குங்தெளிவதற்கேயென்னுருவென்றாக்கினை -
 மூலகுமுவிரலால்முகந்தேந்துமுதலொன்த
 தேவலகுமவியந்தேததச்செங்கரமேலேங்கினை -
 பொருவசரங்துணுயிர்க்கெல்லாம்யாழிந்துட்டவளர்த்
 தோனை

யருள்சராந்ததிருக்கொண்டையமுதுட்டிவளர்த்தனை -
அனைத்துலகுமேவலைக்கொண்டைசத்ததனியாணையினு
னினைத்துலகுவியப்புறவின்னிலத்தேவல்கொண்டனை -
உங்கையையின்றுநிழுருவற்கிங்கரும் பேரெண் 2
உங்கையோடன்னையுமகருமாயினை
கனியரும்பயனுடுகலந்தழுவெனத்
தனியருங்கன்னியுந்தாயுமாயினை.
அல்லி ருணீக்கு மீனையத்தோன்றினை
தொல்லி ருணீக்குமெய்ச்சுடறைத்தோற்றினை
அலையிலாவுவரிலாவுமிர்தவேலையே
புலையிலாக்குமுறிலாப்பொழியுமேகமே.-

இடையெண் 4
 தூற்பழியுரமக்கித்தனை
 துக்டபழியுலகிறுடைட்ததனை
 கற்பழியலகையடக்கினை
 கதிக்கதவகலவியக்கினை..-
 விண்டிறந்தனை
 எண்டிறந்தனை
 யானணிந்தனை
 மீனணிந்தனை
 மதிப்பதத்தினை
 கதிப்பதத்தினை
 யருள்வலத்தினை
 பொருளிடத்தினை.

எனவாங் கு

தனிச்சொல்
அகவற்சுரிதகம்-

தண்டிருக்காவலூர் தடம் வளர்க்கொள்பதற
மண்டிரமலரடிவைத்தபின்னெங்கனும்

வினையிரவடர்ந்துவிளாங்தவவாவிருள்
தனையிரமறையொளிதருங்கிருப்பகலோன்
வந்துயிர்விளக்கவருநாளி துவென
நந்துயிருய்யங்கைக்கதிஸ்பரப்பிக்
குகித்தனைத்திருளினைக்கொய்தின்
குகித்தனையோருதையமீனே.-

Observa, quod **பேரெண்** et அளவெண் utrumque par modo habet quatuor pedes. Differentia est in eo, quod **பேரெண்** tres tantum binis ac binis versibus complet sensum, quod facit quater அளவெண் singulis sc. versibus. இடையெண் autem, quando quatuor tantum versus numerat, sub uno எதுகை venit primus et tertius versus; intermedii autem, secundus et quartus, incipiunt per மோனை versus sibi antecedentis et singuli versus habent sensum completum, ut அளவெண்.

§ 6.

வெண்கலிப்பா – கலிவெண்பா.

38. வெண்கலிப்பா admittit connexionem கலித் தனை et வெண்டனை dictam et aliquando alias quoque connexiones. Versus omnes sunt quatuor pedum, excepto ultimo, qui est trium et more versus வெண்பா dicti desinit per அசைச்சீர், i. e. per நாள், மலர் seu காசு, பிறப்பு. Insuper habere potest versus non tot quin plures, quorum bini ac bini veniunt sub uno எதுகை. Exemplum: வெண்கலிப்பா:

சென்னாகாரிச்யோழியச்செல்வமிலைக்கந்புமிகப்
பொன்னுகாரிச்புரையப்புவனமெலாம்புரந்தாண்டே
கருமேவும்வளைதவழுங்கமழ்வயற்பாய்ப்புங்தடஞ்சூழ்
மருமேவுநிழுந்சோலைமயில்மேவிக்களிததாடக்
கரும்பொப்பக்காய்த்தனசெஞ்சாவிகளிக்கடைச்சியரே.
சுரும்பொப்பச்சுழிரப்போர்துதித்துவப்பவீயங்கீயங்து
மாலைதாழ்குழலசையமணக்குரவையொவித்தாட
வாலைதாழ்புள்ளொழுகவலர்வனபூங்களிப்பொழிலு

മലകിവളർഷിപ്പോന്തവരയാസ്ചിര്മൻമെവരുപ്പ
നലകിവളരിത്തലങ്ങന്നുടി -

39. കഴിവെങ്ങ്പാ. *Omnio precedit et desinit, ut വെഞ്ഞകൾപ്പാ, excepto, quod praeter വെഞ്ഞിനോ alias connexiones non admittit. Quod si more കേരിക്കാ വെങ്ങ്പാ veniant versus quatuor et trium pedum, subinde തനിച്ചൊബ്ല, sub eodem എതുകൈ et sic usque ad finem procedatur, valde elegans est et sic procedit ഉലര, മടല്. De quibus suo loco. Exemplum afferam, et est versio literalis primi Psalmi Davidici.*

തിയോറുരൈക്കോൺ റീയോർവ്വിചെല്ലാൻ
തിയോർമുന്നൈയോതാൺ ചെല്ലവോനേ. തൂയമന്നൈക്
ചൊബ്ലൈബാൻ മേതേടകത്താൺ ചോരാത്രിരാപ്പകലശ
ചെല്ലഭേണ്മേകുമ്നും തുണ്ണരവാൺ ചെല്ലവോനേ യോൾലെ
നംപ്പരയ്.

നീർമുകത്തുപ്പൊധ്യാനിന്നൈകനികോധ്യകൊമ്പൊപ്പാം
കോർമുകത്തുപ്പാഡിലൈയുങ്കാധ്യന്തുത്രിരാ - ചീർമുകത്തു
മാസില്ലോർക്കെല്ലാമയക്കമരവാമ്മവാമേ.
ധാക്കാൺ ലോർക്കപ്പടയോവൻന്റേ. ധേക്കെപ്പരക
കാമമുത്തപ്പത്തുതലാർക്കാല്ലസമുത്തുന്തുകിഡൈനു
നാമമുതലത്തുപ്പിവാർ. നക്സഹിയാർ - വീമമികത
തിരവൈയിട്ടൊനാവിരകിന്നൈക്കിന്നലവരുട്
ചോരവൈയുരത്താമ്പരിന്തുകുമ്നും തുണ്ണാവാർ. പോർവൈയില
തുയോർഭെന്റിയർവിവാൺ ചേര്സന്തു -
തിയോർഭെന്റിയർവിവാൺ ചേര്സന്തു -

§ 7.

കട്ടാനിക്കൾപ്പാ.

40. *Hoc tempore apud doctos in usu est alia
കഴിപ്പാ species, quae കട്ടാനിക്കൾപ്പാ dicitur. Qua-
tuor versibus sub uno എതുകൈ constat, ex quibus qui-
libet in duas aequales partes dividitur: quaelibet autem
pars continet quatuor pedes, quorum primus semper
sit മാ സ്കി. തേമാ seu പുസ്തിക. Alii tres sunt sem-*

per கூவிளம், unde si incipiat per கிரை, quaelibet pars numerat duodecim syllabas et undecim, si incipiat per சேர். Afferam unum, in quo habeas et regulas hujus et exemplum:

இட்டசீர்வகையானஞருமாவின்கீழ்
 இயைமுக்கவிளமோரதிப்பாதியாய்
 நெட்டடிக்கெழுத்தெண்ணினதன்மையா
 னிரைபன்னீரெழுத்தாய்ப்பதினென்றுநேர்
 நட்டிரட்டினங்கோதாதியாகவின்
 நடையநான்கடியைப்ப. நடந்தபாக
 கட்டளைக்கலிப்பாவெனவின்றுநற்
 கலைவல்லோருணர்க்கோதினரென்பவே.

Aliud exemplum ex திருக்காவலூர்க்கலம்பகம்:

காட்டினிற்பினஞமுவல்கேந்திய
 கையிலையடைநின்மகனேந்தியன்
 பூட்டுபின்சுவையாகவையாயிரர்
 உண்டுவாழுவிருந்துவழங்கினு
 னட்டிலாண்டுநின்காவாசிதாகவே
 நாகுதிங்களணியணிதாளியுன்
 வீட்டுலென்ஜைவி விரித்தொருநாளையோர்
 விருந்தளிப்பவெனக்கிரங்காய்கொலோ

§ 8.

DE CARMINE வஞ்சிப்பா DICTO.

41. வஞ்சிப்பா habet sonum தாங்கலோசை dictum; admittit omnes pedum et connexionum species; habere debet saltem tres versus et potest habere non tot quin plures. Versus omnes debent esse duorum et trium pedum; in fine petit தனிச்சொல்; deinde அகவற் சுரிதகம், de quo vide hic No. 33. Vix nunc est in usu, praeterquam in carmine கலம்பகம், in quo vel semel venire debet. Exemplum ex திருக்காவலூர்க்கலம்பகம்:

2 pedes சீர்விளன்கிய - செல்வியாய்
 பார்விளன்கிய - பாவையே
 தெண்காவிரி - திரண்டொலிப்ப
 மன்காவிரி - மலர்க்மழுப்
 பூந்தாதகிபுடை - னிழற்றக்
 தீந்தாதகில் - திணைகுளிர்ப்ப
 வருட்காவலூர்க் - தமைங்தளிப்பத
 திருக்காவலூர்சேரங்தனவே.

தனிச்சொல் சேர்ந்தனபின்
அகவற்சுரிதகம்

ஞனே - பூண்பழி - நைய - வெண்மகி
 தானே - பூண்பதங் - தான்று - ராளோ
 திருவடி - வொளியுளங் - தெளிவுறக்கண்டாற்
 கருவடி - பிருளற - க்கண்டு
 மருவடி - மலரடி - வான்கடி - யந்தமே.

§ 9.

DE CARMINE മന്ത്രപാത DICTO.

42. மருட்பா, quasi carmen mixtum, incipit per வெண்பா et desinit per அகவல். Exemplum ex திருக்காவலூர்க்கண்பகம்:

வெண்பா. வைக்கலனவுஞ்சுமன் நூயிரார்கங்குலறும்
வைக்கலீச்சைய்தேவாளியோன்வாய்த்துயிர்த்தே
வைக்கினைன்.

அகவல் காவலுருறை - காதலார்துறை
 ஒவலீர்களி - போகியாரொளி
 தெளித்தநாலி - திறத்தசீலி
 களித்தமாலை - கயத்தவேலை
 மங்கிரமழைமொழி - மண்டலகுறையொழி
 சந்திரவடியினள் - சந்துடிமுடியினள்
 காத - னுயகி - கதிதரும்
 வேத - காயகி - மெல்லடி - பணிவமே.

CAPUT III.

பார்வீ ஈம்.

DE SUBALTERNIS CARMINUM SPECIEBUS.

43. Praeter dicta carmina, dixi superius prima quatuor genera habere singula tres subalternas species, quae sunt துறை, தாழிசை, விருத்தம். De singulis seorsim loquar.

§ 1.

துறை.

44. In hac specie கலித்துறை tantum, de quo No. 46, est in usu: alias tamen brevi objicere non cunctabor. Quare primo respectu carminis வெண்பா est வெண்செங்குறை seu செங்குறைவெள்ளை et est species, carminis குறள்வெண்பா dicti. Haec species non habet nisi duos versus, inter se omnino aequales, quilibet quatuor pedum; admittit omnes pedum et connexionum species. Exemplum:

மீனேவேய்ந்தசெல்லிமல்லடி

நானேயேத்திநானுஞ்சுடுவேன்.

Praeterea வெண்டுறை dicitur, quae habet saltem tres versus et ad summum septem; quilibet versus ad libitum pedes plus vel minus habere potest et omnes pedum ac connexionum species admittit. Ultimi tamen versus unus aut alter uno aut altero pede deficit a mensura aliorum versuum. Sic:

6. மீனுருங்கொடிமுன்னவின்முரசார்த்தொவிதுவைப் பமிடைந்தவானோர்
6. கானுருமதுப்பூவும்பூம்புகையுங்காட்டியுளங்களித்து வாழ்த்தப்
4. பானுருங்கதிரிமைப்பப்பனிமுகிற்மேருங்கி
4. வானுருமரசியுன்மகனேயிச்சேன்றுன் -

45. ആസിയത്തുന്നു constat semper quatuor versibus, qui pedes non tot, quin plures admittunt, ita tamen, ut vel tertius versus vel primus cum tertio vel secundus et tertius aliis diminuantur. In medio autem unus versus fere ex toto repetitur et sic duplicatur. Exemplum :

4. പരിക്കാലുമെക്കാലുമ്പട്ടാർഗുഡേൻരണ്ടേ.
6. വിനിക്കാതല്മിക്കുവപ്പവിജവേനില്വാരാതോവെൻ റണ്ടിന്നുചേ
4. ഇനിക്കാതല്മിക്കുവപ്പവിജവേനിലവന്തകൻരു
6. താനിക്കാലമുതിര്‌വേനില്സ്കടക്സ്കടവൻ തുന്റ്രാദിനിയെന ചെമ്പായ്ക്കുചേ

46. Si veniant quatuor versus quinque pedum omnino aequales dicitur കഴിത്തുന്നു. Sed hoc tempore കഴിത്തുന്നു nomine venit modus specialis et valde usitatus. Constat hoc autem quatuor versibus quinque pedum, ex quibus primi quatuor sint ഇയർച്ചിൾ. Aliquando permittitur etiam മാന്കായ്; quintus pes autem semper debet esse വിഞ്ചകായ്, scilicet കരുവിഞ്ചകായ് seu കുവിഞ്ചകായ്. Et in hoc pede elegans est venire മോണി എത്തുവാൻസ് et ultimus versus semper desinit per ഏ. Intra quemlibet versum non admittit nisi connexionem വെൻസ് ടൈം dictam. Versus omnes veniunt sub uno എതുകൈ et si numerantur syllabae, qui incipiunt per നിര, habet septendecim syllabas et sedecim, qui incipiunt per ചേര്. Dabo കഴിത്തുന്നു, in quo et regulas habes et exemplum :

ഇടെയേനേർവെൻസിരിയർച്ചിൾവരുമുതലീരിനുചിൾ.
കടെയേമിടെനിരാവെൻസിരായ്വെൻസ്ടൈംകാത്തമിനാൻ
കുടൈരക്കടൈയായ്ക്കടൈമോണിനാൻകടൈയാബെരതുകൈ
നടെയേകഴിത്തുന്നുമാമെനക്കർഭ്രോർനവിന്റന്റേ.

Aliud exemplum ex തിരുക്കാവള്ളാർക്കലമ്പകമ് :

தொக்கலமெலாம் பெய்தடியாதறு டேயமுகிலாயப்
புக்கங்கிழலோடிருள்புகாச்சோலையாய்ப்பொங்கலை
ரொக்கவரையாவரங்கொண்டுவர்கொள்ளாவோர்க்கிலையா
யக்மகிழக்கண்டேன்றிருக்காவலூரங்களையே.

47. வஞ்சித்துறை habet quatuor versus aequales duorum pedum sub uno எதுகை et dicitur etiam விருக்தம், unde ibi vide No. 53.

§ 2.

தாழிசை.

48. தாழிசை, quoad carmen வெண்பா dictum, 1. si habeat duos tantum versus, ut குறள்வெண்பா, et plures, quam quatuor pedes, numeret primus versus, et secundus minus, dicitur கடைகுறைகுறட்டா திசை. Exemplum :

தூற்றுவாய் - மதுமலர்க்கா - ச்சூழ்ந்த - காவலூர் - நாயகி யேற்றுவார் - வினோபாற்றி - விவணைவெய்கின்றே.

Pari modo si ut செங்துறை hic No. 44, habeat duos versus, quilibet sit quatuor pedum, sed inter se pedum ratione diversi, de quo No. 52, tunc dicitur செங்துறைச்சிதைவுத்தாழிசை. Exemplum :

கொடிநித்த - மலோப்பார் - தாயே - கன்மதியேற் றடியை - யேற்று - தன்புணரா - தாரே..-

Tandem si veniat omnino ut குறள்வெண்பா, sed praeter வெண்டளை alias admittat connexiones, dicitur குறட்டாழிசை. Exemplum :

விண்ணுருமொளிமதியே - விழைக்கேற்றுமதியை நண்ணுரைநண்ணுயன்.-

2. Quoad alias வெண்பா species; si, ut சிந்தியல்வெண்பா, habet tres versus, primum et secundum quatuor pedum et tertium trium, sed non servetur connexio

வெண்டளை dicta, tunc vocatur வெண்டாழிசை vel வெள் ளாத்தாழிசை. Exemplum:

நண்பி - தென்று - தீய - சொல்லார்
முன்பு - நின்று - முனிவு - செய்யார்
அன்பு - வேண்டுபொவர்.-

49. அகவற்றுழிசை petit tres versus cujuscunque mensurae, sed inter se aequales. Exemplum:

மீதுகடமுடியினை - வெண்மதியடியினை
பாலுடைவடிவினை - பாரராருங்கோம்பினை.
வாலுடையரசினிமலரடிதொழுதனம்.

Hoc modo de una eademque re possumus ter sic trinos versus congerere et dicitur quoque அகவற்றுழிசை. Exemplum:

பருதியடையாகவினிதுடித்தநாயகி
மருங்கமேவிரங்குவளேவலவள்வாயில்
இருகியங்கீங்குரல்கோமோவெண்ணெஞ்சே..-
வேய்ந்தமுடியாகமீன்புனைந்தநாயகி
வாய்ந்துநம்மேவிரங்குவளேவலவள்வாயில்
ஆய்ந்தவங்கீங்குரல்கோமோவெண்ணெஞ்சே..-
திங்களனியாகச்சேர்த்தியதாண்யகி
இங்கணம்மேவிரங்குவளேவலவள்வாயின்
மங்களங்கீங்குரல்கோமோவெண்ணெஞ்சே..-

50. கசித்தாழிசை admittit duos vel plures versus inter se numero pedum aequales vel inaequales; sed semper ultimus versus plures caeteris numerat pedes et sic venit vel simplex vel triplicatum, ut supra. Exemplum:

மூவாலைசதவச்சிறையின்முற்றடக்கியதிரில்வுட்	4 pedes
டேவாசையாளுங்கிருவணக்கே	3 pedes
தேவாசையாளுங்கிருவணங்கைச்சேர்க்கான்	4 pedes
மேவாசைதுயரறுமம்மெல்லடியேற்றவே..-	5 pedes

Ubi ultimus versus longior est et caeteri inter se
inaequales et sic de eadem re ter replicare possumus,
ut supra.

51. வஞ்சித்தாழிசை petit quatuor versus aequales et omnes duorum pedum et sic ter venire debent de eadem re. Exemplum:

யருங்குலவப்பார்ப்பினத்தாய்
அரிந்திரகாற்யகைமறைக்கும்
பெரும்பழியானுந்தன்மேல்
இரங்குந்தாய்மன்னேகாண்.-
எரிபச்சிறைளம்பார்ப்பை
விரிசிறகால்வெயின்மறைக்கும்
விரகத்தானுந்தன்மேற்
யரிபுந்தாய்மன்னேகாண்.-
இடித்துழித்தாழிரும்பார்ப்பைக்
கடிச்சிறகான்மழைமறைக்கும்
இடிக்கணுந்தன்மேல்
அடிக்குந்தாய்மன்னேகாண்.-

Hoc tamen tempore vix sunt in usu hi modi omnes
versus தாழிசை dicti, sed quodcunque ஆசிரியவிருத்தம்,
de quo infra, si ita sit compactum, ut cantari possit
tono தேடி dicto, vulgo dicitur தாழிசை. Exemplum
ex திருக்காவலூர்க்கலம்பகம்:

கொண்டலாடிவிலங்கல்கோண்டகுளிரந்தகொண்டல்பரங்
தெழூர்.

கொடிபடர்ந்துவளர்ந்தமுல்லைகைத் துவாசமுகைத் துராய்
உண்டதேறலுமிழுந்துகொம்பயரொசிந்தவண்டிமுழங்கலோ
இளியொருங்குமகிழ்ந்தகான்முகைப்பநியகாவலூர்
விண்டளங்கள்விரும்பியண்டிவிளங்கிமண்டிவிசம்புலாம்
விதுவணிந்தபதங்கடாழுவிழைந்துபாடவினங்கிளாம்
அண்டநாவிவியந்தகுவிரிந்தசீவிவழங்குதே.
வரியமாரிபரந்தவாரிபுரந்தாரிதொழேந்தொலோ

§ 3.

എരുത്തമ்.

52. എരുത്തമ് species carminis omnium usitissima, qua poemata omnia scripta sunt ; sic ചിന്താ മൺി, രാമാധൻമ്, പാരതമ്, നെക്കിളതമ്, തേമ്പാവൻി, 18 പുരാണങ്ങൾ etc. Debet semper habere sub uno എതാ കൈ quatuor versus et numero et qualitate pedum aequales. Unde est nomen എരുത്തമ്, quod interpretatur: circulus. Qualitas autem pedum sumitur a terminatione, hoc modo: aequales censemuntur duo pedes desinentes per മാ et duos per വിളം ac tandem quatuor per കായ്, ut dictum est Cap. I, No. 3. Sic desinentes per മാങ്കൻി et per വിളങ്കൻി inter se aequales sunt. Ex പൊതുചീരി aequales censemuntur a മാ et വിളം. Quare eo loco ubi in uno versu strophae venit v. g. കരുവിളം, eodem loco in aliis potest venire കരു വിളം et കുവിളം, sed non തേമാ. Sic ubi venit പുണി മാ, ibi in aliis versibus potest venire പുണിമാ vel തേമാ; sed non alii pedes. At ubi venit v. g. തേമാങ്കായ്, in aliis possunt venire alii കായ്; quia, ut diximus, pedes desinentes per കായ്, omnes sunt sibi aequales. Unde etiam, si pedes hoc modo varientur, carmen tamen dicetur habere versus qualitate pedum aequales. Exemplum ex തേമ്പാവൻി:

വേനേർ - നിരുവിയമ് - വേചരിനേർ - വിരിന്തുന് - തിരിഞ്ഞുന് -
മധ്യരംശചവിയാ

അനേരോമുകിയപ്പേക്കുപ്പൈ - പുതട്ടിനാറ്റിയ - പേമ്പ്
വായാൻ.

കാനേർഡെന്തുന്തിയുന്തേന്തിലിനേർ - കമുനിൽസിവന്തനതാഴി
പ്രിഞ്ഞൻ.

ആനേരിൻമിമാബൊരുന്തക്കൈന്തനുന് - താങ്കുമ്പാൻരമുകവഴി
വാൻ.

Hoc vinctum in singulis versibus habet sex pedes
hoc ordine: മാ, വിളം, കായ്, മാ, വിളം, കായ്. De primo

pede, cum ibi veniat எதுகை, nulla est quæstio; semper debet esse idem pes. Quoad alios, secundus pes in quarto versu est கூவிளம், in aliis tribus கருவிளம்; tertius pes in primo et tertio versu est கூவிளங்காய். In secundo versu புளிமாங்காய் et in quarto கருவிளங்காய்; quartus pes in quarto versu est தெமா, in aliis tribus புளிமா; quintus pes in primo et tertio versu est கருவிளங்காய், in secundo தெமாங்காய், in tertio கூவிளங்காய். Licet autem ita varientur pedes, cum servatae sint regulæ modo traditae, ut veniat pro மா - மா, pro காய்காய், pro விளம் - விளம், non variatur sonus et versus dicuntur esse pedum numero et qualitate aequales. Si vero varietur hic ordo et pro மா veniat v. g. விளம், seu etiam pedes mutentur loco, ut iidem pedes veniam, sed non eodem ordine ac loco, fit விருத்தம் sono omnino diverso et dicitur வேறோசந்தம். Sic in poëmate ராமாயணம் 1200 strophae omnes sunt விருத்தம் et 87 சந்தம், i. e. diverso sono ac numero ac qualitate pedum diversi விருத்தம். Sic in தெம்பரவனி, ubi 3615 strophae; eo modo சந்தம் 90 inveniuntur, et in poëmatibus omnibus omnes விருத்தம், qui veniunt sub eodem வேறு, habent eundem சந்தம் seu sonum et si attente eos consideres, invenies omnino aequales et numero et qualitate modo dicta pedum. Quod si variata hac aequalitate variandus sit sonus, notatur வேறு. Qui autem aures ad musicos concentus faciles habent et quos audiunt modulos, concinne reddere possunt, has regulas scrupulosius observare non tenetur, præcipue in versu சந்தவிருத்தம் dicto, de quo infra. Attamen sic ad auriculam compacti versus, saepe asperi ac veluti claudicantur, decidunt, unde regulas quoque scire ac saepe observare opus est.

53. Quare carmen, quod sic quatuor versibus

omnino aequalibus procedit, est വിരുത്തമ്. Si autem singuli versus sint കുർണ്ണം, duorum pedum, dicitur വഞ്ചിത്തുന്നവിരുത്തമ്. Si ചിന്താ, trium pedum, dicitur വഞ്ചിവിരുത്തമ്. Si അണവാ, quatuor pedum, dicitur കണിവിരുത്തമ്. Si quatuor pedum, addito തനിച്ച ചൊല്ല singulis versibus, est വെരിവിരുത്തമ്. Si നെടിലാ, quinque pedum, കഴിത്തുന്നവിരുത്തമ്. Si കുമിനെടിലാ, sex pedum et ultra, est അസിരിയവിരുത്തമ്. Exempla:

കുർണ്ണം. വഞ്ചിമിരുമ്പാധ്യമലരക്കാക
കണ്ഠിമിരുന്കാവൻല്ലൂർ
പണ്ടിനിതാംപാവൈപ്പനിന്
തണ്ടിങ്ങരേപണ്ടരോ.

ചിന്താ. ആലൈവാധിന്കളൈമുത്തേനും
സോലൈവാധ്യക്കവകകനിത്തേനു
മാലൈവാധ്യപ്പുമലരക്ക്തേനുമ്
വേലൈവാധ്യമിപ്പപമീന്മേധ്യമ്.

അണവാ. തീയമുകത്തിനാങ്കിലാതില്ലൈച്ചെന്നുക്കുടാർ
കാധ്യമുകത്തിനുണ്ടിലൈക്കമുന്ദിത്തമേ
പാധ്യമുകത്തിനൈയിലൈയൻപുഭർജ്യ
വാധ്യമുകത്തരിധ്യതോരാഗുരുത്തമില്ലൈയാല്.

അണവാ. തുന്നിത്തൊങ്ങേധ്യത്രിന്ത്തുതുതിപ്പാർ -
തനിച്ചൊല്ല. ഒരുപാലാർ.
ചെന്നിതരാധ്യച്ചൈറ്റികൊണ്വാർ - ഒരുപാ
ലാർ
ഉൺനിക്കുഞ്ഞുവുണ്പുകമൂർപ്പാർ - ഒരുപാലാർ.
കണ്ണിത്തൊയുണ്കാവലില്ലവാമ്പാർ - ഒരുപാ
ലാർ. -

നെടിലാ. ഇൻമേധ്യൻബോരണ്റവർമാണ്വാരി തുവല്ലാർ
പൊഞ്ഞുരുണ്ടോപ്പുകലമെങ്കുമ്പുകുമ്പിന്നുക
ആഞ്ഞുമിന്നുങ്കാശാണികൊണ്മാമുടി
കൊണ്ടേ
മിൻഞുരുണ്ടുമ്പൊഞ്റുയിരിന്നുകാതെവഞ്ഞ
ടോ. -

கழிசெடிலடி : மணிபுரையரும்பிவான்மீன்வழிவொடுமலர்க்

6 pedum : துவெண்மூத்
தணிபுரைமணங்கொடேன்பெய்யழகலரன்

முவாழத்

துணிபுரைகீழ்வீழ்ந்தாயதூளினைக்கண்

இஞ்சென்மப்

பணிபுரைபணித்தயாமோபேர்க்கிலாவாழ்து
மென்யார்.-

7 pedum : தாமமேய்க்கிருண்டகுழவினர்மார்யற்றுளனக்
கியழுத்தணிவடமேற்

காமனேகளிப்புற்றுசலாடியகாலக்கசடறுமிவர்
வரக்கண்டு

வீமமேயுற்றுநடுக்கொவெழுவிலீழ்ந்துளத்தழற்
றழலாறித்

தாமமேயளியோற்குளிரவுட்களித்துத்தயவொ
துதிதறப்புகழ்ந்தார்.-

8 pedum : கனிமாலைசினையேந்தத்திக்கேதேனேந்துங்
காவனலூராவலஸ்ராந்தனுகிப்போற்றும்
பனிமாலையேந்திரவிக்கதிர்செய்மாலை
பற்றினடாள்பற்றினர்வாழ்நாளிற்றுகத்
துனிமாலைதோன்றியுபிரக்கங்கிமாலை
தோன்றுமுன்றுதிமாலைகாண்டுபைம்பொன்
னனிமாலைத்திருக்கோயிலிடத்தாள்தேவ
ங்கைதிருவங்கைதருமாலைசூரை.-

Et sic de caeteris, licet excedere octo pedes in poë-
mate non laudatur.

54. சந்தவிருத்தம், quod et வண்ணவிருத்தம் seu
கழிப்புவிருத்தம் dicitur. In hac specie non considerantur pedes modo ante dicto No. 52, sed considerantur vel literae omnes vel saltem அசை, ita ut eodem ordine in omnibus ejusdem strophae versibus eodem loco veniant iidem அசை seu, quod melius, eaedem breves, longae, et consonantes et si non eaedem, saltem ejusdem classis asperae ; tenues et mediae.

Ultima tamen syllaba cuiuslibet versus non adeo curatur, ut aliquando non possit mutari seu variari. Exemplum ex തേമ്പാവൻ:

അമ്മിലമുവരൈത്തശാപവിനുമുകിലാവില്ലപനിത്തപാണ്മമൈ
യൊടി

മിച്ചിലമുമരൈത്തവാണമിനുന്നുഹനിരവിരയെതിരത്തഥാണി
മുരിതരപ്

പമ്മിലമുവരൈത്തവാണിവധിവധിപുണബേജവിരത്തമോടവിനു
വരുന്ന്

കസ്മിലമുവരൈത്തവാറിഡേണവിഞ്ഞെതാമുരൈയുരപ്പനാണി
ഞബാദ്ദോ.-

Hic in fine secundi et tertii versus est consonans, ibi aspera, hic tenuis, et non in primo; in fine autem quarti versus est longa et in aliis syllaba brevis. Sed in fine totius stropheae hoc ad elegantiam admittitur. Exemplum pro അക്ഷാക്ഷംതവിനുത്തമുണ്ട് എന്നും തേമ്പാവൻ:

വരായീരപുണലേമമൈയീരവരായേ

വിരായീരമരുവിനിച്ചുന്തടക്കേ.

കരായീരമലർത്തെരാടൈകുമ്പെബാധിലേ

യുരായീരുമിരിഞ്ഞുപിനുംനുണിയേ.

Hic, ut patet, servatur ordo omnium അക്ഷാക്ഷംതവിനുത്തമുണ്ട് et semper, ubi semel est സിന്താ, venit സിന്താ et ubi സേര്, semper venit സേര്, licet literae varient.

55. Praeter has species carminis വിനുത്തമുണ്ട്, quae ab omnibus ubique usurpantur, apud eximum poëtam in suo സിന്താമണി invenitur alia species, quae habet quatuor versus numero pedum aequales, sed non qualitate, ut dictum est requiri No. 52. Sed constanter habent connexionem pedum വെങ്ങ്ഠിാ dictam, unde illi convenit ചെസ്പഡോക്ഷ, i. e. hoc carmen canendum est sono വെങ്ങ്പാ proprio. Sic സിന്താമണി:

വീക്കോത - വെങ്ങ്ണാൻ - വിരൈത്തുമ്പുമ് - പുമ്പീണ്ടിത്
തേനക്കോതെ - മുക്കുടൈ - ത്തേവർ - പെരുമാനേ

தேவர் - பெருமானை - த்தேனூர் - மலர்சிதமி
நாவி - னவிற்ரூதார் - வீட்டுலக - நண்ணுரே.-

Sic ex தேம்பாவணி:

பாற்கடலென் - ஊள்ளப் - பதும - மலராரும்ப
நாற்கடலே - யீங்குதித்தாய் - நுன்மலர்க்கண் - முத்தரும்ப
நுன்மலர்க்கண் - முத்தரும்ப - நோய்செய் - வினைசெய்தேன்
என்மலர்க்கண் - முத்தரும்ப - வின்று - வின் - தீர்த்தால்.

Praeterea in celebri poëmate பாரதம் dicto in tertia pugna versu 56 venit விருத்தம் habens quatuor versus quatuor pedum. Sed ex his bini ac bini habent diversum ஏதுகை, quod est அடியெதுகை et பொழிப் பெதுகை scilic. si venit in principio et in medio versus. Vide, quae diximus No. 14. Sic:

அற்பலரு - மத்திரதர் - விற்பலவு - னாக்கியெதிர்
சொற்பொலிவ - யப்பசழி - சிற்சிலதொ - டுத்தன்காற்
பெய்க்கையை - டங்கவிவ - னெய்க்கைனவி - லக்கிடவு
மொய்க்கையை - னந்தமிவன் - மெம்ப்கையை - வுந்தினனே.

Hae sunt omnes species carminum primae et subalternae No. 17; quae autem revera carmina non sunt, nec metri leges servant, sed ita compacta sunt, ut sono carmini consonent, ut est libellus கொன்றைவேந் தன் dictus et அன்னையும் பிதாவும் etc., quae primo a pueris in scholis discuntur, omnia communi vocabulo கத்தியம் dicuntur, sicuti versus omnes Grandonice uno nomine vocantur பத்தியம்.

CAPUT IV.

56. Hic loquendum de diversitate ac proprietate carminum, ut sunt apud nos ode, elegia, satyra, epigramma etc., de quo fuse agitur in libro பாட்டுயல்

dicto. Hoc eodem nomine tres auctores de hac re agentes vidi ; unus വെണ്പാ utitur, alter വിരുത്തമ്, tertius കവിത്തുരൈ, et omnes fere idem om̄hino prae-cipiunt. Ibi, ut inferius videre est, satis inepte vana ac inutilia plura adstruunt, quae revera majoris no-tae poëtae despiciunt, sed scolorum gratia hic omit-tete non censui.

§ 1.

PRIMA CARMINUM DIVISIO.

57. In quatuor species veluti universales car-mina dividunt, quas vocant മുത്തകക്കെസ്യുൾ, കുണക്ക ചെസ്യുൾ, തൊക്കെക്കിലൈക്കെസ്യുൾ, തൊട്ടർക്കിലൈക്കെസ്യുൾ. Hic ചെസ്യുൾ idem est, ac പാട്ട. Ex his 1. മുത്തകക്കെസ്യുൾ dicitur, quod una stropha completur totum carmen, ut apud nos epigramma. Exemplum വെണ്പാ :

നൂറുമേനല്ലമൈച്ചരാധ്നാർപ്പണൈയാധ്ത
താനമ്പിരുതാധ്തവമരങ്ങുപ്പാണന്നിയാധക
കാവലൂർത്താധകകണ്ണനുട്കുടൈക്കിമ്മക്കൻിമൈയേ
ധാവലൂർന്താനുമരസ.

2. കുണക്കെസ്യുൾ dicitur, quando nulla stropha per se sola, sed duae vel tres juncte habent sensum compleatum. Exemplum :

1. കോതൊழിമെധ്യമരൈക്കുൺരുങ്കുവെലാന്
ദിതൊഴിത്രീത്തനഞ്ഞാതിയുന്നുസേര്പൊതുപ്
പാതൊഴിനാഭെംപപവൻസുണ്റുമുപ്
പോതൊഴിവാമ്മവുമംപുരബെംന്റുമുമ.-.
2. ആകകമേപ്പേണയിലീരഹത്തിന്മാലൈയ്
മുകകമേപുരവിയുമുലകതിരത്തിട
സോകകമേവേമുനോഴിപ്പേണയാഖവയും
താകകമേലതിരമുകിന്മുരജിന്റെയുമ.-.

3. மீயரிதுகித்கமீன்விரிபதாகையு
நோயரின்கியினுணித்தகோன்மையுங்
காயரிதிணைந்தழுவலையகன்னியாங்
தாயரிதீன்றகோன்றசாங்கமென்பவே.-

In his tribus strophis solum post tertiam plene intelligi potest, quid dicat poëta, unde est குளக்செய்யுள். 3. தொகைவிலைச்செய்யுள் dicitur compositum ex multis carminibus inter se nulla alia ratione conjunctis, quam ab auctore, quia unus est, sic திருவள்ளுவப்பயன்; vel ex unitate materiae, ut carmen dictum புறானாறு. Quare unitas materiae sumitur vel a loco, si omnia de uno loco dicta sint: sic கனவழிகாற்பது; vel a tempore: sic கார்நாற்பது; vel ab officio: sic liber dictus ஜங்கிணை. 4. தொடர்விலைச்செய்யுள் dicitur, quando plura carmina inter se connexa veniunt, quod fit vel ratione materiae, ut மாயணம், சிந்தாமணி, vel ratione analepsis, quando subsequens carmen incipit per vocem, qua desinit antecedens, et diximus hic No. 15 esse ஆந்தாதி. Sic procedit கலம்பகம்.

§ 2.

DE SECUNDA AC MULTIPLICI CARMINUM DIVISIONE.

58. Hoc ultimum genus carminum தொடர்விலை dictum quam plures admittit species, quas singillatim explicabo. 1. காப்பியம். Haec vox stricte convenit omnibus et singulis carminibus. Hinc தொற்காப்பியனர், poëta antiquus et பற்காப்பியனர், poëta exterus. Attamen antonomastice காப்பியம் vocant speciem quandam, in qua disseritur de அறம், பொருள், இன்பம், வீடு scil. de bono honesto, utili, delectabili et aeterno, ita tamen, ut non de omnibus simul, sed uno vel altero relicto. de caeteris fuse loquantur. Sic திருவள்ளுவன் வீடு, i. e. bono aeterno relicto, de aliis tribus fuse agit.

59. புராணம், carmen, in quo narrantur historiae, seu verius fabulae deorum, templorum, fluminum, montium. Celebres sunt பதினெண்புராணம்; omnes versu விருத்தம் dicto procedunt.

60. பெருங்காப்பியம் est apud Tamulenses prae-cipuum carmen, ut apud nos Heroicum. Pro quo requirunt 1. ut qui est in poëmate principalis heros, sit primae notae vir et omni exceptione major. 2. Par-tes hujus poëmatis sunt சிறப்பாயிரம், scil. invocatio dei et materiae propositio; subinde descriptio montis seu montium, fluminum, maris, provinciae, civitatis, sex anni tempestatum, de quibus Parte Tertia No. 4 diximus. Describere ortum solis ac lunae, referre herois sui connubium, in regem assumptionem; eum adducere per sylvas et hortos amoene ludentem et in aquis festive laetantem. Ejus filiorum propago, ejus scientia, bella et victoriae, quae iniit consilia, quas misit seu recepit legationes, narrantur. Quae omnia promiscue venire possunt, prout exiget poëmatis ordo et aliquae etiam ex his partibus omitti possunt. 3. Haec omnia debent venire distincta per capita, quae vocantur படலம் vel சுருக்கம் et இலம்பகம், cum hac distinctione, si, quod uno capite proponitur agendum, in eodem omnino compleatur; illud caput vocatur இலம்பகம். Sic procedit poëma சிந்தாமணி dictum, in quo, cum ejus heros சீவகன் dictus octo ducat uxores, quodlibet connubium uno capite proponitur et conficitur. Si autem, quod poëta proponit, pluribus capitibus agat, quodlibet caput vocatur படலம் seu சுருக்கம். Sic in poëmate ராமாயணம் dicto connubium Ramanis incipit capite மதுலைகாணப்படலம் et non nisi post 13 ca-pita conficitur, unde illa capita vocantur படலம். 4. Haec autem omnia ea arte et stylo disponi ac dis-tribui debent, ut, qui legunt, ad amorem virtutis ac boni honesti, utilis, delectabilis et aeterni excitentur.

Haec praecipiunt antiqui Tamulici auctores. Quia autem versus specie haec scribi debeant, non praecipiunt, sed quae vidi hujusmodi poëmata, scripta sunt versu விருத்தம் dicto. Sic சிந்தாமணி, ராமாயணம், பாரதம், கெளைதம், தேம்பாவணி. Quidam poeta tamen புகழேஞ்சி dictus poëma confecit versu வெண்பா dicto.

61. பிள்ளைக்கவி vel பிள்ளைத்தமிழ். Hoc canitur ad laudem filiorum principum ac magnatum cum respectu ad aetatem trium mensium, 5, 7, 8, 11, 13, 15, 17, 19 et 21 mensium; potest etiam venire aetas quinque et septem annorum. Decem requirit partes, ex quibus septem communes sunt pueris et puellis, tres ultimae pueris diversae ac puellis aliae veniunt. Quare 1. காபடி, quo numen precamur, ut puerum vel puellam cum parentibus ejus ac consanguineis a morte omnique alio infortunio incolumes servet. 2. செங்கிரை, blanditiae, quibus pueris blitum rubrum ostendimus ad jocum. 3. தால் seu தாலாட்டு, cantus scil., quo infantibus conciliatur somnus. 4. சப்பா ணி, i. e. claudus, quo, scil. cum pueris jocamur, quasi claudus sit, cum adhuc pedibus sistere ac firma ponere vestigia nequeat. 5. முத்தம், quo ad oscula puer allicitur eumque tenerrime osculamur. 6. வா ராண், quo scil. jam vacillanti gressu incedere incipientem puerum blanditiis decussisque manibus, ut accedat, alliciendo vocamus. 7. அம்புழி, i. e. luna, quae nocte pueris ostenditur, ut lacteo illius fulgore allecti gaudeant. eamque, ut in sinum pueri adveniat, voce ac manu advocamus. Haec omnia pueris ac puellis communia sunt. Subinde pueris propria 8. சிறுபறை, parvum tympanum, scil. quod circumfert ac pulsat. 9. சிற்றல், arena ac luto eum domunculos construere. 10. சிறுதேர், parvum circumducere currum. Pro puellis autem 8. சமுங்கு seu அப்பேஷ சும், i. e. தீம்புனலாடல், immergendo se aquis ludere. 9. அம்

மாப்பு, ludus, quo plures in aëra pilas projiciunt, ita ut prae manibus semper duas habeant, caetera ascendant descendantque per aëra nullaque humi decidat.
 10. ஊசல், ludus, quo e fune se librant. Haec autem decem hujus carminis membra quaelibet ex strophis versus விருத்தம் dicti, quae sono சந்தம் diversae ad libitum sint, constare debent.

62. கலம்பகம், i. e. miscellanea est carmen satis difficile ac proinde laudatum. Hoc primo octodecim numerat membra seu partes scil. 1. பும், i. e. humeri, pro quo laudatur poëmatis heros a brachii fortitudine in bello etc. Cum autem ego de Beatisima Virgine hujusmodi carmen canere voluerim, nec hoc modo fortitudinem in bello etc. laudare in muliere conveniat, ejus sanctissimi Filii fortitudinem ac prodigia exposui, quod semper reddit in honorem Matris. 2. கைக்கிளை, i. e. amor non reciprocus, quo ille a puellis amatur. 3. தவம், ejus poenitens et aspera vita. 4. காலம், tempus. 5. வண்டு, scarabaeorum speciem anhelantium flores. 6. அம்மானை, versu speciali modo connexo per aequivoca verba dicta retere, quae sibi contradicere videantur, unde imitatur pilam, quae in ludo அம்மானை dicto it redditque, ascendit descenditque. 7. காற்று, ventus et plerumque தென்றல், de quo loquuntur, ut de nostro Zephyro. 8. பாணன், cum alloquuntur, ut de carminis heroë canat. 9. குழம், quo inducunt hariolum குறவன் vel ejus uxorem குறத்தி, qui ad laudem herois sui futura praedicant. 10. சித்திரங்கள், speciales ac diversae quaedam versuum elegantiae. 11. குளிர், frigus. 12. தழை, frondes. 13. சம்பிரதம், opus mirabile, ut ejus, qui ex ferro vel cupro aurum et argentum se formare dictitat. 14. மறம், quo inducuntur homines rustici ac bello fortés, ut மறவர். 15. தாது, legatio, qua heros functus est vel quam ipse seu misit seu

accepit. 16. ஊசல், ludus, quo se e fune penduli vibrantur. 17. மதங்கு, puella, sedecim annorum ejus laudes canens vel eum ad amorem alliciens. 18. மடக்கு, figura rhetorica, de qua dicemus parte sequenti No. 12. Ut autem haec omnia bene intelligantur, auctorum exempla attente legenda sunt, ubi haec omnia suo nomine notantur. Ad memoriae facilitatem regula sit:

அகவல்... கலம்பகத்துட்புயங்கைக்கிளைதவமே
காலம்வண்டம்மாளைகாற்றுப்பானன்
குறஞ்சித்திரங்கள்கு ஸிர்தழைசம்பிரத
மறந்து தூதாசல்மதங்கு மடக்கென.
விரவிழுவாறு வெண்டுமுறப்பாம்.

Haec autem octodecim membra non hoc ordine, sed promiscue ad libitum scribentis venire possunt. 2. Quoad versuum species primo loco venire debet ஒரு போகு seu மயங்கிசைக்கொச்சகக்கவிப்பா, de quo diximus hic No. 37 in fine. Post hoc venire debet primum வெண்பா, subinde primum கவித்துறை. Post haec indiscriminatim ad libitum venire debent omnia versuum genera et eorum subalternae species de quibus primo diximus esse simul 17. — 3. Quaelibet strophea debet per se separatim posse consistere; connectuntur autem per அந்தாதி una scil. strophea incipit per vocem vel saltem syllabam, qua desinit praecedens, et ultima desinit, unde incoepit prima; quo fit, ut una strophea evelli non possit, tanquam inter se connexis annulis torques. Hinc fit, ut nunquam duae stropheae eadem voce incipere possint. 4. Mensura hujus carminis est, quoad coelestia, Deum scil. sanctos etc. centum stropheae. Quoad religiosos viros ac brachmanes 95; quoad reges 90; quoad primarios ejus ministros et excereitus generales 70; quoad mercatores tertiae tribus homines வணக்கர் dictos 50; quoad caeteros 30.

63. பரணி dictum carmen satis ineptis regulis procedit. Si quidem 1. canitur ad honorem ejus tantum, qui mille in bello occidit inimicorum elephantes (qualis nullus inveniri poterit). 2. Ejus partes sunt a) கடவுள் வாழ்த்து. Laudatio et invocatio Dei. b) கூடைத்திறப்பு, ubi fingunt taberna clausas mulieres se deprecari, ut aperiant, ibique satis immodeste loquuntur. c) பாலின்ஸம் describitur hoc solum aridum, de quo Pars tertia No. 15. d) Describunt templum deae காளி dictae, quae praecipuo cultu ibi colitur. e) Introducunt hanc deam சாளி cum suis diabolis colloquentem ac carminis heroëm de eximia in bello fortitudine laudantem, gaudentibus omnibus, quod ejus manu innumerabilia decident cadavera, quibus opulente ipsi vesci possint. f) Tandem hac occasione belli artes exponunt et ad proelia viriliter animos excitant. g) Hoc carmen procedit stropha duorum versuum பஃபூற்றுடை, qui versus inter se bini ac bini aequales sint et quatuor saltem pedes quilibet numeret; possunt autem venire 5, 6, 7 etc. pedes.

64. உலர் dictum carmen valde usitatum. 1. Herodem suum laudat தசாங்கம், i. e. decem partibus, quae sunt: மலை, யாறு, நாடு, ஊர், மாலை, குதிரை, யானை, கொடி, முரசு, செங்கோல், quae partes singulae fuse magna laude axtolluntur. 2. Tanquam alia septem membra addit; siquidem inducit eum super elephantem festive prodeuntem, quem admiratae laudant septem பருவப்பெண், i. e. septem aetatum mulieres. 1. பேத, septem annorum puella; 2. பெறும்பை, undecim annorum; 3. மக்ஞக, tredecim annorum; 4. மடங்தை, undeviginti annorum; 5. அரிவை, viginti quinque annorum; 6. தெரிவை, unius et triginta annorum; 7. tandem பேரினம்பெண், quadraginta annorum mulier. 8. Haec omnia procedunt metro கவிவெண்பா dicto, de quo hic No. 38 sine termino ac mensura.

65. மடல் dictum carmen eodem ac உலை metro, eadem membra habet. Differentia est, quod 1. puellae heroem videntes, erga eum nimio amore exardescunt. 2. Quod hoc carmen integrum sub uno ஏதுகை venire debet, quae consonantia a nomine heroes sumenda est

66. அங்கமாலை dictum carmen procedit metro vel கலிவண்பா (hic No. 38) vel metro வெனிஷ்நகதம் (No. 53). In hoc carmine laudanda sunt singula omnino membra corporis ejus, quem laudare volumus, unde sumpsit nomen ab அங்கம், membra corporis, quod si procedatnr a calce ad caput, dicitur பாதாகி சேசம். Si e contra a capite ad pedem, கேசாதிபாதம், quia சேசம் sunt capilli capititis.

67. சின்னப்பு dicto carmine laudantur தசாங்கம், de quibus supra No. 64, quod fit versu கேரிசை வண்பா, de quo hic No. 20. Possunt autem decem illae partes succincte per decem வெண்பா explicari, vel etiam diffuse exponi per வெண்பா 30, 50, 70, 90 et 100 ad libitum poetae.

68. ஒருபாவொருபது, de quacumque re canere decem வெண்பா vel கலித்துறை vel ஆசிரியப்பா dicitur ஒருபாவொருபது.

69. இருபாவிருபது dicitur, quando canimus de quacunque re mixtim decem வெண்பா et decem அகல்ல, viginti scil. strophas.

70. ஆற்றுப்படை, i. e occursus in via ex ஆறு via et படை a படுகிறது. Hoc carmen fit versu ஆசிரியப்பா dicto, fingendo ei, quem laudare volumus, occurrere poetas, cantores, saltatores et belligeros, vel omnes simul vel aliquos ex his, eumque laudibus attollere.

71. வருக்கமாலை constat octo ஆகவல், ex quibus singuli incipient per unam ex literis initialibus, quae vocantur வருக்க எழுத்து, scil. அ cum caeteris vocalibus ஏ, ச, த, ந, ப, ம, வ; praeterea ஏ et உ possunt quidem esse initiales, sed cum raro sic incipient voices Tamulicae, hic rejiciuntur. Adverte, quod per ஏ etc. intelligitur ஏ, இ, கி, கு etc. et sic de caeteris.

72. Sub nomine மாலை triplex carmen venit. Omnia pluribus versibus நேரிசையாசிரியப்பா vel ஆகவல் dictis (hic No. 26). Quare 1. si alicujus militum turmas, பறி, கரி, தேர், பதாதி, equos, elephantes, currus et pedites laudemus, est தாணமாலை. 2. Si laudemus animum ac artem, qua quis hostes invadit et proeliatur, est வஞ்சிமாலை, 3. Tandem, si eodem·pariter modo laudemus partam de conflicto hoste victoriam, dicitur வாகைமாலை.

73. Si versu வஞ்சி� dicto, de quo No. 41 laudentur nobiles mulieres, est புகழ்ச்சிமாலை. Si eodem modo viros eodemque metro, dicitur நாமமாலை.

74. செருக்களவஞ்சி, quia செருக்களம் est campus pugnae, sic vocatur carmen, quod per plures versus வஞ்சி� dictos, pugnam describit.

75. வரலாற்றுவஞ்சி est carmen, quo versu வஞ்சி dicto quatuor bona: honestum, utile, delectabile et aeternum, quae ஆறம், பொருள், இனபம், வீடு dicuntur, adquirendi viam describit; ex வரல் அ வருகிறது et ஆறு via.

76. நான்மணிமாலை. Sic vocatur carmen constans ex quadraginta ஆசிரியவிருக்தம், qui versus procedit per கழிவெட்டலடி (hic No. 53).

77. விருத்தம்விலக்கனம். In hoc carmine ejus, quem laudare volumus, extollere debemus குடை, ஊர், நாடு, செங்கோல், யரி, கரி, வில், வாள், வேல், i. e. umbrellam, qua protegit subditos, urbem, provinciam, sceptrum, equum, elephantem, arcum, ensem et jaculum: novem membra, ex quibus unumquodque seorsim per decem ac decem ஆசிரியவிருத்தம் expōnendum est et proprium nomen praefigendum. Sic குடைவிருத்தம், ஊர்விருத்தம் etc.

78. அட்டமங்கலம். Hoc carmen procedit versu ஆசிரியவிருத்தம் et petit, ut in singulis precemur deum, ut incolumem servet, bonis augeat. ac dignitate extollat eum, quem laudare volumus. Si autem veniant versus octo, dicitur அட்டமங்கலம், si novem, நவமணிமாலை.

79. பலசங்தமாலை constat centum ஆசிரியவிருத்தம், de quacunque re ad libitum, ita ut singulis decem mutetur சந்தம் seu sonus. Vide No. 52.

80. ஊசல். Pro numero consanguineorum ejus, quem laudamus, canere in eorum laudem versus ஆசிரியவிருத்தம் vel கலித்தாழிசை, ibique elegans erit அராகம் seu வண்ணகம், de quo hic No. 31.

81. கோவை constat 400 versuum கலித்துறை et agitur de அகப்பொருள், de quo vide Pars Tertia No. 1.

82. இரட்டைமாலை constat decem வெண்பா, subinde decem கலித்துறை, de quacunque re ad libitum.

83. மணிமாலை constat viginti வெண்பா et quadraginta கலித்துறை, promiscue junctis, de quacunque re ad libitum.

84. പൻമൺമാലി വരുത്തിയെല്ലാം കണക്കാക്കുന്നതിൽ (hic No. 62), ഒഴിവു ചെയ്യപ്പെട്ട് അംഗങ്ങൾ എഞ്ചല്. Veniunt autem versibus വെണ്ണപാ, അകവല്, കഴിത്തുനേരം ad numerum centum versuum, qui അന്താടി, ut ibi diximus, procedunt.

85. മുമ്മൺക്കോളു, connexione അന്താടി dicta, വരുത്തിയെല്ലാം കണക്കാക്കുന്നതിൽ (hic No. 62), ഒഴിവു ചെയ്യപ്പെട്ട് അംഗങ്ങൾ എഞ്ചല്. Veniunt autem versibus hoc ordine: അകവല്, വെണ്ണപാ, കഴിത്തുനേരം; quod si, variato tantum hoc ordine, veniant വെണ്ണപാ, കഴിത്തുനേരം, അകവല്, est മുമ്മൺമാലി.

86. ഇണ്ണമൺമാലി വരുത്തിയെല്ലാം കണക്കാക്കുന്നതിൽ (hic No. 62), ഒഴിവു ചെയ്യപ്പെട്ട് അംഗങ്ങൾ എഞ്ചല്, കഴിത്തുനേരം, ആസിരിയപ്പാ, ആസിരിയവിരുത്തം, et hoc ordine veniant usque ad finem. Si autem non ita permixti, sed quini ac quini iidem versus veniant, dicitur അലങ്കാരപഞ്ചകമ്.

87. Tandem ad libitum nomen carminum institui potest, vel a qualitate versus, ut വെണ്ണപാമാലി, ആസിരിയമാലി, vel a materia, de qua agitur. Sic qui agit de sex anni temporibus, liber instituit പരുവമാലി. Qui de primo exercitus agmine, കൊച്ചപ്പെട്ടെ സേ കാർdicto, librum nominavit കാരകമാലി. Sic carmen, in quo laudatur beatissima Virgo a luna, quam pedibus calcat, dicitur താളകമാലി etc. Vel tandem a numero versuum ; sic liber, ubi veniunt quadraginta bona, quae acquiramus et quadraginta mala, quae vitemus, dicitur ഇൻഡിനാർപ്പതു, ഇൻഡിനാർപ്പതു. Hoc modo ex qualibet alia causa carmen nominare possumus.

88. Nihil adhuc dixi de വണ്ണം, nec de ചിന്ത, quia in Tamulica poësi inter carmina non numerantur. Ut tamen hujus temporis versificatoribus inseriam, utrumque paucis exponam. Ac 1, വണ്ണം est carmen constans octo partibus കാലി dictis. Ex his prima, tertia, quinta, septima debent venire sub uno

எதுகை. Secunda autem, quarta, sexta, octava debent correspondere sibi praecedenti per மோன். Quaelibet ex his partibus tria numerant membra omnino aequalia, modo quo diximus hic No. 54 de சந்தவிருத்தம். Hic tamen ne ultima quidem syllaba cuiuslibet partis variari potest, quod servatur in octo omnino partibus, quae omnes non solum respectu sui ipsius, sed etiam respectu unius ad alias debent esse sic omnino aequales. Si quidem prima pars cum sexta, septima cum octava, sunt veluti quatuor versus unius strophae, unde inter se habere debent eandem omnino correspondentiam. Quaelibet ex his partibus incedit duplici ac triplici gradu, quod constans est in omnibus. Post quamlibet partem venit quaedam veluti cadentia, quae brevis esse debet trium vel quatuor pedum. Octo autem istae cadentiae debent inter se convenire per எதுகை et மோன், ut ante dictum est de octo partibus; எதுகை tamen postest esse ab eis diversum. Praeterea hae cadentiae ita compactae esse debent, ut etiam separatae ab eo carmine et seorsim inter se unitae notionem perfectam habeant. Tandem ex dictis octo partibus in prima venit invocatio cum divina laude; in secunda laudatur regnum, provincia et civitas ejus, quem laudare intendimus; in tertia ejusdem laudes ac gesta narramus. In quarta venit ejus nomen et parentum ac consanguineorum laudes. In quinta autem, sexta, septima et octava loquuntur de mulieribus respectu ad eum, quem laudant. Ubi ethnici plerumque impudenti venere foedantur et mulierum pudorem omnino conculcant, quasi ipsae, viso eo viro, insano amore captae mentem ac verecundiam se posuerint. Vide exempla, quae passim exstant.

89. சிங்க, quod non பாட்டு, sed கால்பாட்டு dicunt, quarta scil. pars carminis. Habet 1, intercalare

பல்லவம் dictum valde breve. Subinde அனுபல்லவம், quasi additum intercalari et est pars, respectu sequentis, parva. Sequuntur tres partes majores inter se omnino aequales, quae etiam plures esse possunt et ut patum vocantur. Port அனுபல்லவம் et post quodlibet patum repetitur பல்லவம் ; et ea sic ordinata esse debent, ut quaelibet cum intercalari conveniat sensu. Quodlibet பதம் plerumque habet quatuor veluti versus, aliquando etiam plures, in quibus fere semper venit இயை சூரியன் consonantia in fine, ut in nostro versu vulgari. Praeterea plerumque பல்லவம் cum அனுபல்லவம் correspondet per ஏதுகை vel per மோனை. Pariter tria பதம், vel veniunt sub uno ஏதுகை, vel, et frequentius, quodlibet பதம் cum suis quatuor versibus habet speciale ஏதுகை. De hac autem cantilena verificatur, quod dicunt; வாச்சிக்கைந்தது பாட்டுக் கிளையும், i. e. quod ori consonat, consonat et metro, unde ad regulam aurium metiuntur, nec poéticas, sed harmonicas leges in hoc carmine sequuntur, quod propterea poëtæ omnino despiciunt.

90. அம்மான் pariter inter carmina non numerant, nec de eo regulas tradunt, quia nimio triviali procedit sermone ac vulgari conceptu, nec figuris, descriptionibus, digressionibus alioque ornatu decoratur. Inservit ad narrandas deorum ac heroum vitas ac vulgo proponendas. Constat quatuor pedum versibus ac pedes fere semper sunt வெண்டிகள் ; possunt aliquando venire இயற்சிகள். Consonantiam வெண்டிகள் dictam constanter observant in quolibet versu, non autem ab uno versu ad alium. Siquidem licet unus versus desinat per காடி, potest subsequens incipere etiam per சிரை ex இயற்சிகள். Raro ac vix veniunt கருவிளங்கள், காவிளங்கள். Praeterea versus bini ac bini veniunt sub uno ஏதுகை et sic usque ad finem proceditur. Potest tamen அம்மான் dividi per capita et

singuli praeferre 3, 1, 4 விருத்தம், quibus argumentum proponatur eorum, quae eo capite agenda sunt. Hujus exempla passim inveniri possunt.

§ 3.

DE REGULIS OMNI CARMINUM GENERI COMMUNIBUS: AC 1. DE CONSONANTIA PRIMAE VOCIS.

91. Hic plura referam, quae certe exsucca et inepta omnino sunt. Sed meum est hic non antiquos Tamulenses arguere et emendare, sed eorum praecepta, qualiacunque sint, hac clavi aperire ac studiosis exponere. Quare hic referam 1. consonantias, quas in prima voce, qua carmen incipit, requirunt, easque communis nomine முதன்மொழிப்பொருத்தம் vocant. Sunt autem hae decem மங்கலம், சொல், எழுத்து, தானம், பால், உணவு, சாதி, நாள், கதி, கணம், quas seorsim explicabo.

92. மங்கலப்பொருத்தம். Omne carmen incipit ஓ கடவுள்வாழ்த்து, scil. a laude et invocatione dei, quae etiam மங்கலம் dicitur, eaque debet incipere per unam ex sequentibus 24 vocibus, seu earum synonymis, quas hic referam ordine alphabeti Tamulici:

அழுது, அலர், ஆரணம், எழுத்து, கங்கை, கடல், கரி, கார், சீர், சூரியன், சொல், திங்கள், திரு, தேர், நிலம், நீர், பரி, பார், புகழ், புயல், பொன், மணி, மலை, வயல். Ad subsidium memoriae hoc uno விருத்தம் dabo.

கார்கடல்கரிபரிகங்கையாரணஞ்
சீர்புசம்பொன்றிருகிங்கள்குரியன்
நீர்வயலமணிபுயல்நிலம்சொல்பார்மலை
தேரெழுத்தமுதலர்சேருமங்கலம்.

Haec autem verba seu eorum synonyma venire possunt, sic pro கார் dici potest முகில, மழை, குயிள், செல், கணம், மஞ்சு, மேகம். Sic கம்பன் incipit ராமாயணம்:

ഉലകമ് യാത്വയും താളിൾ വാക്കുളു, ubi ഉലകമ് est idem ac പാർ. തിരുവാൻനുവൻ incipit: അരമുതലബെഫുത തെല്ലാമാതി, ubi അകരമ് servit pro എഫുത്തു et sic de caeteris. Insuper non est necesse, ut hujus modi vox sit physice prima, sed tantum, ut ita dicam, moraliter, licet antecedant adjectiva et alia ipsi adjacentia. Sic നൺതുരാൾ incipit: മലര്ത്തിലൈലകമ് id est അകന്ത ഉലകമ്. Sic ചിന്താമനി: മുവാമുതലാവുലകമൊ രുമുഞ്ഞരുമ്. Sic കാരിക്കൈ, ubi de poesi incipit കന്തമധി വിന്ധക്ടിമലര്, id est : പരിമണമലര്, quo non obstante ഉലകമ് et മലര് considerantur ut prima vox.

93. ചോർപ്പാരുത്തമ്. Haec consonantia requirit, ut, licet veniat una ex ante dictis vocibus, prima vox non sit nec adeo obscura, ut et doctis lateat, nec ita aequivoca, ut dubium causet; nec tandem in fine primi pedis ex concursu sequentis fiat obscura mutatio. Sic സീര്സ്കട്ടറവുലു വിസ്തരിച്ചിരുന്നു ചോർപ്പാരുത്തമ് reprobatur ex mutatione in fine primi pedis ex ഷട്ട് in ടെറ. Bene tamen inciperem dicendo, സീര്സ്മിസ്കട്ടറവുമ്, quia mutatione jam est in secundo pede. Sic ചീരരിമരുവൻ തിരുനിച്ചു ചോൾ വിസ്തരിച്ചിരുന്നു ചോർപ്പാരുത്തമ് reprobatur, quia hic അറി dubium est, an sit ചിങ്കമു വണ്ടു vel പണ്ടി vel കുരഞ്ഞു, quia haec omnia vocantur അറി et in silvis et arboretis discurrunt. Bene tamen inciperem: പുവരികുട്ടെതലിൽ പൊഴിക്കേണ പൊഴില്, quia tunc അറി jam contrahitur ad significantum വണ്ടു, cum hoc tantum sit illud അറി, quod flores rodet.

94. എഫുത്തുപ്പെരാരുത്തമ്. Hic praecipitur, ut primus pes, quo incipit carmen, numeret syllabas inaequales 3, 5, 7 et dicitur വയമിലു; non autem pares 2, 4, 6, quod dicitur സമമിലു. Attamen ചിന്താമനി auctor, qui certe Tamulensium poëtarum princeps dici potest, incipit മുവാ et ars poetica കാരിക്കൈ incipit കന്ത തമ per duas syllabas.

95. தானம்பொருத்தம். Hic தானம் est locus; quinque autem தானம் assignant vocalibus, vel veniant per se, vel unitae consonanti, hoc ordine; 1. அ, ஆ. 2. இ, ஏ, ஐ. 3. உ, ஔ. 4. எ, ஏ. 5. ஒ, ஓ. Subinde quinque assignant voces hoc ordine: பாலன், குமரன், இராசன், மூப்பு, மரணம். Ut autem hanc consonantiam observent, sumunt primam vocalem nominis proprii ejus, quem in eo carmine laudare intendunt, et ab hac in ordine vocalium incipiunt numerare பாலன், குமரன், etc. et si quando ordine pervenitur ad vocalem, per quam incipit carmen, veniat eo ordine vel பாலன் vel குமரன் vel இராசன், optimum dicunt. Si autem veniat மூப்பு vel மரணம், reprobant. Sic in carmine, ubi laudabitur v. g. சிபு ஸன். Si carmen incipiat per மொகைமலர் et cum incipiendo a secundo தானம், ubi est இ, numerando பாலன், குமரன் ad quintum தானம், ubi est ஒ, veniat மூப்பு, inde reprobaretur. Quare கம்பன் laudat இராமன் et prima vox carminis est உலகம், unde numerando ab இ. பாலன், in உ venit குமரன். Sic சிந்தா மணி, ubi heros est சீவகன் et prima vox மூவர். eodem modo venit குமரன். Sic in poëmate தேம்பாவணி dicto heros est வளன் et prima vox சிரிய et numerando ab அ ad ஏ venit குமரன். Pari modo si ibi sumatur உலகம், quae vox proprie ibi est மங்கலச்சொல், numerando ab அ ad உ venit இராசன்.

96. பாற்பொருத்தம். Hic பால் sumitur pro genere, uti dictum est P. II, Nr. 7. Dicunt autem literas breves esse அண்பால் generis masculini, et longas பெண்பால் generis feminini. Consonantes vero et ஆய்தம், quae in initio vocis venire nequeunt, dicunt esse அனி i. e. eunuchos. Alii dicunt vocales esse generis masculini et syllabas, i. e. vocales cum consonantibus unitas, esse generis feminini. Dicunt autem, ubi vir laudatur, incipiendum per lite-

ram generis masculini et feminam laudandam incipiendo per literam generis feminini. Non imputandum tamen errori, si haec conditio despiciatur.

97. உனுப்பொருத்தம். Ex his literis aliquot dicunt esse அழுதி, i. e. ambrosia, et sunt vocales அ, ஆ, உ, ஏ et consonantes க, ச, த, ன், ட, ம, வ. Alias dicunt esse நஞ்சு, venenum, scil, syllabas யா, யோ, ரா, ரோ, லா, லோ et consonantes வ, ர, ல. Item duo genera அளபெடை et மகரக்குறுக்கம் et ஆய்தம். Illis propterea, non his uti debemus in primo pede carminis et ubi laudamus தசாங்கம், de quo hic No. 64 et 67.

98. வருணப்பொருத்தம். Hic வருணம் est சாதி. Assignant autem vocales omnes, et ex consonantibus க, ன், ச, து, ட, னை primae சாதி, i. e. Brachmanibus ; த, ன், ட, ம, வ, ர secundae சாதி i. e. regibus; ல, வ, ற, ன் tertiae சாதி, i. e. mercatoribus et tandem மு, ன் quartae சாதி, caeteris குத்திரர் dictis, quo ordine licet uti etiam literis, ன், னு, ச் ச் dictis. Sic pro regibus ரா, ரோ et pro mercatoribus லா, லோ.

99. நாட்பொருத்தம். Hic nomine நாள் veniunt 27 constellaciones, quas Indi superstitiose in cursu lunae observant. Hic autem illas 27 constellaciones dividunt literis omnibus hoc modo. Vocalibus அ, ஆ, இ, ஈ dant காற்திகை ; உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ — குராடம் ; ஒ, ஓ, ஒள் — உத்திராடம். Ex consonantibus vero க, கா, கி, கீ — திருவோணம் ; கு, கூ — திருவாதிரை ; கெ, கே, கை — புனர்புசம் ; கொ, கேர, கெள் — புசம் ; ச, சா, சி, சீ — இரேபதி ; சு, சூ, செ, சே, சை — அசுவதி ; சொ, சோ, செள் — பரணி ; ஞ, ஞா, ஞே, ஞோ — அவுட்டம் ; த, தா — சோதி ; தி, தீ, து, தா, தெ, தே, தை — விசாகம் ; தொ, தேர, தெள்

— ചതുര്യമ் ; ന, നാ, നി, നു, നാ — അഞ്ചടമ് ; ദൗ, ദോ, ദൈ — കേട്ടൈ ; ഭോ, ഭോ, ഭേണ — പൂര്ണ്ടാളി ; പ, പാ, പി, പീ — ഉത്തിരമ് ; പു, പു — അത്തമ് ; പെ, പേ, പൊ, പോ, പേണ — ചിത്തിരൈ ; മ, മാ, മി, മീ, മു, മു — മകമ് ; മെ, മേ, മൈ — ആയിവിയമ് ; മോ, മോ, മേണ — പൂരമ് ; ധാ — ഉത്തിരട്ടാളി ; യു, യോ — മൂലമ് ; — വ, വാ, വി, വീ — ഉറ്റോക്കൻ ; വൈ, വേ, വൈ, വേണ — മിരുക്കിരിടമ്. His positis videntum, quae constellatio conveniat primae syllabae nominis proprii illius, quem in toto poëmate laudamus. Subinde videre, quaenam constellatio conveniat primae syllabae vocis മങ്കലശ്ചോൾ dictae, quam in initio carminis assumpsimus, et proprio constellationum ordine അക്ഷതി, പരഞ്ഞി, കാർത്തികൈ, quae suo ordine in vocabulario veniunt, numerare a constellatione nominis ad constellationem vocis pro മങ്കലശ്ചോൾ asumptae. Si e novem nihil supersit, unde sint novem vel duodeviginti vel viginti septem, est convenientia constellationis ; si autem, rejectis 9, supersint 2, 4, 6, 8, pariter convenit; non, si supersint 1, 3, 5, 7. Exemplo constabit regula. Nomen proprium ejus, qui laudatur in രാമാധനം est ഇരാമൻ ; cujus primae literae ഇ convenit constellatio കാർത്തികൈ. Item മങ്കലശ്ചോൾ ibi est : ഉല കമും et literae ഉ convenit constellatio പൂരാടമും, numerando autem suo ordine a കാർത്തികൈ ad പൂരാടമും invenio constellationes 18 ; erga habetur requisita convenientia. Sic തേമ്പാവൻ heros est വണൻ. Cujus primae syllabae ല convenit ഉറ്റോക്കൻ et മങ്കലശ്ചോൾ est ഉലകമും. Cujus primae literae ഉ convenit പൂരാടമും et numerando ab ഉറ്റോക്കൻ ad പൂരാടമും habeo constellationes 17, ex quibus rejectis novem remanent 8, quod est quaesita convenientia et sic de caeteris.

100. കഴിപ്പെബാഗ്രുത്തമ്. Quatuor കഴി agnoscunt : deorum, തേവരകളി; hominum, മക്കടകളി; animalium,

விலங்கின்கதி; inferorum, நரகர்கதி. Alludunt ad errorem Pythagorae de transmigratione animorum, quarum aliae dii efficiuntur, alii iterum in homines formantur, aliae fiunt bruta, aves etc , aliae ad inferos deturbantur, et hujusmodi metamorphosim vocant கதி, quare literas omnes in quatuor classes dividunt, quarum singulas singulis கதி attribuunt. Sic அ, இ, உ, ஏ, க, ச, ட, த, ப, novem, தேவர்கதி; ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஏ, ஞ, ண, ர, ம, novem, மக்கட்கதி; ஒ, ஓ, ய, ர, ல, மு, ற, septem, விலங்கின்கதி; ஐ, ஒள், வ, ள, quatuor, நரகர்கதி. Primae autem voci carminis conveniunt primae et secundae classes, nullatenus duae ultimae.

101. கணப்பொருத்தம். Hic கணம், Grandonice idem est, ac Tamulice சீர், i. e. pedes versus, de quibus hic No. 3. Si autem primus pes poëmatis sit ter சேர் - தேமாங்காய் - vocant இந்திரகணம்; si tres நிரை - கருவிளங்கனி - est நிலக்கணம்; si நிரை, சேர், சேர் - புளிமாங்காய் - est சந்திரக்கணம்; si சேர், நிரை, நிரை - கூவிங்கனி - dicitur சீர்க்கணம். Hae quatuor autem classes approbantur Praeterea si sit நிரை, நிரை, சேர் - கருவிளங்காய் - dicitur அந்தரகணம்; si சேர், நிரை, சேர் - கூவிங்காய், est சூரியகணம்; si சேர், சேர், நிரை - தேமாங்கனி - est வாயுக்கணம், si tandem sit நிரை, சேர், நிரை - புளிமாங்கனி, dicitur தீக்கணம். Hae autem quatuor classes reprobantur. Dicunt enim superstitiose, quod அந்தரகணம் vitam diminuit, சூரிபக்கணம் animali fortitudinem emollit, வாயுக்கணம் opes destruit, et தீக்கணம் infirmitates adducit. Quae omnia quam spernenda sint, patet. Praeterea haec regula est juxta Sanscritanas leges ; Tamulenses enim plerumque sua incipiunt carmina per இயற்சீர், qui omnes duo tantum அசை admittunt.

§ 4.

APPENDIX PRO QUOCUNQUE CARMINUM GENERE.

102. Magis autem jocosa, inepta ac nulli prorsus rationi innixa sunt, quae sequuntur. Quatuor praecipua sunt versuum genera: வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா. Quintum enim மருட்பா distincte non consideratur, quia ex primo et secundo genero compositum. Cuilibet autem ex his quatuor generibus sex proprietates assignant; seilicet: சாதி, நிலம், நிறம், நட்சத்திரம், இராசி, கிரகம். Quare 1. வெண்பா - சாதி: Brachmen; நிலம் - மூல்லை; நிறம் - albus; constellaciones 7 - காற்திகை, உரோகணி, மிருகசீரிடம், திருவாதிரை, புனர்பூசம், பூசம், ஆயிலியம்; signa Zodiaci இராசி 3. - cancer, scorpio, pisces; planetae, கிரகம் - luna, Jupiter. 2. ஆசிரியப்பா: சாதி - அரசர்சாதி; ager - குறிஞ்சிநிலம்; நிறம் - கருதினிறம் (ruber); constellaciones 7 - மகம், பூரம், உத்திரம், அத்தம், சித்திரை, சோதி, விசாகம்; signa Zodiaci இராசி - aries, leo, arcitenens; planetae: Sol et Mars. 3. கலிப்பா, tribus, வணிகர் சாதி; ager - மருத நிலம்; color - பொள்ளிறம் (flavus); constellaciones - அனுடம், கேட்டை, மூலம், பூராடம், உத்திராடம், திருவோணம்; signa Zodiaci - gemini, libra, amphora; planetae - Mercurius et Saturnus. 4. வஞ்சிப்பா: Tribus - குச்சிரர்சாதி; ager: நெய்தனிலம்; color - நீல நிறம்; constellaciones - அவுடடம், சுதையம், பூரட்டாதி - உத்திரட்டாதி, இரேவதி, அசபதி, பரஸி; signa Zodiaci - taurus, virgo, caper; planetae - Venus, caput et cauda scorpionis, quae uno nomine: பாம்பு vocant.

103. Tandem species poëtarum distingunt: ஆச, மாதுரம், சித்திரம், வித்தாம. Ex his, 1, ஆச, qui, ab alio datis materia, versus, specie, figura etc, ex improviso versus concinant ad libitum alterius. 2. மது

ஸ்ம், dicitur ille, cuius conceptus sublimis et voces propriae et elegantes, connexio versuum consona ac dulcis, tropi et figurae aptae ac continuae, sonus ac toni suaves sunt. Exemplum கலித்துறை:

கந்தாரம்பாடிக்களித் தவணை டாடியகாமுறைப்புஞ்
சந்தாரங்காமியகாவணல் லூரிடைதாங்கியவான்
இந்தாரம்புண்டதிருமெல்லடிதொழுமெவல்வயிரும்
வந்தாரக்காண்பலோவானலங்கொண்டாரணவயகமே.

3. சித்திரம். Ita proprie ac minute aliquid describere, ut, quae auribus percipimus, oculis ipsis videre, ac non carmen audire, sed சித்திரம். i. e. picturam aspicere videmur. Hoc dicitur சித்திரக்கல். Sic in poëmate நெகின்தம் dicto describitur cygnus dormiens. Sic விருத்தம்:

விழைவுறுபுலவியின்மெனிக்டோர் தாளினின்
மெழுறிகள் பொன்னிறபெருத்தங்கோட்டுபு
தமைவுறுசிறகரான் மூடித்தண்ணரு
வழிமலர்ச்சேக்கையினனந்தங்குமால்.

Praeterea கோழுத்திரி, aliaeque 20. versuum species
மிறைக்கவில் dictae, de quibus in fine troporum pauca
dicam, aliquibus சித்திரங்கவில் vocantur ; sed vix ullius
sunt momenti et verius puerorum jocus dicendae,
quam சித்திரங்கவில். Tandem vide Parte sequenti figu-
ram Rhetorices சித்திரம் dictam No. 57. 4, வித்தாரம்
dicuntur carmina, quae fusius extenduntur, ut quae
supra diximus காப்பியம், பரணி, உலா, மட்டல், கோவை.
Ex haec de Tamulensium poësi dicta sufficient.

FINIS PARTIS QUARTAE.

PARS QUINTA.

அனி SEU அலங்காரம். — DE TROPIS AC FIGURIS RHETORICAE.

1. De tropis ac figuris extat liber தண்டியலங்காரம் dictus, satis ingenioso, sed nimis recondito sermone conscriptus. Fateor tamen, me nonnulla addidisse et in pluribus ordinem mutasse, quod claritati magis conferre censui In duo capita dividam hanc partem : 1. de figuris verborum sen tropis, சொல்லணி dictis, 2. de sententiarum figuris, quae பொருள்ளணி vocantur.

CAPUT I. DE TROPIS SEU சொல்லணி.

2. சொல்லணி dicunt ipsi non solum rigorose tropos seu verborum figuras, sed etiam figuræ omnes, quæ uno constant verbo, ut infra videbimus. In quatuor autem classes tropos dividunt: 1. qui fiunt per translationem sensus - மற்றிலையணி - 2. qui per augmentum - விக்கணி - 3. qui per diminutionem - எடு சணி - 5. qui per similitudinem - ஒப்பணி. De singulis seorsim loquar.

§ 1.

மறிசிலையனி.

3 மறிசிலை est transmutatio, translatio; quod fit
 1. transferendo qualitates ac proprietates unius-rei
 ad aliam et dicitur குணமறிசிலை vel பண்புமறிசிலையலக்
 காரம்: est autem nostra metaphor. Sic pro மூல்லை
 மலர்க்கன் dicere மூல்லை நகைத்தன, quia மூல்லை est
 symbolum dentium. Sic pro குவளை மலர்வன - குவளை
 விழிப்பன, quia குவளை est symbolum. Sic சினத்திற்
 காய்ந்தான், அருடிஞ்சுமார்பன, இருடிஞ்சுக்கந்தல், ஒளிக்
 கையாலி ருளைத் துடைத்தபக்கோன். In his omnibus qua-
 litates ac proprietates unius rei ad aliam translata
 sunt per similitudinem, unde vocatur பண்புமறிசிலை,
 vel etiam சமாதி. 2. Quando sumitur pars pro toto vel
 totum pro parte, dicitur முதன்மறிசிலை: nostra scil.
 synecdoche, Sic பூசிதழ்சோலை, ubi umbra, quae est
 ab arbore, tribuitur flori ejus scil. parti. Sic நறும்
 பெராழில், ubi odorem emittere tribuitur toti arboreto,
 cum proprium sit florum, qui sunt ejus partes.
 3. காரணமறிசிலை, nostra metonymia, quando scilicet
 ponitur causa pro effectu vel e contra. Sic ஒளியெ
 டுங்கால், ubi ஒளி, effectus, sumitur pro sole, ejus
 causa. Sic ஏர் juga boum pro - terram arare - et ஏர்
 pro eam irrigare; causa pro effectu. Sic திருவள்ளு
 வன்குறள்: ஏரினுங்குமெருவிடுதலகட்டபின்னீரினுங்கு
 றதன்காப்பு. 4. குறிப்புமறிசிலை, nostra metalepsis, quan-
 do intendimus significare aliud ab eo, quod verba prae-
 se ferunt. Sic ut dicam: sex menses, dico அறுக்கங்
 கள், pro sex annis அறுபாயிர், ut, apud Virgilium:
 Post aliquot mea regna videns mirabor aristas. Sic
 poeta quidam, ut eum venisse ad occasum solis di-
 cat, habet.

கஞ்சமேசன் தெனக்கமழ்சதவடைப்பவும்
பஞ்சிறைக்கிளியோடுபறவையார்த்தொடிங்கவும்
பிரிகிபக்கன்றுணர்பேற்றபவங்தேங்கவும்
விரிகிலைத்தோளினுன்விரும்பிவங்தெய்தினுன்.

5. ஒழுக்கமறிந்லையலங்காரம், nostra hyperbole, quando incredibilia dicimus et contra communem morem aliquid exaggeramus. Sic முகிற்கை, அயிற்கண், வரைத்தோள். Sic satis audacter dixit in தேம்பாவணி, ubi adducit plorantem :

தெழுஞ்சைனவரம் பில்லவகிக்கிளைத்தோயழுஞ்சைநஞ்சாம்
அழுஞ்சைனபெருக்குங்கண்ணீரகல்கடல்வெள்ளமாற்று.

Et கம்பன் de Racxadi Taraguei proclante contra ராமன் sic :

சொல்லின்மாத்திரையிற்கட ஹர்ப்பதோர்
கல்வின்மாரியைக்கைவகுத்தாளது,

in quo satis nimii et audaces sunt Tamulenses poëtae.

4. Hic placet referre, quod ipsi பொருள்கோள் vocant et sunt octo, de quibus in fine agit liber நன்னால். Licet enim in uno vel altero non interveniat மறிகிலை, i. e. translatio vel mutatio, in aliis habetur. Quare 1. யாற்றுபுனர்பொருள்கோள், quasi unda fluvii; quia sicut in flumine nunquam undae retrocedunt nec una in aliam convertitur, sic quando ita disposita est stropha, ut quilibet versus completum habeat sensum, nec inter se respectum habeant, vocatur யாற்றுபுனல், qui modus revera nullam admittit mutationem seu translationem. Exemplum :

விலைப்பாளீர்கலங் துவிற்றலுங்குற்றம்
மலைப்பாரைப்பேணைப்பறுத்தலுங்குற்றம்
நிலைப்பாளாத்தூக்கிசெழுகிழ்தலுங்குற்றம்
தொலைப்பாலகுற்றமேயாம்.

5. மொழிமாற்றுப்பொருள்கோள். Quando intra unum strophae versum ita mutatur ac perturbatur ordo vocum, ut contrarium significare videantur et ad veram notionem voces transferenda sunt. Exemplum வென்பா:

கரையாடக்கண்டைகயத்தாடமஞ்சனஞ்ச
சரைரழவமமிமிதப்ப. வரையனைய
யானைஞ்சுநீத்துமுயற்குஞ்சிலையென்ப
கானகநாடன்சுனை

Dicendum erat கரையாடமஞ்சனஞ்ச - கயத்தாடக்கண்டை et sic de caeteris.

6. நிரனிறைப்பொருள்கோள். Quando plura nomina vel verba coacervantur, deinde vel eodem ordine vel ordine opposito addantur, quae iis convenient scil. incipiendo a primo ad ultimum vel ab ultimo ad primum. Exemplum :

நீருவரிபொனவரைகார்னேர்வெல்லுமெனகொமான்
கூருணர்வதின்டோளகொடை

Ubi propositis tribus similitudinibus, in fine eodem ordine veniunt, quae iis assimilantur. Econtra:

கார்ப்பைம்மும்பவகமழ்முல்லைழுத்தெழுங்த
வோர்கொடியைக்கண்டேனுளத்துவப்போர்ப்பும்மை
சாயங்துநுசப்பாடத்தான்சுமக்கும்பலவாய்கண்
ணேந்துநதல்குழலேயென்று

Hinc inverso ordine ab ultima similitudine incipendo நுசப்புக்குக்கொடிபல்லுக்குமூல்லை வாய்க்காம்பலகண் ஞுக்குமீன்துநுதற்குப்பிறைகுழற்குக்கார் correspondet.

7. சூட்டிவிற்பொருள்கோள், quando more arcus duo extrema in unum fune colligantur; sic in versu vel stropha primam et ultimam vocem ita disponamus, ut nisi translate illae duae voces uniantnr, explicari versus non possit. Exemplum வென்பா:

திறக்கிடுமின்மீன்முடியுஞ்செங்கதிரோண்றன்குட்டிறக்கிடுவில்லாடையெழிலுஞ்சிறங்கிடுமின்றண்ணூரமாய்மதியங்தாங்கடியும்பூண்டாளைக்கண்ணூரக்காணக்கதவு

Ubi ad notionem versus transferenda est ultima vox
ad primam. Sic கதவுக்கிறங்கிடுமென்.

8. தாப்பிகைப்பொருள்கோள், quando vox, quae in medio strophae est, transferenda sit in principium et finem ejusdem. Exemplum :

நோயிடுமென்றஞ்சிநுதல்வற்க்கீடியவையே
நோயிலதாஞ்செய்யாதகால்

Ibi தீபவெச்யுநாதகால்.

9. அனைமறிப்பரப்புப்பொருள்கோள், quando ultima vox stropheae pluribus in locis subintelligenda est. Exemplum - சிந்தாமணியிருத்தம்

தாழ்ந்தவுணர்வினராயத்தானுடைங்குதான் டேன்
மிததளர்வார்தாமுஞ்
சுழந்தவினையாக்கைக்கூடவிளிந்துதீரகிற்கூழல்
வார்தாமு
முழந்தபினிநலீயமுன் செய்தவினையென்றே
முனிவார்தாம்
வாழந்தபொழுதின்னேவானென்து நெறிமுன்னி
முயலாதாரோ.

Ibi முயலாதார் transferri et subintelligi debet ad quamlibet partem hujus stropheae. Haec figura vocatur etiam தீவகம், quod apud nos Zeugma. Quod si vox, quae sic transfertur, veniat in principio, est முதனிலைத்தீவகம்; si in medio, இடைநிலைத்தீவகம்; si tandem in fine, கடைநிலைத்தீவகம்.

10. கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோள். Quod de மொழிமாற்று No. 5. diximus, fieri intra terminum unius

versus, si fiat in duobus vel pluribus, ita ut vox ab uno versu ad aliud transferenda sit, ut significationem habeat, vocatur கொண்டுகூட்டு. Sic:

ஆவின்மேற்பாடுக்குவளைகு எத்தலரும்
வாலினெழியகுரங்கு

Hic குரங்கு ex secundo versu ad primum transferatur et fit ஆவின்மேற்பாடுக்குரங்கு.

11. அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோள் fit 1. quando non una vox, ut supra, sed unus integer அடி seu strophae versus huc illuc ad intelligentiam transferendus est. Sic வென்பா:

கற்றகழிநாலுங்கைக்கடாருற்றிறக்கும்
உற்றபொருஞுமொழிந்தகலு, நற்கருதி
யோதலும்போய்ப்பெற்றவொளிநீத்திகழ்வாகுங்
காதலுளத்தழன்றக்கால்.

Ubi hic ultimus versus transferendus est ad caeteros omnes. 2. Fit, quando unius strophae versus ita dispositi sunt, ut, licet inter se ordine quomodo cunque varientur, nec sensus nec sonus metri permutentur. De hoc diximus, ubi de அடிமறி மன்றலவாசிரியப்பா P. IV. No. 28. Hic afferam exemplum in versu ஈவிவிருக்தம்:

மீனேதவழ்வில்விரிமாழுதியாள்
பானேயுடையாய்ப்பணிவீசுடலாள்
பானேர்மதியம்பணிசூவதியாள்
தானேரிலவான்றலமாளரசாள்.

Quomodo cunque ordine varientur isti quatuor versus, semper idem eodemque sono significant.

§ 2.

சொன்மிக்கணி.

12. Nomine சொன்மிக்கணி veniunt tropi per augmentum, quando repetitur dictum, quod fit per மடக்கு, இசையந்தாதி, அடிக்கு. Quare I. மடக்கணி fit repetendo unam vocem vel in principio vel in medio vel in fine et hoc, interposita vel non alia dictione. Sic சீயே நீயே முன்காத்ததும் பின்காத்தது நானு நானுமே. Sic வெண்பா:

இனியாரெனத்தாங்கியென்றுயரைநீப்பார்.

இனியார்மறைநூலாலென்னைத்தெளிப்பார்

இனியாரென்னேய்க்கமுதூட்டுவாளென்றுய்

இனியாருன்னெல்லாலெனக்கு

விருத்தம்.

வளைவாய்க்காமெய்மறையெங்கும்வளர்காலம்

விரைவாய்ப்பைப்பழுவொத்தறமெல்லாம்விளோகாலங்

திரைவாயொவ்வாச்சிர்நலமுல்கித்தினோகாலம்

அளைவாய்த்திங்கள்தாங்கடிநாமேயணிகாலம்.

Hujusmodi autem repetitionis modus etiam in soluta oratione proprius et elegans est. Apud nostros rhetores dicitur epizeuxis et polilogia. Sic per epizeuxim Virg.: Ah Corydon, Corydon et per polilogiam idem: Arma viri, ferte arma etc.

13. இசையந்தாதி. Supra P. IV. No. 15. locuti sumus de அந்தாதித்தொடை, quod fieri diximus, quando incipit unus versus per vocem vel saltem syllabam, qua desinit praecedens. Hinc sine respectu ad versum vel etiam in soluta oratione, si per vocem, qua desinit una dictio, vel unum incisum, sequens incipiatur, etiam si casus et terminatio mutetur, dicitur இசையந்தாதி et apud nos polyptoton.

Sic exemplum in soluta oratione மாங்கர்க்கெல்லாக் கேழ்வியாலறிவு மறிவினும்கல்வியுங் கல்வியாற்புச்சும் புக்மாற்பெருமையும் விளைந்து வளருமன்றே etc.

14. அடிகணி fit, quando ad exprimendum vim doloris irae, amoris, odii, laetitiae coacervantur plura synonima, ut illud Ciceronis: abiit, excessit, evasit, erupit. Sic வெண்பா.

என்னுயிர்காத்துப்புரங்தாண்டவென்னிறவன் மன்னுயிர்பட்டிறந்துசாய்க்கொழிந்தான், பின்னுயிராய் பின்டென்னைக்காத்தோமபமேவிப்புரங்தவிப்ப யாண்டையும்யார்யாரெனக்கு.

§ 3.

சொல்லெலஞ்சனி.

15. சொல்லெலஞ்சனி vocantur tropi, qui fiunt per detractionem, quando omittitur nomen aut verbum etc, ubi tamen facile subintelligi potest. Decem hujus modi detractiones agnoscent Tamulenses, quas எச்சம் i. e. defectus vocant easque breviter hic referam. 1. பெய்யார்சனி, omission nominis. Sic குறள்.

கொன்றனன்வின்னுசெயினுமவர்செய்த
வொன்றுநன்றுள்ளக்கெடும்.

Hic subintelligendum பிறரின்னுசெயினும் et தானுள்ள, unde duplex nomen omissum fuit. 2. வினையெஞ்சனி, omission verbi. குறள் :

விலத்தியல்பானீரதிரிந்தற்றுகுமாங்தர்க்கின்த்தியல்பதாகுமறிவு.

Hic bis desideratur சேரும scil. சீர்சேருங்லத்து, et மாங்தர்சேருமினத்து. Hoc autem nomine intelligitur etiam omission terminationis casus a verbo requisiti. Sic குறள் :

சிறவரையோயினுஞ்செய்தன்றல்ல¹
துறபயனில்லையுமிர்க்கு.

Subintellige தன்னுற்செய்யப்பட்ட நன்று. 3. உம்மையெஞ்சனி, quando omittitur உம் alioquin necessarium. Sic illud இலங்குவாளிரண்டினாலிருக்கவீசினுன். Dicendum erat இருகையும் juxta Pars II. No. 33. Hoc dici etiam potest உம்மைத்தொகை, ut eodem loco diximus. 4. சொல்லஞ்சனி, quando omittitur vox a verbo சொல்லுகிறது. Sic குறள் :

இசையாவொருபொருளில்லென்றவியார்க்கும்
வசையாவதெஞ்கு மில.

Pro என்றால் dicendum erat என்றுசொல்லுதல். 5. பிரிஸிலையெஞ்சனி, quando una vox seu dictio pluries subintelligenda est in eadem stropha seu periodo. Idem ac தாப்பிசை No. 8. et அளோமறிப்பரப்பு No. 9. Sic வென்பா :

அறிமினரென்றியஞ்சுமின்கூற்றம்
பொறுமின்பூர்க்குஞ்சொற்போற்று மின்வஞ்சம்
வெறு மின்வினைத்தீயார்க்கேண்ணையெஞ்ஞான்றும்
துறமினறிவிற்றுணிச்து.

Hic எஞ்ஞான்றும் subintelligendum est ad singula incisa. 6. எனவென்றெஞ்சனி, quando omittitur என; ubi necessarium erat. Sic குறள்

உண்ணலுமீதலுமாயிராண்டல்ல
துண்டோபொருட்கட்பயன்.

Dicendum erat உண்ணலுமீதலுமென. 7. ஒழியிசையெஞ்சனி, quando ita loquimur, ut plus intelligatur, quam dicimus. கம்ழேருகாணலரி து subintelligitur : difficilius fore indoctis. 8. எதிர்மறையெஞ்சனி, quando non exprimitur negativum, sed per ஒ vel உம் indicatur. Sic : யானேசெய்வேன் pro செய்யேன். Sic : இவ்வெழுத்தில்லவழிதிரியவும்பெறும் indicatur negativum

திரியாமையும்வரும். 9. இசையெஞ்சனி. Hic இசை idem est ac ஒசி - sonus, quare fit, quando omittitur verbum sonum importans. Sic ஒல்லெனக்கிவங்கோடும் pro ஒல்லென வொலித்துக்கிவங்கோடும். 10. குறிப்பெஞ்சனி, quando post voces indicantes v. g. timorem, celeritatem etc., quae அச்சக்குறிப்பு, சீக்கிரத்கின்குறிப்பு vocantur, post hujusmodi voces, inquam, omittitur verbum indicans timorem, celeritatem etc. Sic துண்ணென்னின்றுள்ள pro துண்ணெனவெருவினின்றுள்ள et ஜூயெனப்போன்றுள்ள pro ஜூயெனவிரைங்கு போன்றுள்ள.

§ 4.

சொல்லொப்பணி.

16. சொல்லொப்பணி. Hoc nomine veniunt tropi, qui fiunt per similitudinem. Ex his quatuor species dividunt Tamulenses, quas seorsim explicabo. Et 1. திரிபிழைப்பு, quando vel idem nomen seu verbum saepius repetitur, sed mutato casu et terminatione vel in eodem casu eademve terminatione veniunt plura nomina vel verba. Utrumque exemplo comprobabo. தேம்பாவணி:

மாண்டகையாரறஞ்சார்பாரல்லதினமஞ்சாரார்
ஆண்டகையாரறஞ்சாரார்க்கல்லதொரு ஆயர்ச்சாரார்
சேண்டகையாரிவள்சார்பாற்செல்லுதூாமெனவா

ஞர்

பூண்டகையாலறஞ்சார்தான்புரைசாராப்புகல்லெசப்
தான்.

Hic eadem dictio septies replicatur sub diversa terminatione. Sic தாழ்சை:

வழுவார்க்குநீங்கிலையேமருள்வார்க்குநீதெளிவே
அழுவார்க்குநீகளியேயயர்வார்க்குநீதிதேயே
கல்லார்க்குக்கலைக்கடனீகடவார்க்குநீலைத்திறனீ
யில்லார்க்குமிரணியநீயெல்லார்க்குமெல்லாநீ

Praeterae exemplum solutae orationis: விரவினுற்காற்றெ
னவு முழக்கத்தாற்கடலெனவுமச்சத்தாலிடயெனவுஞ்செய்
கொலையாற்கூற்றேனவுமதகரிவந்தெங்கிர்த்த படையைமுருக்
கிணதே. Hic diversa nomina veniunt cum eadem ter-
minatione, scil. hic per ablativum ஆல் et in versu
தாழிசை per dativum கு, unde proprie haec est repeti-
tio terminationis.

17. 2. ஒழுஷைசை est idem, quod apud nos “simili-
ter cadens”, similiter desinens - quo plerumque uti-
muri soluta oratione, servatis veluti metri regulis.
Ex. gr. விடாதுநைவு நெய்பூசினீங்காதொளி மணிசேர்த்
திமங்காதுமலர்குடி - ஒழுங்கிடவகுத்து வனப்புறவளைத்
துப்படைப்பெழச்சோருகி - த்தமக்கழகாகவும் பிர்க்கிழிப்
வாகவு - நன்னிருட்கூந்தலை யளகமாகச்சோத்து வரிவிழிப்
விலைமரதரன்றே. Ubi prima, tertia incisa, subinde
alia tertia tandem duo similiter cadunt et desinunt;
ibique participia adjectiva etc. invariato ordine ac ser-
vato syllabarum numero veniunt.

18. 3. இயைபிசை est fere idem ac supra, li-
cet proprie non requirit, nisi ut incisa similiter de-
sinant, variata tantum prima litera ultimae vocis.
இயைபு enim, ut diximus P. IV. No. 10. et 14. in
fine, est consonantia in fine, ut apud nos in vulga-
ris linguae versibus. Exemplum solutae orationis
de ortu solis: செங்கதிர்கொடுங்கை நீட்டிமல்கிருட்கங்கு
ஸோட்டி - ப்பட்ரொளி முகத்தைக்காட்டி - ப்பருதியே
கடன்மேலமுந்துழிச்செவ்விதட்டாமரைபூப்பவுஞ்சேலை
வாய்ப் பறவைகளாப் பவுமம்புவியிராவிருணீப் பவுமணிக்
கொப்பொன்றிலதெ.

19. சமம், aequalitas fit, quando jocose uniun-
tur voces diversae inter se tantum quantitate, vel
quod gravius est, diversae una tantum litera; ex.

gr. குடிமெரியோ குளுங்தவேரியோ வங்கன்டோன்றுவது
பாடவோ படவோவந்தாய். Sic இனியகந்தரக்கந்தாரத்தோ
துன்புகுக்குங்காங்தாரம், scil. et dulci gutturus voce can-
tilena delectat. Haec omnia quantitate tantum diversa
sunt. De eis autem, quae diversa veniunt, una tantum
syllaba vel litera, exemplum sit ex திருக்காவலூர்க்கலம்
பகம்: தாழிசை

வீதிமங்கிரதாவியோதிதந்திரவேவியே
வேங்றி தந்தமடங்கலேங்றிதந்தவடங்கலே
நீதிசுந்தரதோவியேகோதிலங்தரசிவியே.
வின்தைநிங்குமன்தமேயெந்தையீங்கருளங்தமே.
பாதியின்தணிபாதியேசோதிவந்தணிசோதியே
பங்கசீத்தலர்கஞ்சமேபங்கநீத்தமர்தஞ்சமே.
பேதியமபராஞ்சுமேயேதிலும்பரமானமே.
யோவலீரெனதன்பளே, காவலூரரசென்பளே.

Hic, ut patet, plures voces, prima tantum mutata
litera seu syllaba, omnino *æquales* veniunt. Haec fi-
gura apud nos vocatur Paronomasia v. g.

Hi morbis aegrorum, aprorum litibus illi
Dant patienter opem, dum potiuntur opum.

20. Praeterea si diversitas quantitatis occulte-
tur, tum dicitur மாத்திரைச்சுருக்கம். Sic in sequenti
வெண்பா:

நேரிழையார்க்கந்தவினேர்புள்ளி பிடநீண்மரமாம்
நீர்விலையோர்புள்ளி. பெறநெருப்பாஞ்சிரளவு
பாட்டொன்றெழுழிப்பவிசையாமதனளவு
மீட்டொன்றெழுழிப்பமிடறு.

Si capillis mulierum addatur unum புள்ளி i. e. si
corripiatur. fit grandis arbor; nam inter alia nomi-
na coma mulieris vocatur ஒதி. Si autem prima
corripiatur, fit ஒதி = arbor nota. Sic stagnum vo-
catur ஏறி (prima syllaba longa); si prima syllaba

corripiatur, fit ஏரி - ignis. Insuper cantilena vocatur காந்தாரம். Si huic demas unum மாத்திரை fit கந்தாரம். Id est இசை, i. e. sonus relate ad musicam. Si adhuc ab hoc auferas aliud மாத்திரை, fit கந்தரம் - guttur. Insuper ad hunc tropum reductur தினிபதாதி, quando una dictio trium syllabarum et integra significat, et, ablata seu prima seu secunda syllaba, adhuc proprias habet significationes v. g. கவரி = cervi species: ablata prima syllaba வரி கரி elephas. Sic கவலீ, வலீ, கலீ; sic கமலம், கலம், மலம். புவனம், புனம், வனம்; பாசடை, பாடை, சடை; பூபதி, புதி, பதி. வெண்பா:

கவரி கரி வரி சேர்க்கந்தார்த்துக்களிப்பத்
தவமேதவாவாழ்மலையாயுவமையைப்பின்
வைத்தேரியைவான்வழியாமென்க் சேர்க்கேன்
கித்தேரிதேரிகிரி.

Tandem huc reducuntur caeteri versus மிறைக்கலி, de quibus mentionem fecimus, Pars IV, ad caput III, qui tamen nullius momenti sunt, sed meri pueriles jocus. Et haec de சொல்லணி.

CAPUT II.

பொருளுணி. (DE FIGURIS SENTENTIARUM.)

§ 1.

DE SIMILITUDINE.

21. Sententiarum figuras quadraginta hic referunt, licet aliqui nonnullas addant, alii demant Ex his primo loco dabo உவமை, quae est similitudo et

de ea integrum paragraphum instituam; eam enim summopere amant Tamulenses et in quamplures species subdividunt, adeo ut ad hanc octodecim figurae reducantur. உவமை autem seu similitudo fit assimilando plura inter se vel a conditione, proprietate - பண்டு - vel ab officio et actione - தொழில் - vel a fructu et utilitate - பயன். Sic பவளத்தன்னசெவ்வாய் est a proprietate seu colore - பண்டுவமை. Sic அரிமாவன்னவரும்பகைசெக்குத்தான், ad opere - தொழிலுவமை: sic மாரியன்னபொழிவன்கையான், ad utilitate பயனுவமை. Praeterea vel assimilamus unum uni, seu unum pluribus, vel plura uni, vel tandem plura pluribus. Exempla: unum uni: பிரைபோலும் வரணுகல்; unum pluribus: பிரைபோலுங்குணையிறு; plura uni: சோனையம்புறாற்றிரலொப்பக்கிணைதொடுமலீல்லான்; plura pluribus et simul unum uni: தென்னி கோதையார்குழச்செல்லலால் - மீன்னிதிக்கணேரவேய்க்குறுள்ளேர்.

22. Ex hujus subdivisionibus sit 1. விரிவுவமை, pro quo sciendum, quatuor exprimi in quacumque similitudine: similitudinem, similatum, similitudinis causam, ejusque formam. Formae autem similitudinis sunt particulae: போல, அன்ன, அனைய, etc. vide in lexico. Quando autem haec omnia exprimuntur. dicitur விரிவுவமை. Sic பவளம்போலுஞ்செவ்வாய். Hic similitudo பவளம், assimilatum வாய், causa similitudinis செம்மை - .rubedo, unde செவ்வாய், et tandem similitudinis forma போலும். Sic வெண்பா:

பால்போலுமின்சொல்பகல்போலுஞ்செதன்னூர்வே
யால்போலுங்தாங்குமநுண்மரபே, வேல்போலு
மின்புயல்போற்கைக்கொடையேவேந்தனக்கைன்குழி
கொன்
வின்பியல்போலொன்றுமில.

Si autem, relatis caeteris, non appareat similitudinis causa, dicitur தொகையுவமை. Sic பவளம்போலும்வாய்; சிங்கம்போலும்வீரன், முகிலைப்போலுக்கை. Si autem desit etiam forma similitudinis, dicitur உவமைத்தொகை, de quo diximus P. II. No. 33. Sic பவளவாய், பொன்மேனி, கமலப்பாதம், முகிற்கை; de quo vide etiam உவமை, hic No. 32.

23. இதரேரம், quasi இதரஇதரம், ex unione autem, ut fit, mutari duplex i in e - இதரம் vero Grandonice idem est ac Tamulice வேற்றுமை differentia Fit, quando distincte similans dicitur de similato, deinde hoc praedicatur de illo. Sic களிக் குங்கயல்போலநின்கண்ணவோ - நின்கண்போலக்களிக் குங்கயலென்னவோ. Inservit, ut ostendam, incertum esse, utrum in re, de qua est similitudo, similans ex-cellatne, an assimilatum.

24. விபரீதம், i. e. contrarium, quando scilicet non subjectum comparamus similanti, sed e contrario si, quod laudare volumus, simile dicimus ei, unde deducitur similitudo. Sic non: கமலம்போலு நின்முகம்; sed dicimus நின்முகம்போலுக்கமலம். வெண்டா:

தாயேகின்னைனம்போற்சங்கிரணேழுற்றியயின்
மேயாநின்றுன்னுதல்போற்கீர்த்ததுவே, நோயாக
வீரகிரிற்குற்குராதேங்கிவரங்கேட்டுன்
சிரடியைப்பூண்டிறைஞ்சுந்சேர்ந்து.

25. மறுபொருளுவமை, quando dicimus id, quod laudare volumus, subinde additur similitudo. வெண்டா:

அன்னையாயெவ்வழிர்க்குமாதரவாயன்பருளு
நின்னையாரோப்பார்விலாவடியாய், அன்னதே
பாரிடையேதோன்றிப்பயன்றருதற்கில்லையால்
குரியனைப்போலுஞ்சுடர்.

26. சியமவுவகை. Grandonice சியமம் Tamulice est இணையின்வை = incomparabilitas. Fit autem negando alias similitudines, addendo ei, quam admittimus - ஏ, quod dicitur பிரிவிலையேகாரம். Exemplum: வெண்பா:

தேன்மலிபூவாடுமெனச்செங்கதிரோன்காடுமெனப்
பான்மதியங்தேயுமெனப்பாங்கிணையா, நான்மருவுங்
தாயேதிருஞ்சவலஹராசேதாரணிமே
னீயேநினக்குங்கர.

Quod idem sunt, ac incomparabiles res.

27. ஜயவுவகை, quando proponimus similitudinem cum dubio, an quod videmus, sit similans an assimilatum. Sic: வண்டிலாவுமலர்தாமகாயோகண்டட மாறங்களிமுகமோ; sic: நீர்மாரிபெய்முகிலோ - கூர்மாரிபெய்தனுவோ. வெண்பா:

வெஞ்சினவேற்றனறுவலவும்விண்முகிலோசெய்கொலையா
வெஞ்சினமோரிற்றுவலவுங்குஞ்சரமோ நெஞ்சி
லொருபாற்குத்தெறுவுளங்தேற்றினேனீண்
ஒருபாற்குமோடனன்றென்று.

28. இன்சொல்லுவுகை, quando comparamus unius aliud, subinde ostendimus, id, quod laudamus, in pluribus excedere dictam similitudinem. Comparavit poëta vultum Beatissimae Virginis cum luna, quod utriusque lactei et suaves sint radii, utriusque circumstent stellae. Subinde addit, quod ille vultus nec maculas habet, ut luna, nec menstruis defectibus teritur, unde longe excellit et excedit similitudinem suam. வெண்பா:

குழுவும்பாற்கதிருங் தோன்றிமறுத்தோன்றுக
காழுருவுங்கேயாதுகண்ணித்தாய், வாழுங்
தளராவாதென்முகங்கண்டெங்கிற்கேதாட்கீழ்
வளராவாதென்னேமதி.

29. கூடாவுவகமை, quando ostendimus, convenire ei, quod laudamus, quae nou convenient similitudini, v. g. இருபொழுது மாய்மலருந்தாமரையின்முகம்.

விருத்தம்:

மருட்கொள்ளாவுவர்கொள்ளாமணி க்கடல்போல்
கன்மனமே
யிருட்கொள்ளாங்குமிழுமினர்ப்பொழில்
போலஞ்சுபையே
வெருட்கொள்ளாவிட்யாப்பெய்வினான்முகில்போற்
கைக்கொடையே.
கருட்கொள்ளாங்கும்சோலைக்காவனஞார்த்தாயியல்பே.

30. மாலையுவகமை, quando florum tropis instar floribus coacervatis similitudinibus in fine additur, quod laudare volumus. தேம்பாஸணிவிருத்தம்:

நிறைதவிர்ந்துணர்ந்தகாமநெறியிற்கைப்பொருளே
போன்றும்
முறைதவிர்ந்தடைசீர்போன்றமுனிகடம்முனிவ
போன்றும்
பொறைதவிர்ந்திழிந்தின்டோடோடும்புனினெய்திர்
கொண்டாங்கத்
துறைதவிர்ந்திடத்திட்டேகித்துளித்ததேன்மூல்லை
சேர்ந்தார்.

Idem auctor alibi விருத்தம்:

நீரெழுங்குமினிபோன்றுநெடியதோர்கேமிபோன்றுங்
காரெழுமின்னுப்போன்றுங்கடலெழுக்கிறைகள்
போன்றும்
பாரெழுஞ்செல்வக்கில்லைப்பதியுமோர்கிலையுமென்ப
நீரெழுதானத்திற்குந்திரைதிரண்டலைவதுண்டோ.

31. உண்மையுவகமை, quando negando similitudinem dicimus esse id, quod comparare volumus. quod satis eleganter sit Sic pro தாமரைபோன்றுமாம் - வண

போலுங்கருங்கண் dicimus தாமரையன்றமுகம் - வண்டல்க்கருங்கண். வெண்பா.

அஞ்சன்மின்மாங்கு யில்காளங்கண்வான் மொய்த்திருஞு
மஞ்சன்நேமஞ்சிடித்தவார்ப்பன்றே. எஞ்சாது
காய்க்கெழுங்கேம்பூம்புகையாய்க்காவனாஹாளரசாள்
வேய்க்கெழுங்கேறோமெனிரைவு.

32. உருவகம். Haec figura quoque est similitudinis species; fit enim, quando ita similitudinem afferimus, ut nec causam similitudinis, nec formam, explicemus, sed tantum cum similitudine objectum, quod illi comparamus, quod tanquam similitudini adjacens anteponitur; si enim postponeretur similitudini, esset உவமைத்தொகை, ut supra No. 22. Quare si dicam பவளம்போலுஞ்செவ்வாய், quia venit et causa et forma similitudinis est விரிவுவமை. Si omissa causa dicatur: பவளம்பொலும்வாய், est தொகையுவமை. Si ablatis et causa et forma, dicam: பவளவாய், est உவமைத்தொகை. Si dicam வாய்ப்பவளம், est உருவகம். Sic சொன்மது, கைமுகில். தேம்பாவணிவிருத்தம்:

உள்ளியதவங்வேறியுக்கநீண்மரத்தைநாட்டி
விள்ளியவன்புமுட்கும்வியனிருபாயும்பாய்த்தித்
தெள்ளியவரக்கால்வீசத்தியானமீகாமலுக
வள்ளியவினை ரீர்த்தார்ந்தரிதில்வீட்டிலகிற்சேர்வார்.

33. வேற்றுப்பொருள்வைப்பு, species quoque similitudinis est; fit enim, quando exponitur 1. id, quod omnibus notum est, deinde additur id, quod dicere intendimus, quod proinde ab illo illustratur, tamquam a similitudine. Sic வெண்பா:

நெட்டொளிவெங்கையானிசிப்படநீத்தீங்குயிராய்க்
கட்டொளியைக்காட்டுங்கதிர்வேங்கன், பட்டொளிநீர்
ஆங்கெகாழியக்கண்டனபின்னுசையுட்கொள்வாரோ
சங்கொழியாச்செல்வமுண்டென்று - வெண்பா

வெய்யகுரோங்டி வெஞ்சினவேறுட கொளினும் etc.
Vide P. III, § 8. No: 5.

34. வேற்றுமை fit, quando, comparato objecto cum similitudine, ostendo differentiam, quae inter ea interest. Sic வெண்பா:

மீனனியும்பாற்கிரும்வெண்மதிக்குமம்மகிழைத்
தானனியுநாயகிக்குஞ்சாலபுண்டு, வானனியுந
திங்கட்குண்டல்லாலோரதேய்வுமிழுண்மறுவும்
எங்கட்கொண்டாளரசாட்கில்.

Haec figura ab aliquibus vocatur quoque விகிரேதம்.
Satis cum hac cohaeret figura இன்சொல்லுவமை dicta
supra No. 28.

35. ஒட்டு est nostra allegoria pura, quando relictio objecto, de quo loqui intendimus, exponimus tantum similitudinem. Cavendum tamen est, ne omnino imperceptibile sit, quod intendimus. Sed elaborandum, ut ex contextu vel aliis circumstantiis facile sit intelligi conceptum nostrum. Ut illud Virgilii: Cladite jam rivos, pueri, sat prata biberunt, ut dicat: Silete jam pueri, satis jam intelleximus. Quae figura adeo hic communis est, ut vel mulieres in familiari sermone saepius ea utantur. Et quamplura ex eorum adverbii sunt ex hac figura. Sic: அற்றகிரந்தழக்கக்காயுமுகிரும், ut dicant, vel juvenes mori. கோவிற்புண்டேவர்க்கஞ்சாது, ut dicant, familiaritatem reverentiam excutere. சாலிகெங்லுக்குஞ்சன்னுயியுண்டு, ut dicant, nemini suum vitium deesse. குறள்:

கடலோடாகால்வன்னெட்டேச்
கடலோடுகாவாயுமோடாங்லத்து,

ut dicat, omnia proprium locum requirere. Sic வெண்பா:

நன்களிலவுநீர்க்கையத்தாயேரயாப்பயஞ்சுரக்கு
தங்னளிரிகுழின்பங்தாமலர்க்கு, கண்ணெகிழ்க்கு
நீங்கவரியநிமுலுடைத்தாய்நின்றெமக்கே
யோங்கியதோர்சோலையுடைத்து.

Quibus protectorem suum laudare intendit. Praeterea
vide அகவல்பனிமதுப்பதும் etc. P. IV, No. 14.

36. அவதுகி fit, quando, ut magis eluceat, quod
laudare volo, videor negare aliquam ejus proprietatem,
quae figura elegantior erit, si uniatur cum
உருவகம் supra No. 33, unde et haec ad similitudinem
reducitur. Advertendum, quod, si negem similitudinem,
e. g. வண்டல்லக்கருங்கண், est உண்மை உவ
மை, supra No. 31. Si autem negem objectum et
affirmem similitudinem v. g. கருங்கண்ணல்லவண்டி,
tunc est அவதுகி cum உருவகம். Sic வெண்பா:

பொங்களகமல்லப்புயலேயிவையிவையுங்
கொங்கையினையல்லக்கோங்கரும்பு, மங்கைநின்
மையரிக்கண்ணல்லமதர்வண்டிவையிவையுங்
கையல்லக்காந்தண்மலர்.

37. ஊராஞ்சிதம் ex ஊரம், Tamulice குறிப்பு et
ex அஞ்சிதம், Tamulice பொருத்தம்; fit enim, quando
relatis, quae re vera in objecto sunt, sed omissa
vera eorum causa, poeta inserit conceptum suum,
addit enim ex sua inventione aliam causam, quae
ad ornatum et elegantiam inserviat: unde aliqui hanc
figuram தன்குறிப்பேற்றம் nominant. Sic வெண்பா:

வெனிற்றளர்ந்தாளைமேவியகாப்புத்துமிழுங்
தேனிற்குளங்கரைமேற்சேர்ந்திருந்தாள், கானி குக்குங்
கண்முழுதும்விண்டவீனாக்காணவப்பொய்கைபூத்
துண்முழுக்கண்ணையிற்றுடம்பு.

Ubi verum erit, arboreta et stagnum floruisse, sed
poetae inventum est, floruisse, ut viderent advenientem mulierem.

38. நட்பம் fit, quando, quae dicere intendimus, omittimus quidem, sed per similitudinem et alia signa magis ad huc elucescere facimus, quam si aperte ea diceremus, unde et haec ad similitudinem reducuntur. Sic வெண்பா:

வற்றிபகீர்ப்பொய்கைமலர்கண்டறிந்தனுகப்
பற்றியமாண்பற்றிலர்தம்பாலுறவே, மற்றவரி
சேர்ந்தகலவெய்யோன்செழும்பொய்கைத்தாமரைகண்
டோர்ந்தகல்கநீசருறவு.

Hic non dicit quidem bonorum amicitiam durare afflictionis tempore et malorum amicitiam statim deperdi, sed dupli similitudine hoc idem eleganter explicat.

39. Tamulenses in usu figurarum, quae ad similitudinem spectant, plures assignant errores, quos cavendos dicunt. Et 1. defectus, quando plura afferuntur comparanda, quorum uni aut alteri propria deest similitudo. Sic வெண்பா:

நீலப்புருவங்குனியவிழிமதர்ப்ப
மாலைக்குமல்கும்ந்தனின்வதனம், போலுங்
கயல்பாய்வாசங்கவருங்களிவண்
டயல்பாயவம்போருகம்.

Hic oculis கயல் comis வண்டுகூட்டம், vultui தாமரை comparantur, sed superciliis புருவம் nulla est similitudo unde defectus inest et reprobatur. 2. Excessus, quando plures afferuntur similitudines, quam sint ea, quibus comparari debeant. Sic வெண்பா:

நாட்டந்தமிரசசெவ்வாய்கலங்கிகழத்
தீட்டரியபாவைதிருமுகம், காட்டுமால்
கண்ணைடமீதாடக்கெழுஞ்சேயிதழ்கவர
வண்டுகுழுசெந்தாமரை.

Hic ad similitudinem est கெண்டை pro oculis, சேஷு தழு பிர ore et தாமரை pro vultu. Superest autem in similitudine வண்டி, cui in versu nihil est, quod comparetur. Unde inutiliter superest similitudo; quod reprobatur. 3. Improportio, quando ignobili objec-to nobilior affertur similitudo, ut, qui dixit செஞ்சு சுடர்போன்மின்மினிவிளக்கும் = splendere scilicet cincidelam solis instar. Et 4. quando nobiliori objec-to ignobilia comparamus, ut qui dixit மன்னவர்க்கு நாய்போலிடைப்பியார்வாள்வயவர், fortis sc. milites canum instar regum latere non recedere. 5. Inaequalitas, quando sine necessitate uni comparantur plura, vel e. contra, sic: பாய்வரிக்கூட்டம்போன்றும் போரிலெதிர்த்தலீரன். Quae tamen omnia aliquando non sine elegantia dici possunt. Et haec de similitudine.

§ 2.

DE CAETERIS SENTENTIARUM FIGURIS.

40. தன்மை. Hic தன்மை idem est, ac உரிமை. Quare vide, quae fuse diximus P. III. a. No. 3. usque ad finem. Quapropter ad hanc figuram spectat uti vocibus non aequivocis, et si aequivocae sint, per adjectiva, participia et similia ita ad unam notionem coaptari, ut jam non pluribus communes voces videantur, sed uni propriae, ut dictum est ibi P. III, No. 26. Similiter si aliquem laudare volumus, quae ipsi et non alteri propria et singularia sunt, proferre, ad hanc figuram spectat. Vide ibi No. 22. Sic வெண்பா ex திருக்காவலூர்க்கலம்பகம்:

மீனேதலையரும்பவெண்மதியேதாளரும்பப்
பானேயுடலரும்பப்பாங்கருவே, தானேர்
உடைத்தாள்திருக்காவலூரகத்துவைத்தார்
துடைத்தார்வினேத்துப்பேதோக்கு

41. புகழ்மாற்று est nostra ironia, quando vituperare videor et laudo, vel e contra laudando vituperare. Sic வெண்பா:

உள்ளவும்பின் ஞநச்சிருப்த்திரவுதீர்மழைபெய்
வள்ளதுனையென்பார்வாழ்த்தமியார், வெள்வேலோய்
பொய்வல்லாரென்றுபொதுமாதர்க்குமார்யியாய்
மொய்வல்லார்க்கியாய்முதகு.

Hic quasi, qui negat principis largitatem falsum esse dicit, eum omnibus omnia dare; nunquam enim dedit, vel meretricibus pectus vel hostibus tergum, unde veluti largitatem deminuendo, castimoniam et animi fortitudinem extollit, et quasi vituperando laudat. வெண்பா:

ஏனையோர்கைப்பொருட்கொண்டேற்றல்லாலுன்பொருள்
தானிடாயென்றுபொய்தாழுரைத்தார், வேனெவர்க்கும்
அண்டாகிரவாதளவின்றியெங்கானும்
நுண்டாதவீவாயேநோய்.

Ubi aperte laudando vituperat. Sic குறள்:

எற்றிற்குரியர்கயவரொன்றுற்றக்கால்
விற்றந்குரியர்விரைந்து.

42. தன்மேம்பாட்டிரை fit, quando quis inepte gloriatur ac se laudibus extollit. Sic வெண்பா:

எஞ்சினுரில்லையெனக்கெதிராயின்னுயிர்கொண்
டஞ்சினூரஞ்சாதுபோயகல்க, வெஞ்சமத்துப்
பேராதவராகத்தன்றிப்பிரம்ருதுகிற
சாராவென்கையிற்சாம்

Quod eleganter dictum est, quia non, ut se laudet, sed ut timentes soletur, sic ea dicere videtur.

43. பின்வருமிலை fit, quando repetitur vel eadem vox, vel synonima ejusdem notionis, in quo nulla habetur ordinis ratio, unde differt a மடக்கு, de quo hic No. 12. Exemplum வெண்பா:

மலர்விழியேவாய்மலரேவாய்ந்தவதன
மலரேகைகான்மலரேவாடா, மலர்மாலை
ஆனுளி ருண்மாலையற்றுளருண்மாலை
தானுந்தனிக்கண்ணித்தாய்.

Repetitio ejusdem vocis.

அவிழ் ந்தன தோன்றியலர்ந்தனகாயா
நெகிழ் ந்தன நேர்முகையுல்லை, மகிழ் ந்திதழ்
வின்டனைகொன்றைவிரிந்தக்ருவினோ
கொண்டனகாந்தன் குலை

Repetitio synonimorum, quae omnia significant: florescere.

44. முன்னவிலக்கு fit, quando videmur aliquid dicere seu consentire ad aliquid, sed ex modo et adjunctis, quibus ea dicimus, ea omnino negare satis ostendimus. முன்னம் est voluntas, et விலக்கு prohibito. Sic marito in longinquo profecturo, ac se uxorem semper defensurum dicenti, respondet uxor quasi consentiens. வெண்பா:

இன்னுயிர்காத்தனிப்பாய்ச்சியேசிளவேனின்
மன்னவனுங்க்கற்றுவனும்வந்தக்கால், அன்னேர்
தமக்கெம்மைத்தோன்றுத்தக்கமைத்தோர்விஞ்சை
யெமக்கின்றருள்புரிந்தேயேகு.

Aliud exemplum ex தேம்யாவணிவிருத்தம் :

அலைவிரலூழில்லவகியரவினஞ்சயிர்க்கெஞ்சஞ்சான் ருங்
கொலைவிரலூழிச்செங்கீக்குளித்தலேயின்பமாயின்
வலைவிரவணியிற்பின் விமலர்ந்தவிழ் கூந்தல்வெஃகிப்
புலைவிரவணர்ந்தகரமப்புணரியிற்குளியாய்ந்தஞ்சே

45. சொல்விலக்கு. Idem ac apud nos correctio, quando ad laudem vel vituperium unum dicimus, deinde quasi corrigendo, quae diximus. aliud ad majorem laudem vel infamiam subjungimus. Exemplum விருத்தம் :

பண்மூலிகரங்தகிதப்பாலோடுவளர்த்தேன்காமன்
பெண்மொழிதவறிற்றன்றேபெரிதுடன்றுயிரையுண்ட
தின்மனக்கொடியகூற்றனசிதையநான்வளர்த்தேன்பட்ட
புண்மனத்தழுந்தியாற்றுப்புலம்புவேனுளுமென்றான்.

Hoc satis elegans est, quia cum hac figura commixtae
veniunt உருவகம், ஒட்டு et aliae.

46. இலேசம், quando iis, quae manifeste ap-
parent, aliam ducimus causam, ne mens nostra ex-
teriorius manifesta sit. வெண்பா:

மதுப்பொழிகார்மன்னவைனமால்சரிமேற்கண்டு
விதுப்புமயிராரும்புமெய்யும், புதைத்தாள்
வளர்வாரணைநடுந்தைவண்டுவலைவாய்த்த
விளவாடைவந்ததென.

Ubi amore intus commota ex pudore faciem manu
cooperuit; quod cum negare non posset, aliam addu-
cit causam et aspersis ab elephantis proboscide guttis
faciem occultasse dicit.

47. சுவையணி, quando distinctae exprimuntur
proprietates ac signa exteriora passionum. Tamu-
lenses octo numerant hic proprietates — சினம், காமம்,
வியப்பு, அவலம், இழிவு, அச்சம், வீரம், நகை, scilicet —
ira, desiderium, admiratio, dolor, infamia, timor, for-
titudo, laetitia. Sanscritani addunt nono loco சாங்கம்,
id est, mansuetudo et hanc figuram vocant வரசபா
வம். Exemplum, ubi veniunt signa timoris, வெண்பா:

கைங்கெரித்துவெய்துயிர்த்துக்காறளர்த்துமெய்ப்பனிப்பு ·
கையிரிக்கண்ணீர்த்தும்பவாய்ப்புலர்தா, கடையல்
சினவேல்செயிர்த்தேந்துஞ்செல்வன்முடிகிப்
புனல்வேழமேல்வந்தபோது ·

48. உதாங்கம், idem ac apud nos hyperbole,
quando scil. exaggeramus, quae dicimus, in quo ipsi

satis audaces sunt. Sic: முன்னினுரையின்றைமுடிகிப்போயினுன்; sic: பேதைநொந்தமுதகண்ணீர்பெருங்கடல்வெள்ளமாற்று. Sic விருத்தம்:

அல்லின்மாரியனையிற்தினுள்
சொல்லின்மாத்திரையிற்கடறார்ப்பதோர்
கல்லின்மாரியக்கைவகுத்தாளது
வில்லின்மாரியான்வீரன்விலக்கினுள்.

49. ஒப்புமைக்கூட்டம், quando, ut magis eluceat quod dicimus, plura praemittimus, quae ejusdem rationis sunt. வெண்பா:

கொள்பொருள்வெஃகிக்குடியலைக்கும்வேந்தனு
முள்பொருள்சொல்லாசகல, மொழிமாந்தரு
மில்லிருங்கெல்லைகடப்பாருமிம்முவர்
வல்லேமைழுவிலக்குங்கோள்.

Hoc ad reprobandum : விருத்தம்.

வேதமோதியவேதியர்க்கோர்மழை
நீதமன்னர்நெறிதனக்கோர்மழை
காதன்மங்கையர்கற்பினுக்கோர்மழை
மாதமூன்றுமழையெனப்பெய்யுமே.

Pro utroque ex இருமொழிமாலைவெண்பா:

இதல்சடைநீட்டலூன்மறுத்தனீராடல்
கோதுாத்துக்கொண்டக்காலின்னுதே, ஏதின்
மனத்துய்மைக்கைவாய்வாய்மைமூன்றுங்
தவத்துய்மைசாரினி னி து.

50. ஒப்புமையேற்றம், apud nos gradatio, fit, quando praemittuntur, ut supra, plura, ita tamen, ut unum aliud excedere dicamus et supra omnia esse id quod intendimus explicare. Sic வெண்பா:

பயனிலசொல்லின்னுமிக்கின்னுமெய்ப்பாட்டி
னயனிலசொல்நன்னுடாதன்னை, வியந்தசொல்
ஸாங்கின்னுபின்னின்மேயம்பற்சோல்லம்மூன்றி
னாங்கின்னுவாழுமுயிர்க்கு.

51. விபாவனை, quando dicuntur, quae naturali rerum cursui opponuntur; de quo diximus P. III, No. 26, prope finem, quae vide cum suis exemplis. Siquidem Grandonice பாவனை Tamulice vertitur ஒழுக்கம் = mos, modus, et வி inservit pro Alpha privativo. Sic illud பூட்டாதவிற்குளித்துபொங்குமுகி லெங்குந்திட்டாதவம்புசித்தறுமால். Sic ex தேம்பாவனை விருத்தம்:

பரயாவேங்கையெயன்புழிப்பைம்பூ
வியாப்புண்டரிகம்மெனவெண்ணல்
ஆயாப்பேதமையாம்பகைகோறல்
ஒயாக்கோல்வழு வோகடனென்றுன்.

Hic பரயா வேங்கை est வேங்கைமரம் et பூவாதபுண்டரிகம் est புசி.

52. விசேடம், quando in eo, quem laudare volumus, exaggeramus, quae illi desunt, vires, opes, membra, dotes etc., sed ex hoc ipso eum magis extollimus. Sic de aridine வெண்பா:

யானையிரதம்பரியாளிவையில்லைத்
தானுமநங்கள்றனுக்கரும்பு, தேனுர்
மலருமம்பாயினுமாரனமர்செய்
துலகுகைக்கொண்டானென்றாகு.

53. விரோதம், antithesis, quando veniunt inter se contraria. Sic வெண்பா:

தந்தையையீன்றாய்தான்றூயுங்கன்னியுமாய்
வங்தியையுங்காவலூர்வங்தேத்தி - ச்சிங்தையெழக
காலையுமாலையுங்கைகூப்பிக்காரெருமுதால்
மேலைவினையெல்லாங்கீழ்

54. பிற்துரை, apostrophes, quando vel distantes vel irrationabilia et insensibilia alloquimur ex nimio dolore, amore etc. விருத்தம்:

மின்னெனமிலிர்க்கு நின்கிவியின்தவான்செல்விர்சொன்மீன்
பொன்னெனமிலிரென்னப்புக்குமூன்வுலகிற்பன்னுட்
கொன்னெனத்தேடிவைத்தகொழும்பொருளொடிவாழ்காரு
மன்னெனவில்கொன்றுண்டோமருண்டாங்தெளியவென்
ஞுள்.

Hic poëta jam vita functos allocutus est. Ex தேம்
பாவணிவிருத்தம்:

துள்ளிவாழுமைகாள்கொம்பிற்றுன்னிவாழ்குயில்காள்துஃ...
தே

என்ளிவாழுமிகாள்தேன்காளமுனிறக்கமலப்பைப்பழுப்
யள்ளிவாழோதிமங்காள்பறித்துவாள்கொடிகாள்கோற
உள்ளிவாழ்வரிகாள்சொன்மினுயிர்தனித்தசிற்றீதுண்டோ.

Hic ex nimio dolore, mortua matre, Joannes Baptista
nondum quadriennis solus in deserto alloquitur irrationabilia. Idem விருத்தம்:

என்னெஞ்சொப்பவிருபொழுதுமிருள்பொழிலே
யுன்னெஞ்சொப்பவுயிரெல்லாமிழுற்றியருட்
டன்னெஞ்சொப்பத்தங்கோம்புக்கதயைப்பெருமா.
னின்னெஞ்சொப்பவிறுத்தினேயேற்காட்டென்றுன்.

Hic Josephus quaerens divinum Puerum amissum
alloquitur arboreta.

55. விஜையில்லினு, interrogatio, quando interrogamus vel praesentes vel absentes vel irrationalia
ex gaudio, timore, dolore, etc., nec responsum quaerimus vel exspectamus. Sic தேம்பாவணிவிருத்தம்:

கண்பட்டுறங்கவென்னிறையேன்கண்டேனேகண்டைனத்
தேனே
பண்பட்டினியமழலைச்சொற்பகரவினிதிற்கேட்டேனே
புண்பட்டுளையென்னெஞ்சுவப்பப்பழுங்கன்னென்மேன்
மலர்ந்தனவோ
எண்பட்டெடாழியவுயிர்செல்வோயென்மேவிரங்குண்றயை
யினுவோ.

Sic ex gaudio Josephus natum Jesum infantem contemplans. Insuper ibidem ex dolore, qui in inferno cruciantur, sic loqui dicuntur. விருத்தம் :

கெட்டோநாமோமின்னெனவோல்கிக்கெடுகள்றி
பிட்டோநாமோஇட்டதினிஃபோபயன்தோ
பட்டோநாமோபுன்னயங்கிப்பரவீட்டை
விட்டோநாமோவேகுதாமோவெனவேவார்

56. வினவிலவிடை, quando fingimus alium nos interrogare, ut respondendo clarius pateat ratio, quam adducimus. தேம்பாவணிவிருத்தம் :

காதலேபாசமாய்க்கால்கைவீக்குதல்
ஆதலேபிரிவுனக்கரியதாமென்பாய்
காதலேபாசமேமற்காதன்மிக்குளத்
தாதலேநாடொறுமிழுக்கலாவதேன்.
கொந்திவிரகநோய்கொழுந்துவிட்டெரிந்
தந்திலவழலவிப்பரியதாமென்பாய்
கொந்தியதீயுலைதூண்டிக்கொண்டுநீ
யந்திலங்கைக்கறலீட்டலாவதேன்.
நெடிதுநாளுற்றனோய்மருந்தினீர்மையாற்
கடிதுதீர்தாலருங்கருமமாமென்பாய்
நெடிதுநாளுற்றனோய்நீளமின்னுயிர்
கடிதுமாய்ந்தொழிதாக்குவண்பாவதேன்.

57. சித்கிரவணி, hypotyposis, quando ita describitur aliquid, ut oculis subjiciatur, et non poësim audire, sed சித்திரம், i. e. picturam, aspicere videamur. Exemplum ex தேம்பாவணி, ubi describitur modus quo immodeste stabat mulier. விருத்தம் :

புலம்புமோதையினெங்தெனப்பொன்னிடச்
சிலம்புமேல்வலசீறடியூன்றிவில்
கலம்புனைந்தபொற்காலயற்பொன்மலைத்
தலம்புனைந்தமின்சாய்வொத்தாளரோ.
துகிற்கலாபழுடோன்றுவிளிம்பெடுத்
துகிர்க்கொடாயலர்கிள்ளியுதிர்த்தும்

அகிற்குலாம்புகைதாதுவிட்டங்குழன்
முகிற்குலாமினின்மின்முகங்கோட்டுவாள்.

Haec autem figura differt a சுவயனி, hic No. 47, quia illa explicat per signa externas tantum passiones; haec autem se extendit ad omnia, ut apud nos hypotyposis.

58. ஒழிபணி, praeteritio, quando ad honorem vel infamiam plura breviter dicimus, dicendo nos ea velle omittere. Sic வெண்பா :

நானலமுஞ்சிர்நலமுனொங்தொன்னுரேத்தியதன்
வேனலமுமாற்றுவிளம்பேனே - தேனலமுன்
மன்றவருண் முகிற்கையெங்கோன்கொடையொன்றே
தொன்றவுரைப்பேன்கூழுது.

Hoc ad honorem. Ad vituperium, aliud வெண்பா :

உள்பொருளசொல்லாயுளைவார்கண்டொன்றீயாய்
கொள்பொருளவெஃகிக்குடியலைப்பாய் - எள்பொருள
இன்னுதினிதென்பாயிஃ சிறியமெங்க்கடவுட
இன்னுப்பகைப்பானேன்சொல்.

59. அமைவனி, quando, quae falsa vel mala sunt, ea ad obsequendum alteri ut vera et bona admittimus, sed statim subjungitur, unde illa reprehendantur. வெண்பா :

பொய்யுங்களவும்புறக்காமத்திதழிவ
நையுமுயிர்க்கேநவையன்றே - செய்யுன்
குலத்துரிமையெங்றூயுளதனினுஞ்செங்தீத்
தலத்துரிமைதானேவுனக்கு.

60. சிலேகை, quando seligimus voces, quae ex se plura significant et திரிசொல் vocantur atque ex illis ita construimus versum, ut duplicem integrum et omnino diversam notionem admittat et diversimode nec non opposite explicari possit. Sic வெண்பா :

பாடலமேறிப்பகைக்கூன்னையார்த்தோட்டி
சேடலர்தண்டுத்தினைகாத்தான் ஆடகம்
ஆர்ந்தகவிகையால்யாதனையுமாங்கோட்டி
ஓர்ந்துமேஹற்றுக்கொள்ளி.

Hic octo திரிசொல், quorum duplex notio est. பாடலம் = 1. arbor quaedam, 2. equus; கின்னை = 1. psittacus, 2. equus; ஆர்த்து = 1. clamando, 2. proeliando; ஒ = 1. flos, 2. terra, provincia; தினை = 1. panicum, 2. angustia; ஆடகம் = 1. துவரை, leguminis species, 2. aurum; கவிகை = 1. ut duae voces, கவிசிமிஸ et கை manus, 2. ut una vox, கவிகை = largitio; யாதனையும் = 1. omnes, 2. afflictio. Quare his vocibus omnibus prima notione sumptis, sic explicatur versus: Ascendens arborem பாடலம் dictam, clamore fugatis contraventientibus psittacis, fluorescentem panici agrum suum defendit. Subinde ab agro leguminis துவரை dicti manibus fugatis omnibus, qui catervatim advenerant, simius incredibilem sibi honorem adeptus est; quod, ut patet, irrigorium erit. Nunc autem, juxta secundam notiōnem, versus sic vertitur: Equum ascendens, hostilibus equorum turmis proeliando fugatis, fluorescentem suam provinciam ab omni infortunio defendit, subinde, plena auri largitione, inopiae molestias auferens, sibi comparavit gloriam, quae explicari non potest; quod serio et eleganter dictum est. Insuper, addam hujusmodi arte compactum விருத்தம்:

கனிசிமுற்புத்தருந்தருநான்கடுத்தமழுன்றுங்
கழித்துக்காய்தளிர்மேய்ந்துசவலீயோகைடக்
கினிதவிழ்தெனுண்மலர்பஃப்ரெடையேகுடி
யிவைவென்னித்தளைகுறட்கொம்பிஷட்த்துண்வைத்த
தனிசிலேநேரிசைச்சின்துமும்மதத்தாற்
சாயளியின்னிசைபாடவென்னையானை
நனிவளர்மாபுகழேந்திவீரபாக
நடத்தவுயர்தென்மலையக்கோட்டிழந்கண்டேன்.

Haec omnia primo aspectu videntur dicta de elephante, et sic omnia explicari possunt. Attamen si bene considerentur, referunt omnia quae de versu வெண்பா suo loco dicta sunt. Hoc enim carminis genus வெள்ளை dicitur et cum sit omnium difficillimum, vocatur புலவர்க்கியானை. Praeterea hic veniunt சிரி, தளை, அடி, huic carmini propria. Item sex diversae ejus species, scil. குறள், சிங்கு, கேரிசை, இன்னிசை, சவலை, பஃப்ரேடை. Dicit praeterea, se eum vidisse in apice montis தென்மலையம் dicti, quia in eo monte vixisse dicunt அகஸ்தியன், Tamulicae poëseos auctorem. Tandem dixit hunc elephantem regi a புழேஷ்டி. Hoc autem nomen vertitur quidem, vir magni nominis, sed praeterea est nomen proprium cujusdam poëtae, primae quidem notae, ac in hoc praecepue genere carminum valde celebris.

61. சங்கிரணம், quasi commixtio, quando in uno versu veniunt plures simul ex dictis figuris திருக்காவலூர்க்கலம்பகம். வெண்பா :

காந்தட்டைக்கஞ்சத்தாட்காவிக்கண்ணும்பல்வாய்
வேய்ந்தலர்ந்தகாவலூர்மென்கொடியே - யீய்த்தமது
வுண்ணளி காள் சொன்னினீரொத்துளதோழுவுலகிற்
பண்ணளி ப்பூத்தீங்தேன்பனித்து.

Hic commixte veniunt உவமைத்தொகை, ஒட்டு, விடை யில்லினு et பிறிதுரை, ut consideranti patebit. Et haec de figuris sententiarum.

62. Habes jam, amice lector, quam promiseram clavem, eaque reseratas habes quinque Tamulici sermonis opes. Has, quas tradidi regulas, septem libris dispersas fuse et confuse tradidere Tamulenses : 1. நன்னால், 2. அகப்பொருள், 3. புறப்பொருள், 4. காரிசை, 5. யாப்பருங்கலம், 6. பாட்டியல், 7. தண்டியலங்காரம். Ex his omnibus tot regulas extrahere, seligere ac ordine

disponere satis laboriosum ac taedio plenum opus fuisse, facile cognoscent omnes. Reliquum est alieni laboris fructus carpere cunctetur nemo. Scientia non datur invito nec domum pigri ac negligentis ingredi visa est unquam. Quare ut vel currentibus stimulos addam, sciant pietatis pariter et scientiarum studiosi, quod alibi jam scripsi, omnium artium et scientiarum leges, vel prima ipsa grammaticae rudimenta, elegantiori hoc idiomate semper ac metro ligata oratione scripta fuisse: nil praeterea ex hoc fonte haurire poterit vel posse censebitur si hoc idioma ac haec carmina prorsus ignoret Ex iis certius eorum fabularum notiones extrahere, ex iis, quas negare Indi nunquam praesument, rationes adducere, ex iis certis per ipsos textibus veritatem probare unice poterimus. Caetera vel despiciunt ipsi vel negare non cunctabuntur Hoc autem religiosis Jesu Christi Missionariis satis superque esse censeo, ut, quae hac clavi reserata ostendo, ad majorem Dei gloriam et animarum salutem sibi educere non dubitantes nulli parcant labori. Quod simul ac obtinuero, studii ac operae pretium, non sine ingenti foenore, me adeptum gaudebo.

Hoc unum tamquam corollarium ad notandum ultimo censeo. Qui in hac arte brevi multum proficere desiderat, diligenter bis ac tertio has regulas legat quidem ac animo perpendat. Sed simul poëtarum exemplaria quotidie manu terere, ibique quas hic legerit regulas dignoscere conetur. Sciat tamen, inter hujus temporis scriptores, vix unum fortuito inveniri posse, qui poëtae nomine decorari mereatur. Vix versificatores dixerim, cum leges versuum nec bene noverint nec diligenter observent. Non versicularios, sed auricularios potius eos dixerim; eorum enim carmina non ad metri regulas, sed ad aurium sonum compacta sunt, ideo ut passim vulgo ac inepte

dictitent. வாய்க்கிளைங்ததுபாட்டிக்கிளையும், quasi, quae consonant ori consonant metro. Quare legant antiquos, legant hujus poëseos magistros, v. g. சின்தா மனி, சிலப்பதிகாரம் - ராமாயணம் - பாரதம் - செகிள்தம். Legant புக்மூந்திவெண்பா - நாலடியார் - திருவள்ளுவர் குறள் - இனியாற்பது - இன்னுநாற்பது. Legant ex Christianis codicibus அதிசயகாண்டம் - திருச்செவ்வராய புராணம் - தேம்பாவணி - திருக்காவலூர்சலம்பகம். Et hujusmodi plura, quae, licet hujus temporis carmina, antiquorum tamen gravitatem, sententiarum emphasm, verborum selectum ac figurarum elegantiam sapiunt. In his regularum omnium, quas tradidi, opulenta exemplaria invenient, unde facile discent ipsi modum earum ac usum. Regulae இலக்கணம் vocantur et ex his scriptorum exemplaria இலக்கியம் nominant. Ex quibus unum ab alio roboratur ac illustratur et nisi utrumque complectetur, studium nostrum inane erit et inanime spectrum : quo tandem oleum et operam perdidisse nos dolebimus.

F I N I S.

TRANQUEBAR:
MISSION PRESS (E. F. HOBUSCH).

E R R A T A.

<i>Pag.</i>	<i>L.</i>	<i>For:</i>	<i>read:</i>
1	14	calicem	calcem
	24	Caetera	Caeterae
4	1	அஃகல்	அஃகல்
	13	vocatar	vocatur
	14	கொட்டு	கோட்டு
	14	கொட்டு	கோட்டு
5	8	ஐகாரக்குருக்கம்	ஐகாரக்குறுக்கம்
6	3	பூங்கம்	ஊக்கம்
	11	idolatra	idololatra
7	25	வங்ஸீர்	வங்ஸீர்
8	15	கல்னெடிது	கலனெடிது
9	5	மரபு	மரபு
10	1	விரணீஸம்	விரணீஸம்
	2	விரஸின்டது	விரஸின்டது
11	14	first பலவனி	பல அணி
	25	கால	கால்
	27	கடாக்கிடப்பன்	கடாக்கிடப்பன்
13	17	குடா	குடாது
	20	பின்றர்	பின்றற
	27	பண்டி	பாண்டி
	30	புதன்றங்கை	புதன்றங்கை
	31	புங்கை	புங்கை
14	19	யாறு	யாறு
17	13	feminum	femineum
19	16	Adverto	Adverte
21	12	வராய்	வாராய்
	12	மகடு	மகடு
23	3	adverto	adverte
	19	inserviunt	inservit
24	1	fit plurali	fit in plurali
	21	deducituret	deducitur et
26	9	six	sic
	21	six	sic.
	33	காற்றிகை	கார்த்திகை
	33	காற்றிகேயன்	கார்த்திகேயன்

Pag.	L.	For:	read:
26	34	கங்கேயன்	காங்கேயன்
27	16	ன	ந
	17 & 18	அ & ன	ஏ & எ
28	19	உவமைத்	உம்மைத்
	33	adverto	adverte
29	1	வழங்கின்ற	வழங்குகின்ற
	2	உவமைத்தொகை	உம்மைத்தொகை
	24	வயறு	வயிறு
	25	வயற்றை	வயிற்றை
	26	வயற்றுவலி	வயிற்றுவலி
	33	சுளைப்பு, et	சுளைப்பு et சுளையப்பு,
30	2	கொக	கோங்க
	5	உவமைத்தொகை	உம்மைத்தொகை
	17	செயக்குறுதி	செய்குறுதி
	36	செல்லப்பொர்	செல்வப்பொர்
31	9	தாவி	தாவி
	12	செருத்தன	செருத்தன்
33	6	இங்கிலம்	இங்கிலம்
		எப்பொருள்	எப்பொருள்
	22	யாக்காவாத	யாகாவாத
	29	gen,	gen.,
	31	செய்யுங்	காக்குங்
34	1	முயிர்க்க	முயிர்ப்ப
35	3	(கீய)	(கீ)
	34	நாம்	நாம்
36	7	மாருத	மருத
	8	தீயவினை	தீயவினை
	9	தீய	தீய
	21	adverto	adverte
37	7	செய்கும், வாதும்	செய்கும் வருதும
	23	வன்னென்னதேர்	வன்னென்னதேர்
38	3	உரைதி	உராத்தி
	9	மெல்லியலாளை	மெல்லியலாளை
	21	pluralis	plurali
	27	singularis tum	singulari tum
		pluralis	plurali
39	5	நன	நன
	6	யயவற்க	வியவற்க
	8	வயவற்க	வியவற்க
	25	கீய	கீ

<i>Pag.</i>	<i>L.</i>	<i>For:</i>	<i>read:</i>
40	30	சீர்குழந்த	கீர்குழந்த
		பூவுலகில்	பூவுலகில்
	32	குழந்த	குழந்த
41	15	adverto	adverte
	20	canturus	cantaturus
44	6	வாழாமை	வழாமை
	7	யோதும்	யோதும்
	30	conjugantur	conjugantur
45	8	தீயமைத்து	தீயமைத்து
	11	தீயமைத்தே	தீயமைத்தே
	12	யைவிடல்	யைவிடல்
	13	தீயமைத்து	தீயமைத்து
		தீயமை	தீயமை
45	19	வார்சே மேற்	வார் மேற்சே
47	21	புற்றை	புற்றை
		கோற்	கொற்
48	2	தனுக்கென	தனுக்கென
	20	கொத்தனென்றி	கொற்றனென்றி
52	6	கார்பருவம்	கார்ப்பருவம்
	19	கந்தள்	கந்தள்
	21	கருந்து	குருந்து
	31	பரிசாதம்	பாரிசாதம்
		செண்பகம்	செண்பகம்
53	21	செண்பகம்	செண்பகம்
	29	காஞ்சரம்	காஞ்சிரம்
54	3	காற்கால	சர்க்கால
	10	சேந்ற	சேஞ்ற
	13	யாட	பாட
	17	பரிவினூட்	பரிவினூட்
55	20	எற்பாடு	எற்பாடு
	26	மலர்	மலர்
	28	ணையிலாலு	ணையிலாலு
56	2	மாலைப்பொ	மாலைப்பொ
	17	நேய்தல்	நெய்தல்
	32	அசோரு	அசோகு
57	20	மரயர்	ஆயர்
		மரச்சியர்	ஆயச்சியர்
	31	உள்ளன்	ஊரன்
60	14	நார்த்த	நார்த்த
	15	மாவினையானை	மாவியானை

<i>Pag.</i>	<i>L.</i>	<i>For:</i>	<i>read:</i>
60	17	சீரமா	சீர்மா
	29	தற்பவம்	தற்பவம்
61	3	Grondonica	Grandonica
	18	இலக்கணபோலி	இலக்கணப்பொலி
	19	இலமுன்	இல்முன்
	23	சோழனூடு	சோழனூடு
62	5	சொவ்விளம்பி	சொல்விளம்பி
	25	மெய்நாக	பெய்நாக
	26	வெருவப்	வெருவப்
63	8	யாகங்து	யாக்கங்து
64	1	மேகலைக்	மேகலை
	6	Adverto	Adverte
	13	தஞ்சர்	தஞ்சா
65	3	யாப்புருங்கலம்	யாப்பருங்கலம்
66	30	Adverto	Adverte
	31	connunerari	connumerari
	33	அல்லின	அல்லின்
	34	அல்லின	அல்லின்
69	8	ரூட்டெகாளினும்	ரூட்டெகாளினும்
	11	ளொழிவார்	பெர்ஷிவார்
	25	வாழி	வாளி
	27	போய்	போ
	30	யனை	யானை
70	10	கரைவாய்பெழு	கரைவாய்பெழு
	12	விரை	விரி
	24	நிழலை	நிழல்
71	8	குயினம்	குயின்ம
	9	யயினம்	யயின்ம
		வம்பக்	வம்பக
	10	மயினம்	யயின்ம
	11	குயினம்	குயின்ம
		கூந்தல்ளை	கூந்தல்ளை
71	24	பொன்று	போன்று
	25	மேகம்	மேகம்
	29	நாவிக	நாவிக்
74	5	யுலகம்	யுலகு
	21	நல்லார்கடபட்டவெறுமை	நல்லார்கட்டவெறுமை
	22	கல்லார்கட	கல்லார்கட்
	23	நிறம்பொயர்	நிறம்பெயர்
	32	புணர்பவ	புணர்பவ

<i>Pag.</i>	<i>L.</i>	<i>For:</i>	<i>read:</i>
75	4	தானை	தானை
		கடலோருடி	கடலோடி
	24	கீடக	கீழ்க்க
	31	காவலூர்	காவலூர்
76	1	கனமறந்து	கனமறந்து
	3	லரவுந	லரவுந்
	9	க்ரேலர்	க்ரேலர்
	10	கிட்கதவாய்	கீழ்க்கதவாய்
	18	யாதெத்தகை	யாகெத்தகை
77	19	ஆட்சீரூரி	ஆட்சீரூரி
	20	குளத்தொட்டி	குளக்கொட்டி
	25	க்காவிள்	க்காவிள்
	26	தருக்காவலூர்	திருக்காவலூர்
	27	தின்பெ	தின்பெ
		வாளம்	வாளம்
79	16	minimum	minimam
	25	இரப்பார்க்கொன்	இரப்பார்க்கொன்
		றீயவார்	றீவார்
80	26	சாரர்வென்கை	சாராவென்கை
82	2	தயர்து	தயர்ந்து
	5	தென்னார்க்கெ	தென்னார்க்கே
	30	adamussim	ad amussim
83	15	ஆசிரியத்தளை	ஆசிரியத்தளை
88	3	பபங்	பயங்
92	9	tres	bis
97	11	தினியென	தினியென்
	25	habet	habent
98	1	தருடோய	தருடோய்
		முக்கொயப்	முக்கொயப்
	14	திசை	மிசை
	16	யேற்றுவார்	யேத்துவார்
99	28	யெதிரில்வுட்	யெதிரிலவுட்
	31	யேற்றுவேற்றுவே	யேத்துவேற்துவே
100	9	தன்மேல்	தனமேல்
	11	பார்பவை	பார்ப்பை
	13	தன்மேற்	தனமேற்
	14	மன்னே	மனனே
	17	தன்மேல்	தனமேல்
	18	தாய்மன்னே	தாய்மனனே
	24	கொண்டகுளிர்	கொண்டகுளிர்

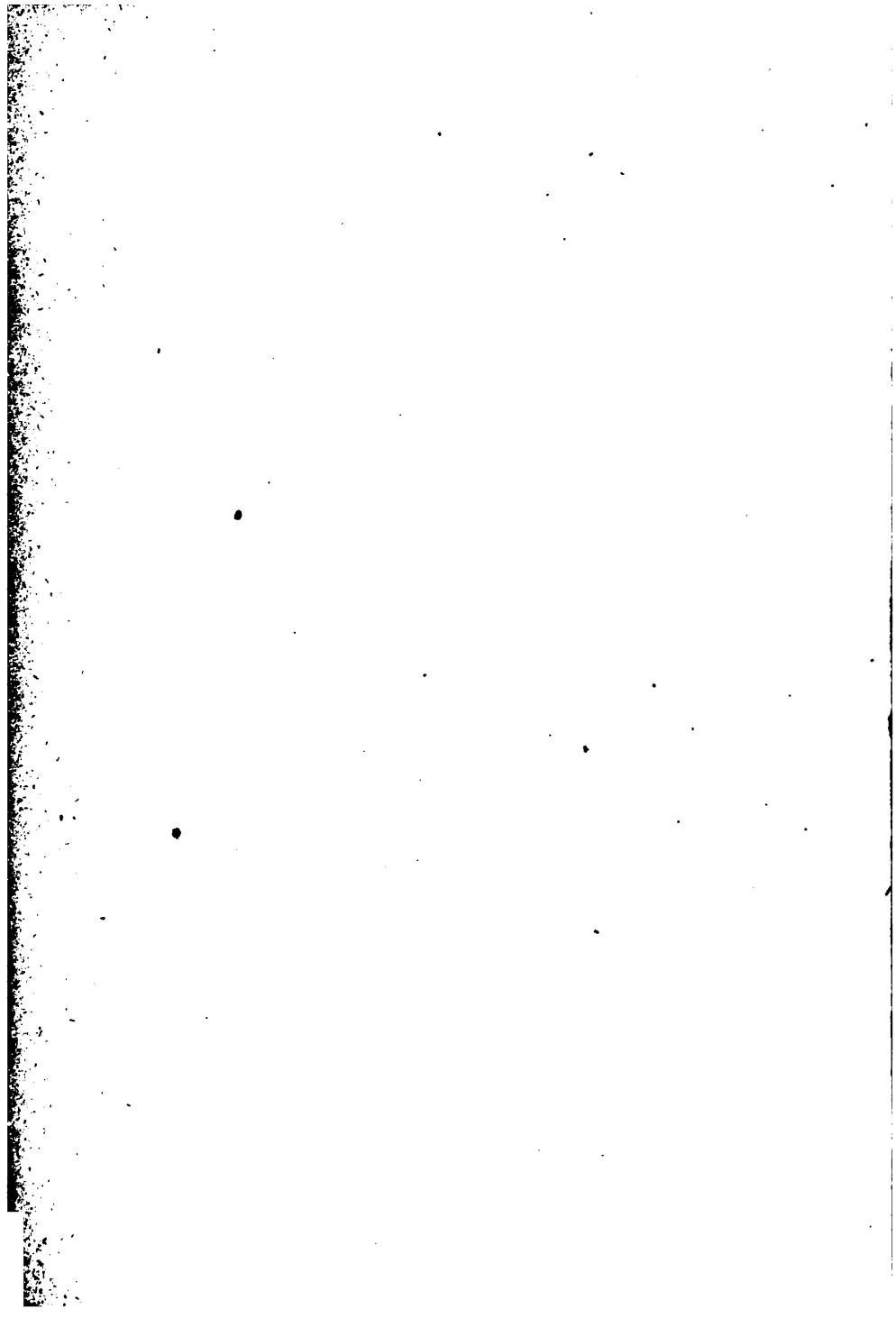
<i>Pag.</i>	<i>L.</i>	<i>For:</i>	<i>read:</i>
100	28	இனி கான்மு	இனி கானமு
101	6	பூரணங்கள்	பூராணங்கள்
	29	கானேர்	கானேர்
102	1	qnaestio	quaestio
	5	குருவிளங்காய்	கருவிளங்காய்
103	8	அசிரிய	ஆசிரிய
	20	தோராகுறுத்த	தோராகுத்த
104	9	மார்பற்று	மார்பிற்று
	11	கால்க்க	காற்க
	13	வழு	வழு.
	34	;	,
105	4	வில்பனி பாண்மழு	விலை பாணமழு
	8	பழலெ	புழலெ
	32	விரைத	விரைத்
	33	பெருமானே	பெருமானன
106	7	தீர்த்தால்	தீர்த்தாய்
107	28	திரத்திடு	திரத்திடு
	29	பின்	பின்
	30	திரமுகின்	திரமுகின்
108	2	ஹனித்த	ஹனித்த
	4	கோண்ற	கேரண்ற
	25	தொற்காப்பி	தொல்காப்பி
	26	பற்காப்பி	பல்காப்பி
109	9	சிறப்பாயிரம்	சிறப்புப்பாயிரம்
	22	சுருக்கம்	சுருக்கம்
	29	சுருக்கம்	சுருக்கம்
	31	மிதலீகாண	மிதலீகாண்
110	5	நெளெதம்	நெகிள்தம்
111	16	reddit	redit
	26	eum	eum
	31	சமபிரதம்	சம்பிரதம்
112	4	rhetorica	rhetoricae
	13	வெண்டு	வேண்டு
	27	evelli	avelli
	33	exereitus	exercitus
113	25	axtolluntur	extolluntur
114	12	procedatnr	procedatur
	14	கேசம	கேசம்

<i>Pag.</i>	<i>L.</i>	<i>For:</i>	<i>read:</i>
115	19	viros	viri
116	1	விருத்தம்	விருத்த
	24	Pars Tertia	Part. Tertiam
117	1	பன்மணி	பன்மணி
118	15	qnae	quae
		quatnor	quatuor
	18	postest	potest
	21	porfектам	perfectam
119	5	Port	Post
		பதம்	பதம்
		அனுபல்லவம்	அனுபல்லவம்
	29	observat	observant
	33	கருவிளம்	கருவிளம்
120	13	பெபாருத்தம்	பெபாருத்தம்
	22	அழுது	அழுது
		முகில்	முகில்
	31	குயிள்	குயின்
121	4	hujus modi	hujusmodi
	24	பொழுத்தேன்	பொழுத் தேன்
	30	வயநிலை	வியனிலை
122	10	குமரன்	குமரன்
	12	குமான்	குமான்
	21	மூவா	மூவா
123	20	காற்றிகை	கார்த்திகை
124	14	காற்றிகை	கார்த்திகை
	24	காற்றிகை	கார்த்திகை
	25	,	;
	26	காற்றிகை	கார்த்திகை
	27	erga	ergo
125	2	animorum	animarum
	3	alii	aliae
	6	,	;
	18	சங்கிரக்கணம்	சங்கிரகணம்
	19	கூவிளங்கணி	கூவிளங்கணி
		ஸீர்க்கணம்	ஸீர்க்கணம்
	26	குரியகணம்	குரியகணம்
126	8	seilicet	scilicet
	11	காற்றிகை	கார்த்திகை
	12	புனர்பூசம்	புனர்பூசம்
	15	கருதிச்சும்	கருதிச்சும்

Pag.	L.	For:	read:
126	19	பொன்றிறம்	பொன்னிறம்
	28	nomine: பாம்பு	nomine பாம்பு
	30	மாதரம்	மதரம்
	31	versus, specie	versus specie
127	6	இடைதாங்கி	இடைத்தாங்கி
	8	ஒவைகமே	ஒவைகமே
	12	videmur	videamur
	16	நிகள்	நிகழ்
		பெருத்தன்	பெருத்தன்
	18	நஞ்சு	நதஞ்சு
	27	Ex	Et
128	9	sen	seu
129	11	translata	translatae
	15	, Sic	. Sic
	24	விடுதல்	விடுதல்
	31	habet.	habet:
130	3	பரிசிப	பரிசிலை
		பேற்றபவங்	பேற்றம்வங்
	11	சிளை	சிளை
	14	கடறூர்	கடறூர்
	15	கல்வின்	கல்வின்
		தான்து	தான்து
	29	பறுத்தலுக்	மறுத்தலுக்
	30	நெழிக்குதலுக்	நெகிழ்தலுக்
131	7	சுறைர	சுறையர
	8	யானோங்கு	யானோக்கு
	17	மென	மென்
	18	திண்டோள்	திண்டோள்
	20	Econtra	E contra
	21	பய	பல்
	22	துவப்பொர்பதும்மை	துவப்பவேர்பெதும்மை
	23	சாயங்கு	சாயங்கு
		பல்	பல்
	25	incipendo	incipiendo
	27	மீன்து	மீன்
	31	uniantnr	uniantur
132	10	நுதல்	நுதல்
	13	மறிப்பாப்பு	மறிப்பாப்பு
	16	ராய்த்தா	ராய்த்தா
	21	தாம்	தாழும்

<i>Pag.</i>	<i>L.</i>	<i>For:</i>	<i>read:</i>
132	28	si -	si
133	1	pluribus	pluribus versibus
133	14	தழன்ற	தகன்ற
134	3	dictum	dictum verbum
135	1	மாந்தர்	மாந்தர்
	5	doloris irae	doloris, irae
		laetitiae	laetitiae,
10		பீண்டெ	பீண்டெ
11		யாண்டெ	யாண்டெ
20		கொன்றனன்	கொன்றனன்
25		னீர்	னீர்
136	6	juxta Pars	juxta Part.
	8	சொல்லஞ்சனி	சொல்லஞ்சனி
	15	மறிப்பாப்பு	மறிப்பாப்பு
	28	கற்றேருங	கற்றேருங்
138	1	Praeterae	Praeterea
	3	கற்றென	கற்றென
	9	”, similiter desinens-	”, similiter desinens,”
139	3	et	et
140	5	reductur	வரிகளி
	9	வரிகளி	tigris et ablata tantum secunda களி
141	10	ad	ab
142	7	உவமை	உருவகம்
	19	si	ei
		ei	id
147	12	உங்கமை	உங்கமை
148	3	ad huc	adhuc
149	7	போன்	போல
	11	regum latere	a regum latere
150	8	largitatem falsum	largitatem, falsum
154	18	aridine	Cupidine
156	8	வினவிலவிடை	வினவிலவிடை
158	1	பகைக்க	பகைக்
159	9	பஃபீருடை	பஃபீருடை

For Sale at the TRANQUEBAR MISSION PRESS & BOOK DEPOT:

C. GRAUL, D. D.
BIBLIOTHECA TAMULICA
SIVE
OPERA PRAECIPUA TAMULIENSIA.

Rup. As.

TOM. I.

KAIVALJAVANITA, a Vedanta Poem. —	
The Tamil Text with a Translation, a Glossary and grammatic. Notes, to which is added AN OUTLINE OF TAMIL GRAMMAR	6 —
— , Text only	4 4
— , Outline of Tamil Grammar only	1 12

TOM. III.

Der KURAL des TIRUVALLUVER. Ein gnomisches Gedicht über die drei Strebeziele des Menschen.	2 —
---	-----

TOM. IV.

KURAL OF TIRUVALLUVER. High-Tamil Text with Translation into common Tamil and Latin, Notes and Glossary.	10 —
---	------

குறள் மூலமும் உரையும் இதிலே
அறத்துப்பாலும் பொருட்
பாலும் அடங்கியிருக்கிறது. As. 8

